

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné,*
Mirkóczki Ádám

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	10467
Megemlékezés a holokausztt emléknapijáról.....	10467
Bejelentés mentelmi ügyről	10467
Napirenden kívüli felszólalók:	
Ikotity István (LMP)	10467
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	10469
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	10471
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10473
Ügyrendi kérdésben felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	10474
Volner János (Jobbik)	10475
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	10476
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	10477
Szászfalvi László (KDNP).....	10478
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	10480
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	10481
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	10483
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	10485
Kérdések	
Bejelentés kérdés visszautasításáról	10485
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lavina a színházi berkekben? A Pécsi Országos Színházi Találkozó bojkottjáról” címmel	10485
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10486
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit ér az ember, ha magyar?” címmel	10487
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10488
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Meddig mérgezi még az Illatos úti vegyszerlerakat Budapestet?” címmel.....	10489
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10490
Dr. Vinnai Győző (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyiben szolgálják a fiatalok sikeres elhelyezkedését a következő tanévben induló duális képzések?” címmel.....	10490
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10491
Tóth Csaba (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lesz-e gyorsvillamos a Bosnyák térig?” címmel	10492
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	10493
Bana Tibor (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Visszaállítják-e a megszüntetett osztályokat a körmendi és a celldömölki kórházban?” címmel	10494
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10495

Ikoty István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért akarják bezárni az iskolákat?” címmel	10496
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10496
Dr. Völner Pál (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Fontosak az előrelátó, megelőző jellegű árvízvédelmi intézkedések. Folytatódik-e a Komárom-Almásfüzitő árvízvédelmi fővédvonal, táti gátrendszer meghosszabbítása Esztergomig?” címmel.....	10497
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	10498
Burány Sándor (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor szüntetik meg végre a Budapesti Vegyiművek veszélyeshulladék-tárolójában kialakult katasztrófahelyzetet?” címmel.....	10499
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10500
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem léptek fel az elmúlt öt évben a bér-szakdolgozati cégek ellen?” címmel.....	10500
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10501
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hová tűnt Nagy Sándor?” címmel	10502
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10503
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Úgy építünk, hogy közben tönkretesszük a múlt értékeit? Avagy nekrológ a soha fel nem tárt szegedi régészeti leletekről” címmel	10504
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	10505
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A rendszerváltás szőnyegbombázása után nem érzik úgy, hogy szükség lenne végre protekcionista gazdaságpolitikára?” címmel	10506
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	10507
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért az adófizetőkkel fizettetik meg a játszótérbotrány árát?” címmel	10508
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	10509
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig hazudnak még M4-es ügyben?” címmel	10510
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10510
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tesz a kormány a megújuló energia elterjedéséért?” címmel	10511
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	10512
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor ismerhetjük meg Lázár János hotelszámláját?” címmel.....	10513
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10514
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „40 beteg jut egy ápolóra?” címmel.....	10515
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10516
Kepli Lajos (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit tesz a kormány a középületek azbesztementesítése érdekében?” címmel.....	10517
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10518

Azonnali kérdések és válaszok órája

- Dr. Harangozó Tamás** (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Hová tűnt 27 800 rend-
védelmi, honvédségi és nemzetbiztonsági dolgozó megtakarítása?” címmel 10518
- Dr. Balog Ádám**, a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza 10519
- Viszonzválasz:
- Dr. Harangozó Tamás** (MSZP) 10520
- Dr. Balog Ádám**, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke 10520
- Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról** 10521
- Volner János** (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért állhat le az uniós pénzek kifizetése?”
címmel 10521
- Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 10522
- Viszonzválasz:
- Volner János** (Jobbik) 10523
- Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter 10523
- Bejelentés helyettes válaszadók személyének elutasításáról** 10524
- Schmuck Erzsébet** (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „És a többi károsulttal mi lesz?”
címmel 10524
- Orbán Gábor** nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 10525
- Viszonzválasz:
- Schmuck Erzsébet** (LMP) 10526
- Orbán Gábor** nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 10526
- Dr. Bene Ildikó és Boldog István** (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Úthálózat-
fejlesztés Jász-Nagykun-Szolnok megyében” címmel 10527
- Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 10528
- Viszonzválasz:
- Boldog István** (Fidesz) 10528
- Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter 10529
- Heringes Anita** (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki dönti el, mire van
pénz?” címmel 10529
- Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 10530
- Viszonzválasz:
- Heringes Anita** (MSZP) 10531
- Lázár János**, a Miniszterelnökséget vezető miniszter 10531
- Vágó Sebestyén** (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A magyar ápolás fekete évei,
az ápolók fekete hétvégéje” címmel 10532
- Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 10533
- Viszonzválasz:
- Vágó Sebestyén** (Jobbik) 10534
- Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 10534
- Földi László** (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Az M4-es út sorsa a jelen útja” címmel 10535
- Dr. Fónagy János** nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 10535
- Viszonzválasz:
- Földi László** (KDNP) 10536
- Dr. Fónagy János** nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár 10536
- Dr. Szél Bernadett** (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Állampolgárok helyett
alattvalóknak nézi a pécseiteket a kormány?” címmel 10536

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 10537
Viszónvázat:

Dr. Szél Bernadett (LMP) 10538
Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter 10539

Gyórfy Balázs (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért hagyjuk, hogy az MSZP pénzügyi kegyeltjei aggódjanak a kormány saját beruházásainak megvalósulásáért?” címmel 10539

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza 10540
Viszónvázat:

Gyórfy Balázs (Fidesz) 10541
L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára 10541

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 10542

Napirenden kívüli felszólalók:

Varju László (független) 10542

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára 10544

Novák Előd (Jobbik) 10545

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár 10547

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 10548

Kulcsár Gergely (Jobbik) 10549

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár 10551

Dr. Lukács László György (Jobbik) 10552

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 10554

Ander Balázs (Jobbik) 10556

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár 10558

Vágó Sebestyén (Jobbik) 10560

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 10561

Dúró Dóra (Jobbik) 10563

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 10565

Magyar Zoltán (Jobbik) 10567

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár 10569

Dr. Schiffer András (LMP) 10570

Sallai R. Benedek (LMP) 10572

Schmuck Erzsébet (LMP) 10573

Dr. Szél Bernadett (LMP) 10575

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 10577

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár 10578

Dr. Varga László (MSZP) 10580

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről 10582

Az ülés bezárása 10582

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS és SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN és MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkárok, ORBÁN GÁBOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
22. ülésnapja
2015. április 20-án, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Üdvözlöm önöket.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 22. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem a tisztelt Országgyűlést, hogy épp 15 éve, 2000-ben a Magyar Országgyűlés elfogadta azt a javaslatot, hogy április 16-a hazánkban a **holokauszt emléknapja** legyen, amiről iskoláinkban és számos rendezvényen is megemlékeztek és a mai napon is megemlékeznek. 2004-ben pedig átadtuk a Holokauszt Emlékmúzeumot és Dokumentációs Központot, és ezekről a tényekről minden évben, amikor ülésezett, az Országgyűlés is megemlékezett, épp azért, hogy világos legyen, hogy a pusztítás sohasem a vasúti peronoknál, a brutálitással és az erőszakkal kezdődött, hanem mindig a szavakkal és a leírt mondatokkal. A holokauszt-émléknapp arról szól, hogy soha többé ilyen ne történhessék.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Vadai Ágnes független országgyűlési képviselő asszony az országgyűlési törvény 76. §-a alapján bejelentésében arról tájékoztatta a házelnök urat, hogy a Fővárosi Törvényszék 26BPKF6719/2. számú végzéssel helybenhagyta az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság döntését, amelynek értelmében vele szemben rágalmazás vétsége miatt büntetőeljárás van folyamatban. A képviselő asszony álláspontja szerint ezzel **mentelmi joga** sérült.

A házelnök úr a bejelentést az országgyűlési törvény 77. § (1) bekezdése alapján megvizsgálásra kiadta a Mentelmi bizottságnak, és erről a hivatkozott rendelkezés értelmében a mai ülésnapon ezúton tájékoztatja az Országgyűlést.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük a munkánkat, ezt követően déltől fél kettőig a kérdésekre, majd körülbelül fél kettőtől fél háromig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlési ülést.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP: „A magyar egészségügy legsúlyosabb problémái” címmel. A képviselő úré a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint láthatják, a mai na-

pon a Lehet Más a Politika-frakció tagjai feketében jöttek, ezzel a fekete ruhával szeretnénk kifejezni *(Az LMP-s képviselők felállnak.)* a szolidaritásunkat azon egészségügyi dolgozók irányában, akik a hétvégén ekképpen demonstráltak a tarthatatlan munkakörülmények és az egészségügy jelenlegi állapota ellen. *(Az LMP-s képviselők leülnek.)*

Azért is tesszük ezt, mert egyetértünk velük abban, hogy a magyar egészségügy és az egészségügyi dolgozók helyzetének rendezése érdekében azonnali és valódi eredményt hozó intézkedésre van szükség. Ezt a kormányon kívül már szinte mindenki látja és érzi Magyarországon.

Mit tesz ugyanis ebben az egyre inkább tarthatatlan helyzetben a kormány? Bejelentik, hogy legalizálnák a hálapénzt. Ez egy újabb bizonyítéka annak, hogy a kormány elképzeléseinek nincs köze a realitásokhoz. Nem véletlen, hogy kivétel nélkül minden érintett szakmai szervezet világossá tette azt, hogy a kormány ezen irányú tervei elfogadhatatlanok, és bevezetésük erkölcsi alapon is elítélendő.

Nehéz megmondani, hogy mit remélhet a kormány a hálapénz legalizálásától. Nyilván arra a 8,3 milliárd forintra vetettek szemet, amely a KSH-becslések szerint az alsó határa annak, amit a lakosság ma költ évente arra, hogy az egészségügy jelenlegi állapota ellenére mégis egy kicsit jobb és gyorsabb ellátást kapjon. A hálapénz legalizálása azonban nem megoldani, hanem éppen felerősíteni fogja a magyar egészségügy és az egészségügyi dolgozók problémáit. Ha ez a javaslat megvalósul, azzal felgyorsítják az egészségügyi dolgozók elvándorlását, hiszen a dolgozók számtalan helyen elmondták, hogy számukra egy ilyen rendszer sértő és megalázó, ráadásul a hálapénz legalizálása tovább növeli a most is meglévő igazságtalan különbségeket az egyes egészségügyi dolgozók fizetése között. A kormánynak máshol kellene megoldást keresnie.

Olyan egészségügyre van szükség, ahonnan sem a munkakörnyezet, sem a bérek, de még a kormány légből kapott ötletei, a bizonytalanság, a kiszámíthatatlanság sem üldözi külföldre az orvosokat, ápolókat és minden más egészségügyi szakdolgozót, ez pedig nem jöhet létre anélkül, hogy nem növeljük az egészségügyre fordított kiadások mértékét. A hálapénzzel nem lehet pótolni, helyettesíteni a béremelést, márpedig a kormány most azt üzeni az egészségügyi dolgozóknak: ne is számítsanak rendes béremelésre, legfeljebb hálapénzre, ha meg szeretnének élni valahogy idehaza. Márpedig béremelés nélkül a magyar egészségügy tovább halad a lejtőn; ha a kormány így folytatja, hamarosan azt is meglátjuk, hogy mi található a lejtő alján. Márpedig úgy látszik, hogy gyors megoldásra nem számíthatnak az egészségügyi dolgozók. Azt ugyanis már láthattuk, hogy mennyi időbe telik a kórházak adósságának rendezése. Már több mint fél éve csak beszélnek róla, miközben a napi működési zavarok jelentkeztek a kórházakban.

A tavaly év végi maradvány szétosztása átmeneti enyhülést hozott ugyan, de megoldást nem jelentett,

mára pedig minden pozitív hatása elmúlt. Ennek ellenére a legfrissebb hírek szerint a kormány megint egy semmire nem elég, tartós megoldást nem jelentő összeg kifizetésével szeretné elodázni a probléma megoldását. Teljesen egyértelmű, hogy ezek csak látszatintézkedések; a kormány egyetlen célja, hogy ha már nagyon muszáj, akkor néhány hónappal, nappal elodázza a rendszer teljes összeomlását, de megoldani nem tudja - vagy nem is akarja - a problémát, miközben egy jól működő egészségügy az egész országnak hasznára lenne. Ha pedig nem azon gondolkodnának, hogy a beszállítókkal alkudoznak, akkor a magyar vállalkozásokat sem hoznák nehéz helyzetbe, akik felé a kórházaknak már több mint 60 napon túli tartozásaik vannak. Zárójelben jegyzem meg: ez gyakran többéves tartozás.

Az LMP azt várja a kormánytól, hogy ne elfedni akarja a problémákat, hanem nézzen szembe velük, és végre kezdjen a magyar egészségügy rendbetételéhez. Az egészségügy évek óta tartó kivéreztetése, az infrastruktúra lepusztulása, az alulfizetett dolgozók kihasználása nem folytatható tovább. A szakdolgozók tömeges elvándorlását meg kell állítani, mert a szakképzett munkaerő elvándorlása miatt már a biztonságos betegellátás van veszélyben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, a kormány kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Rétvári államtitkár úr. Majd legközelebb valamilyen módon jelezze, és akkor tudom, hogy kíván reagálni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az egészségügy kérdéséről, azt hiszem, mindig, minden időben sokat beszéltek, és sokat is fognak beszélni. Nyilvánvalóan - ön is mondta - az egészségügyben mindig újabb és újabb kérdések merülnek fel, ugyanakkor az előző 4-4,5 évből egypár olyan kérdést is fel tudunk hozni, amelyekben a kormány lépett.

Nyilvánvalóan 2010-ben sem nulla forint volt a kórházak adósságállománya, de szerintem nem volt olyan év az elmúlt évtizedekben, amikor ilyen mértékű keret állt volna rendelkezésére az egészségügynek.

(11.10)

Mintegy 60 milliárd forintos keret van a költségvetésben erre félretéve, hogy államháztartási szerveknek, mint például a kórházaknak az adósságállományát rendezzük. Ezt a költségkeretet, pénzügyi keretet próbáljuk arra fordítani, pontosabban: fogjuk arra fordítani, hogy a kórházak adósságállományát nagyobb mértékben rendezzük, mint a korábbi időszakban bárki. Ezt nem pusztán tűzoltásnak vagy látszatmegoldásnak nevezném, tisztelt képviselő úr, hiszen ez egy óriási összegű, 60 milliárd forintos adósságállomány. Körülbelül hasonló mértékű adós-

sága volt a kórházaknak összességében a költségvetés elfogadásakor, önök persze nem szavazták meg ezt a 60 milliárd forintot az egészségügyi ágazatnak, tehát pont annyi volt az elfogadásakor az adósságállomány, mint ez az összeg. Tehát nagymértékben segítheti a kórházak helyzetét, és természetesen úgy szeretnénk átadni ezt az összeget a kórházaknak, hogy utána a fenntartható gazdálkodás érdekében tegyenek intézkedéseket.

Ön is nagyon jól tudja, hogy már hónapokkal ezelőtt létrejöttek a megyei egészségügyi egyeztető fórumok, tanácsok, ezekben vitatták meg a helyi kórházigazgatók, a helyi közigazgatás vezetője, az OEP szakemberei vagy az oda tanácskozási joggal delegált Magyar Orvosi Kamara szakemberei, hogy hogyan kell a megyében a kapacitásokat szervezni. Ennek van most már egy továbbélése, hiszen két irányba megy tovább, ezek az egyeztetések nagyrészt lezajlottak, egyrészt egy gazdasági, másrészt egy igazgatási irányítási vonal.

De nem pusztán arról van szó, hogy szervezési kérdéseket vetne be a kormányzat, hanem azt mondtuk, hogy emellé pénzt is kell tenni. Ezért szavaztuk mi meg az önök tiltakozása, költségvetési ellenzése mellett ezt a 60 milliárd forintos keretet *(Dr. Schiffer András: Mi volt még abban a költségvetésben?)*, amely az idei évben el fog jutni a kórházakhoz; akár csak a múlt évben, augusztusban az a 10-15 milliárd forint, amelyet már az akkori égető tartozások kifizetésére a kormány fordított. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*

Mindemellett fontos az is, hogy folytassuk azokat a lépéseket, amelyeket az egészségügyi béremelés tekintetében tettünk, hiszen abban konszenzus van mindenki részéről, hogy az egészségügyben jóval több bért kell adni orvosoknak és ápolóknak egyaránt. Összesen 95 ezer embernek növekedett az illetménye az elmúlt négy évben; 76 milliárd forint többletkiadást fordítottunk erre. Ez szintén egy olyan összeg, amelyet ön viszonylag kevéssé tud megtalálni az előző ciklusok költségvetésében, mégpedig azért találná meg nehezen, hiszen ez a kormányzat volt az, amely a chipsadóval, a népegészségügyi termékdíj bevezetésével igyekezett egy új forrást bevonni az egészségügybe. Az egészségügyre ugyanis mindig több és több pénzt kell fordítani, ezt jól tudjuk, jól látjuk. Ugyanakkor szükség volt arra, hogy más forrásból teremtsünk erre fedezetet, ne ágazatoktól vegyük el, ne mások lássák ennek a kárát, hanem egy plusz- és egyébként mindenki által elfogadható célra bevezetett, az egészségtelen élelmiszerek kvázi büntetésével vagy árának emelésével kapcsolatos díjból tudta fedezni a kormányzat azt a béremelést, ami átlagban 27 százalékos bérnövekedést eredményezhetett. *(Dr. Schiffer András: Az elvándorlásról is kicsit!)*

Persze, bőven van még mit emelni ezeken a béreken *(Dr. Szél Bernadett: Hát van!)*, de a kormány elindult a béremelések politikáján itt az egészségügy területén. *(Dr. Szél Bernadett: Ez legalább igaz*

volt!) Ha már nem bírják ki, képviselőtársaim, bekiabálások nélkül (*Dr. Szél Bernadett: Nem, nem bírjuk ki!*), bár mi meghallgattuk önöket békésen, ha az elvándorlásról kérdez, tisztelt képviselő úr, arra is tudok önnek válaszolni. Valóban, ez az elvándorlás egy nagyon nagy probléma az egészségügyben is. Ezért volt fontos, ha megnézi az elmúlt idők tendenciáit, hogy az orvosok esetében 2012-13 táján, inkább '13-ban, majd '14-ben az ápolók esetében is csökkent azoknak az orvosoknak a száma, akik engedélyt kérnének ahhoz, hogy külföldön folytassák a tevékenységüket. 250 fővel csökkent ezeknek az engedélyeknek a száma, amit egy évben kértek és kiadtak az egészségügyi hatóságnál. Tehát továbbra is probléma az orvosok elvándorlása, ugyanakkor ennek a mértéke már jóval kisebb (*Dr. Szél Bernadett: Micsoda?*), vagy érezhetően kisebb, mint amilyen 2010-ben volt.

Ebben sok minden segít, ez nem magától van így, tisztelt képviselő úr, hanem azért, mert elindítottuk a rezidensek számára a rezidens-ösztöndíj-programot, mivel 100 vagy 200 ezer forinttal többet tudnak nettóban keresni és talán jobban itthon maradnak. Ez 2500 rezidens számára jelentett megoldást. 2500 rezidens!

Ennek örülhetnének is, nem csak sopánkodhatnának, örülhetnének, hogy orvosok itthon maradnak. Önök azonban, úgy látom, annak örülnek, ha elmennek (*Dr. Szél Bernadett: Jaj, jaj! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és akkor sopánkodnak, amikor itthon maradnak. 2500 rezidensnek, fiatal orvosnak az itthon maradását segítette elő, és ez, azt hiszem, közös sikerünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbikból: „A karcagi Bróker Marcsi az új Tribuszerné? Jár-e kártalanítás a károsultaknak?” címmel. A képviselő úré a szó.

Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Karcag alapvetően egy csendes, nyugodt kisváros Jász-Nagykun-Szolnok megyében, a maga 20 ezer fős lakosságával. Ebből a nyugalomból és ebből az állapotból rázta fel az az évtizedes pénzügyi csalássorozat a várost, amely egy karcagi brókerbotrányként híresült el, és amely egy helyben köztisztületben álló hölgyhöz köthető.

Amit jelenleg az úgyről lehet tudni, a hölgy brókertevékenységet színélve betéteket gyűjtött magas hozamot kínálva. Először is a bizalmukba férközött, mert köztisztületben álló személyiség volt. Kisebbség nagyobb összegeket átvett, kitől akár tizen- százmillióssal összegeket, de a károsultak legnagyobb többségétől alig pár millió forintot, amely ezeknek a személyeknek minden megtakarításuk volt. Jelenleg azt lehet tudni, hogy a kár közel 10 milliárd forintot ér el, a

károsultak száma 700-800 főre tehető. A jelenlegi álláspont szerint közel 90 százaléka az itt befektető, átvért embereknek kispolgár, olyan ember, aki a legutolsó befektetését, örökölt pénzét vagy a házvásárlásra kuporgatott összegét tette be, és ezeket forgatta ott valutaügyleteket színélve Bróker Marcsi.

A rendőrség példamutatóan járt el és a 700-800 fő károsultat gyorsan egybefogta. De volt olyan szerv, ami nem járt el ennyire példamutatóan. Így például nem járt el példamutatóan az ügyben azoknak, akiknek nyomon kellett volna követniük, hogy egy ekkora összeg bekerül egy számlára, ezzel valaki pénzügyi tranzakciót, pénzügyi műveletet hajt végre, nyomon kellett volna követniük a városban lévő bankoknak és a környező pénzintézményeknek, hogy hova tűntek a betétek, miért van az, hogy a városi bankokban nincs elég betét, valaki betétgyűjtést folytat a városban. Annak is nyoma kellett volna legyen, hogy komoly valutamozgások - jelzem, tízmilliárd forint értékű valutamozgások - vannak a piacon. Egy felügyeletnek, ha megfelelően működik, akkor ezt fel kellett volna tárnia, észre kellett volna vennie, és a felelősöket idő előtt le kellett volna kapcsolnia. Ez mutat rá tehát az első olyan feladatra és az első hibára, amely megoldásra vár, ez a felügyeleti rendszernek hibája. Ez veti fel a felügyeleti rendszert működtető Magyar Nemzeti Bank és a Magyar Nemzeti Bankkal kapcsolatban álló nemzetgazdasági miniszter, Nemzetgazdasági Minisztérium felelősségét is.

De joggal merül fel az emberekben az a kérdés, hogy ki lehet még felelős ezért. A város két fideszes miniszter 25 évi, mondhatjuk, uralkodásának területe. Varga Mihály karcagi miniszter, illetve Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter háborítatlanul végezte az elmúlt 20-25 évben ott a dolgát. Ők döntöttek mindenről, ők ellenőrizték mindent, ők tartottak minden kézből. Hogy nem tűnt fel az évtizedes pénzügyi csalássorozat a karcagi városvezetőknek? Így a második feladat, tisztázni kell a karcagi városi vezetőknek, a polgármesternek, a karcagi illetőségű megyei közgyűlési elnöknek, de a két fideszes miniszternek is: állnak-e bármilyen kapcsolatban ezzel a betétgyűjtéssel, hozzák nyilvánosságra, hogy ők, illetve a vagyonynyilatkozat-tételre köteles közeli hozzátartozóik helyezték-e el és kezelték-e betéteket ennél a vállalkozásnál. Erre azért van szükség, hogy megnyugtassák a jelenleg felbolydult közállapotot és nyilatkozzanak, és végre valljanak színt, hogy melyik oldalon is állnak.

De hogy a Jobbik mit tesz és mit tett ezzel az ügygel kapcsolatban: a Jobbik képviselői folyamatosan azon dolgoztak a kirobbanást követően, hogy az embereket nyugtassák, és hogy egy olyan törvényjavaslatot nyújtsanak be - ami egyébként pénteken benyújtásra is került -, amely a kártalanításról rendelkezik, méghozzá a Quaestor-károsultak részére létrehozott alappal egyezően. De ezen túlmenően a Jobbik egy olyan törvénycsomagot fog készíteni, amelyben a felügyeletet végző szervezeteknek, állami tisztségviselőknél a felelősségét meg lehet állapítani,

ugyanis elsősorban a csaló mellett ők felelősek azért a kialakult botrányért, ami létrejött.

Így maradtak a kérdések, tisztelt államtitkár úr. Mit tesz a kormány a karcagiak és a Karcag környékiek kártalanítása érdekében? Jár-e nekik egyáltalán kártalanítás? Mikor fogja az államtitkár úr szerint feltárni, megvizsgálni a pénzügyi felügyeleti rendszer hiányosságait, és mikor fogják felelősségre vonni az itt hibát elkövető államigazgatásban dolgozókat? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol, reagál.
Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban újabb különleges eset került a közvélemény elé a szerdai napon. A hír szerint egy utazásszervező, budapesti székhelyű, de Karcagon is telephellyel rendelkező gazdasági társaság jogosulatlan pénzügyi tevékenységet végezve betét gyűjtött magánszemélyektől kisebb és nagyobb összegekben. Ezt a tevékenységét az információk szerint hosszú évek óta végzi.

Mihelyt tudomására jutott ez a jegybanknak, azonnal vizsgálatot indított el, és értesítette a rendőrséget, amelyben kijelentette, hogy pénzügyi szolgáltatói tevékenységre az MNB-nél az adott gazdasági társaságnak sem benyújtott engedélykérelme, sem elfogadott engedélye nincsen. A rendőrség megkezdte a vizsgálatot, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi osztálya sikkes vizsgálatok elvégzése után gyanúja miatt elrendelte a nyomozást; míg a Nemzetgazdasági Minisztérium Engedélyezési Hivatala pedig szintén vizsgálatot folytatott le, amelynek következtében bevonta az utazási szervezés végzésére vonatkozó tevékenységét ennek az adott gazdasági társaságnak.

Valóban egy különleges esetről van szó, hiszen olyan tevékenységet végeztek adott személyek, amelyekre semmilyen engedélyük nem volt, és az a tevékenység, amelyet végeztek, semmilyen értékpapír-kibocsátást nem jelentett, egyszerűen egy szerződés alapján átvették az emberektől a pénzeket, és magas hozamokat ígértek, még napjainkban is évi 20 százalékos hozammal csapták be az embereket.

Nagyon érdekes valóban az ügy politikai háttere, amit Lukács képviselő úr is kiemelt. Itt szeretném elmondani, hogy Karcag város két minisztere, Varga Mihálynak és Fazekas Sándornak semmilyen befektetése nem volt az adott cégről, az adott cég jogosulatlan pénzügyi tevékenységéről nem volt tudomásuk.

Nagyon érdekes ennek a cégnek, ennek a személynek a politikai kapcsolata, hiszen két parlamenti párttal is nyilvánvaló politikai kapcsolata állt fenn. Például a Magyar Szocialista Párt *(Zaj az MSZP soraiban.)* a gyűléseit rendszeresen Karcagon, az adott

gazdasági társaság éttermében folytatta le. Tizenkét gyűlést tartottak abban az étteremben, amelynek a nevezett személy ezt a bűncselekményt - vélhetően bűncselekményt - elfogadta.

De ha megengedi, Lukács képviselő úr, akkor önhöz is fordulok, mert azokat az ügyvédi kérdéseket, amelyeket feltett, valószínűleg ön erre sokkal jobban tudja a választ. Azért tudja rá a választ, mert Karcagon az ön családjának ügyvédi irodája ugyanarra a címre van bejelentve, mint a Kun-Mediátor Kft. telephelye. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Önök ügyvédi irodának ön is tagja. Egy épületben végezték a tevékenységüket. Nem létezhet, hogy ön nem tudott vagy önök nem tudtak arról, hogy valójában a szomszéd épületben, irodában mi is történik. Csak felteszem a kérdést, hogy az ön kártalanítási aktivitása nem lelkiismeretének a megnyugtatósára szól-e; hiszen csak kérdezem önt, hogy esetleg ön is tudott netán ügyfeleinek még tanácsolta is az adott személy betétgyűjtési tevékenységét. *(Zaj a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt Lukács Úr! Először ön tisztázza magát, hogy volt-e köze ahhoz a bűncselekmény-sorozathoz, amit önnel együtt abban az épületben elkövettek. Elég hihetetlen, hogy ön ügyvédként jogi tanácsokat nyújtva nem tudott arról, hogy mi történt a szomszédos irodában. *(Szilágyi György: Ha tud valamit, tegyen feljelentést! Forduljon a rendőrséghez!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy - ön ismerve a magyar jogszabályokat - nyilvánvaló pénzügyi visszaélés történt a kérdésben. Azt javaslom, hogy a jogi felkészültségét adja át azoknak az embereknek, akikkel ott abban az épületben találkozott, és védje meg őket attól a kártól, amit ott, a Karcag, Tánicsics körút 15. szám alatt önök elkövettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Lukács László képviselő úr ügyrendben személyes érintettség kapcsán kért szót. A házszabály alapján most szólhat azonnal.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Személyes érintettségem okán szeretnék válaszolni azokra az egyébként rágalomokra, amelyek miatt Tállai államtitkár úr remélhetőleg majd nem a mentelmi joga mögé burkolózva fog védekezni. Ugyanis amiket mondott, teljesen alaptalanok, és egy politikai szélhámoskodás, amit művel ebben az ügyben.

Ez az ingatlan, a Tánicsics körút 15. egy nagy bérház, amelyben mondhatjuk úgy, irodaház, több iroda is van, többek között az önkormányzatnak az irodája, amit ez a cég egyébként bérelt. És egyébként egy babaruhabolt volt, és korábban is voltak más boltok. Az ingatlan túloldalán van négy ügyvédnek az ügyvédi irodája, amelyet 1989-ben létesített oda annak idején a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara. Tehát igazából semmilyen összefüggése nem volt. *(Dr. Répássy Róbert: Annyi köze van*

hozzá, mint Varga Mihálynak! - Lázár János: A karcagiakkal jobb vigyázni!

A magam részéről visszautasítom, hogy bármilyen megbízásunk lett volna a céggel kapcsolatban. A céggel kapcsolatban ilyen információ, amit ön mondott, minden alapot nélkülöz. (Zaj.)

Tállai államtitkár úr, most már mentegetheti magát. A kijelentéseire önt természetesen meg fogják ítélni, s nemcsak a választópolgárok, hanem a Magyar Köztársaság, Magyarország bírósága is, amiért felelni fog, ugyanis szimplán csak egy címen vannak ezek az irodák. Ennyi erővel a maradék négy kolléga, aki ott van az ügyvédi irodában, ugyanúgy felelős ezért. Ezek szerint ön azt mondja, hogy azok az emberek, azok a tisztességes karcagi polgárok felelősek ezért. Én úgy gondolom, hogy aljas rágalom, amit mond! (Zaj a kormánypárti oldalon.) A magam részéről visszautasítom, és akármilyen hangosan is próbálják elkenni ezt a problémát, ez a Fidesznek brókerbotránnya, ez a fideszes évtizedes pénzügyi csalássorozat! (Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Ez is a személyes érintettség része?)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendben jelentkezett Volner János képviselő úr. Ha személyes érintettség kapcsán szól, akkor szólhat, ha nem, meg fogom vonni a szót. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök Úr! Jelezni szeretném, hogy az államtitkár úr egy olyan kérdésben olyan állítást tett, amely szerint az egyik képviselőtársunkat gyakorlatilag bűncselekmény elkövetésével gyanúsította meg, hiszen többes szám második személyben fogalmazta meg azt az állítást, hogy a képviselőtársam valakivel együtt tett különböző bűncselekményre utaló lépéseket. (Dr. Répássy Róbert: Az nem baj, hogy ti Vargát meg Fazekast gyanúsítottátok meg?) Épp ezért azt szeretném indítványozni ügyrendben, elnök úr, hogy rendelje el, legyen kedves, a Házbizottság ülését, amikor meg fogjuk vizsgálni államtitkár úr szavait, és meg fogjuk kérdezni, hogy milyen tények alapján fogja ő ezt állítani. Meggyőződésem szerint államtitkár urat az indulat ragadta el, és ő sem gondolta komolyan. Átgondolatlan kijelentésről volt szó, de a mosakodás lehetőségét meg szeretnék adni. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: A bejelentést értettem. A házszabály alapján fogok dönteni, és ezt az ülésnap végéig közölni fogom önökkel.

Folytatjuk a munkánkat. Tisztelettel felhívom a figyelmüket arra, hogy nagyobb higgadtsággal, mert még csak fél 12 van - mi lesz fél 3-kor? (Zaj, közbeszólások.)

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP: „Az európai értékekről” címmel. Bárándy képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy elnök úr is elmondta, jól tudjuk, hogy a holokauszt, a soá is csak kirekesztő szavakkal kezdődött, a zsidótörvényekkel folytatódott, és végül eljutott a tervszerű, az üzemszerű, a faji alapon történő népirtásig, amelyben sok százezer magyar honfitársunk és több millió európai polgártársunk vesztette életét a haláltáborokban. Amellett, hogy a legnagyobb tisztelettel fejet hajtunk az áldozatok és a túlélők előtt, amellett, hogy emléküket megőrizzük, álljuk el a közös tiltakozás és ellenállás erejével az ilyen jelenségekhez vezető út első lépéseit is!

Kövér László 2011-ben azt mondta: „Figyelmeztetnünk kell magunkat. Hétköznapi szegregációval, verbális erőszakkal is ráléphetünk arra az útra, amelyről olykor nem könnyű felismerni, hogy rossz irányba vezet, amelyről nehéz visszafordulni, és amely a múltban Auschwitzba vezetett. A kirekesztés és a jogfosztás nemcsak az egyént fenyegeti, hanem veszélyt jelent a társadalomra is, megfojtja, ellehetleníti a demokráciát, szétszakítja a nemzetet.”

(11.30)

Tisztelt Országgyűlés! Nekünk nem elég emlékezni és megemlékezni. Aki csupán ezt teszi, a nemes gesztuson túl nem tett többet. Pedig lehet és kell. Nekünk, az Országgyűlés tagjainak kiemelten nagy felelősségünk van abban, hogy ilyen többet ne történhessen meg. Minden frakciónak és minden képviselőnek el kell döntenie, hogy közös európai értékeinket követi vagy szembefordul azokkal.

És igen, el kell döntenie, hogy valóban más pártot kell-e keresniük azoknak, akik az antiszemita közö kivánnak csatlakozni, és nemcsak a szavak szintjén, hanem tettekkel bizonyíthatóan. Mert az a frakció, amelyik megtűri a soraiban egy olyan cudar frátert, aki a holokauszt áldozatait, a nyilasterror áldozatait megcsúfolva, megalázva a Duna-parti cipőkbe köp, és mindezt annyival elintézettnek tekintti, hogy az érintettet arra kötelezi, hogy vigyen a köpet tetejére egy szál virágot is, addig hiteltelen és álszent elhatárolódnia az antiszemitáktól. Hiteltelen és álszent európai értékekre hivatkozni.

Közös európai értékeink közül ugyanis a legfontosabbakat az emberi jogi charta tartalmazza, amely az elsők között említi a faji és vallási megkülönböztetés tilalmát, az emberi méltóság tiszteletét, a szabadságot és a kisebbségek védelmét. És ahogy a bölcs mondás tartja, cinkos, aki néma. Cinkos, aki ilyenkor csak lehajtja a fejét és sunnyog. Cinkos, aki nem mondja ki hangosan, hogy ilyet nem tűr el. Cinkos, aki nem kényszerít nyílt színvallásra minden politikai döntéshozót, hogy miként is vélekedik az annak idején közösen vállalt emberi és európai értékeinkről.

2013-ban Jakab István ülésvezető elnökként megemlékező gondolatai között a következő két mondatot is elmondta: „Európa etnikailag és kulturálisan is egyre színesebb földrész lesz. Az európai

polgárok megtanulják elfogadni és tiszteletben tartani egymást. Ehhez jó alapot adnak közös európai értékeink, az európai jogok egyetemes rendszere, valamint a szeretet és az elfogadás értékrendje.” Alelnök úrnak igaza van. Magyarország csatlakozása az Európai Unióhoz tudatos értékválasztás és felelősségvállalás alapján történt. Azt, hogy ezeket az egyetemes emberi jogokat, azt, hogy közös európai értékeinket mindannyian tiszteletben tartjuk, időről időre deklarálni kell.

Nem elég azt mondani, hogy a csatlakozásunkkal egyszer már hitet tettünk ezek mellett, és az ma is él. Amikor az egyik párt képviselője kidobja az ablakon az ülésteremből az Európai Unió lobogóját, a kétharmados kormánypárt pedig ahelyett, hogy megbüntetné ezért, még csak vissza sem hozza oda, sőt megerősítésképpen még a Képviselői Irodaház homlokzatáról is száműzi az európai uniós zászlót, eredményessé téve ezzel az akciót, bizony van tennivalónk. Megjegyzem, ma van olyan parlamenti párt, amelyik még nem tett hitet soha az európai értékek mellett.

A XX. század történelmét elemezve látnunk kell, hogy amikor nem vették észre, hogy komolyabbá váló politikai erők elkezdtek ezektől eltérően gondolkodni és működni, tragédiába torkollt a folyamat. Kell egy közös alap, amit mindannyian tiszteletben tartunk. És bizony, ahogy említettem, kell hogy ezt deklaráljuk is. Ezért előterjesztettünk egy politikai nyilatkozatot az európai értékekről. Arra kérünk minden képviselőt, hogy tegyünk hitet közösen az abban foglaltak mellett ma és a jövőben is, újra és újra, hogy ami a haláltáborokban történt, ne ismétlődhessen meg soha, de soha. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván reagálni.
Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Április 16-án emlékeztünk közösen a holokauszt magyarországi áldozataira. Ezen az emléknapon több politikai erő, politikai párt részt vett a megemlékezéseken, az Országgyűlés több tagja, a kormány tagjai részt vettek ezeken. Valóban hiányoztak onnan néhányan az Országgyűlés képviselői közül. Azt gondolom, helyénvaló, ha itt, az Országgyűlés falai között is megemlékezünk az április 16-ai emléknapról.

Képviselő úr azonban olyan megjegyzéseket tett, amelyek ennek a megemlékezésnek az egységét kicsit megbontják. Őszintén szólva, én arra gondoltam, itt az ideje annak, hogy a Magyar Szocialista Párt elhárítódjon Szanyi Tibornak, az MSZP európai parlamenti képviselőjének vallásgyalázó megnyilvánulásától. Mint bizonyára emlékeznek rá - és biztos, hogy emlékeznek, mert még egy közleményt is kiadott az MSZP ebben az ügyben -, Szanyi Tibor bibliás aktfo-

tót posztolt a Facebook-oldalára, ezzel vallásgyalázást követett el. Ekkor az MSZP hivatalosan úgy reagált, hogy a tapolcai választásig nem akar foglalkozni az üggyel.

Nos, a tapolcai választásnak vége van. Amikor a Magyar Szocialista Párt képviselője az európai értékek védelme érdekében szót emelt a parlamentben, akkor arra gondoltunk néhányan, hogy elmondják a Magyar Szocialista Párt álláspontját az európai parlamenti képviselőjük tetteről. Mert valóban úgy van, ahogyan Bárándy Gergely mondta, a szavakkal kezdődtek a dolgok, és a szavak legalább olyan veszélyesek, mint a tettek. A szavak ebben az esetben is azt mutatják, hogy az MSZP egyik parlamenti képviselője nem tiszteli mások vallását. Ez pedig elfogadhatatlan.

Tehát mindezt együtt azért kellett hogy elmondjam, mert a Szocialista Párt előző felszólalásában a holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja mellett kiosztott még két pofont két másik parlamenti pártnak. Nem kellene erre reagálni, ha az MSZP a saját soraiban nem tűrné meg a vallásgyalázó képviselőket. Ezért kérem önöket, kérem önöket *(Dr. Harangozó Tamás: Aláírtatok vagy nem írtatok alá?)*, nagyon kérem, hogy azoknak az európai értékeknek szellemében, amit ideidéztek, most már tegyenek valamit Szanyi Tiborral. Mert elfogadhatatlan, amiket tesz. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem szégyelled magad?)* Gój motorosokat utaztat Brüsszelbe, Angela Merkel elleni tüntetésre hív fel, a székely zászló eltávolítását követeli a Parlamentről, és ez az utolsó tette, ez a vallásgyalázó tette tényleg mindennek az alja, hogy így mondjam. Azt gondolom, hogy ha önök az európai értékeket tisztelik, akkor Szanyi Tibornak nincs helye a közéletben. Azt nem tudom megítélni, hogy az Európai Parlamentben van-e helye, azt inkább ítéljék meg az Európai Parlament képviselői, de a magyar közéletben szerintem nincs helye ennek a képviselőnek. *(Dr. Bárándy Gergely: A napirend előtti nem Szanyi Tiborról szólt! - Dr. Harangozó Tamás: Szégyelled magad!)*

Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, KDNP: „DRB-bankügyben történt önkormányzat-kártalanítások” címmel. Képviselő urat illeti a szó, tessék!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapokban kirobbant brókerbotránnyok sok ezer ügyfelet károsítottak meg. A Buda-Cash esetében csaknem 100 milliárd forintot tüntettek el, köztük a Dél-dunántúli Regionális Banksoporthoz tartozó magánszemélyek, önkormányzatok, civil szervezetek, egyházak és vállalkozások pénzt is. A települési önkormányzatok mellett a térségi, illetve önkormányzati társulások forrása is számos helyen áldozatul esett ennek a brókerbotránnyak.

A két hónappal ezelőtt kirobbant Buda-Cash-ügyben összesen 84 önkormányzat pénze ragadt be, az érintett önkormányzatok közül 67 település kilátástalan helyzetbe került, mivel az önkormányzatnak minden pénzét, minden forrását a DRB-bankcsoport kezelte. Ez márciusra azonnali likviditási gondot okozott számukra.

Tisztelt Ház! A kormány a kialakult helyzetet nem nézte tétlenül. Az állam felelőssége ugyan nem állt fenn a Buda-Cash-ügyben érintett önkormányzatok esetében, a kormány mégis szolidaritást vállalt a károsultakkal. A bajba jutott települések megsegítése érdekében a kormány március 4-ei határozatával 67 önkormányzatot majd' 250 millió forintos gyorssegélyben részesített annak érdekében, hogy a februári segélyeket, illetményeket, közfoglalkoztatotti béreket határidőre ki tudják fizetni. Ennek a gyorssegélynek hála, az érintett települések egy rövid időre fellélegeztek.

Tekintettel a kialakult válságos helyzetre, a kormány felállított egy munkacsoportot, amely felmérte az önkormányzatok pénzügyi helyzetét, ezt követően a munkacsoport a kormány felé egy javaslattal élt, és ennek alapján készült el egy előterjesztés, amelyről a kormány az elmúlt héten döntött. További intézkedések történtek, hiszen az Országgyűlés Költségvetési bizottsága mellett megalakult az az albizottság, amelynek feladata a brókerbotrány körülményeinek kivizsgálása. Ezen túlmenően aktív törvénykezési munka indult el az igazságos és méltányos kárpótlás tekintetében.

(11.40)

Tisztelt Államtitkár Úr! A választókerületem, Dél-Somogy is nagymértékben érintett a DRB-ügyben, mivel a települések majd' felének ragadt bent a megtakarítása. Ezen települések közül 24 önkormányzat részesült gyorssegélyben márciusban.

Az érintett települések polgármesterei bizakodnak abban, hogy a DRB banknál bent ragadt önkormányzati forrásaikat, megtakarításaikat hamarosan visszakaphatják, hiszen segítség nélkül a települések működése kerülne végveszélybe. Megnyugtató hír, hogy napokon belül a kormány múlt hét szerdai döntése alapján az önkormányzatok számláján lehet az a pénz, amelyet megítélt a kormány ezen önkormányzatok számára.

Örvendetes dolog, hogy a kártalanítás folyamata gyorsan elindult. Ez az emberek, a magánszemélyek, gazdálkodók, civil szervezetek és egyházak tekintetében már megtörtént, az önkormányzatok esetében napokon belül megtörténhet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Választókerületemben, a barcsi székhelyű dél-somogyi térségben nagyon sokan kerestek meg választópolgárok, gazdálkodók, civil szervezetek a gyors kártalanításért köszönetükkel. Ezen túlmenően pedig számos polgármester kérte és jelezte, hogy tolmácsoljam a kormány felé köszönetüket azért, mert a kormány ilyen gyorsan és hatékonyan reagált az őket ért tragédiára.

Ezzel a hátrányos helyzetű térségben a kormány több tízezer családon, illetve az őket képviselő önkormányzaton segített gyorsan, hatékonyan és korrekt módon. Hátravan még a kistérségi társulások, illetve számos futó európai uniós pályázat kármentése. Kérem a tisztelt kormányt, hogy továbbra is segítse ezen ügyek végleges megoldását, hiszen ezzel a települések, illetve a térség fejlesztései és működése kerül megoldásra.

Köszönöm szépen még egyszer a kormánynak, a Belügyminisztériumnak a támogatását, és kérem államtitkár urat, hogy tolmácsolja a kormány felé köszönetünket, illetve kérjük, hogy a fennmaradó problémákra is találjanak megoldást. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr szól, tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A Buda-Cash Brókerház összeomlása valóban nemcsak magánszemélyeket és nemcsak pénzügyi befektetőket érintett, hanem a tevékenységi engedélyének visszavonása azokat az önkormányzatokat is érintette, amelyek az egykori takarékszövetkezeteknél, amelyek a Buda-Cash Brókerház tulajdonosi körébe kerültek, vezették a számlájukat.

Amikor a tevékenységi engedély visszavonásra került, akkor ezek a számlák is hozzáférhetetlenné váltak, így az önkormányzatok gazdálkodása néhány napra valóban bizonytalanná vált. Ezt a helyzetet érzékeltük, érzékelte a kormány, és első lépésként a Kincstár a Kincstár által vezetett lebonyolítási számlára utalta február 25-ét követően a segélyeket, illetve azt a finanszírozást, ami 25-e után indult el, így legalább ezek a pénzek nem szorultak be a számlavezetőknél.

Nagyon fontos volt az, hogy a fizetéseket időben mindenki megkapja, ezért a Kincstár közvetlenül utalta a béreket, és azok az önkormányzatok, amelyeknél a nettó finanszírozás nem lett volna elegendő arra, hogy az aktuális bérek, segélyek kifizetésre kerüljenek, azok valóban előleget kaptak 244,7 millió forint értékben azért, hogy a kötelezettségeiket teljesíteni tudják.

Nagyon lényeges volt az, hogy a Kincstár egyfelől közvetlenül folyósított, másfelől azt is figyelni kellett, hogy a béreket a számlatulajdonosok ne a DRB-nél vezetett lakossági folyószámlájukra kapják, hanem postai úton biztosítottuk, tehát a posta segítségével juttattuk el mindenkihez a fizetését. Köszönet illeti a postát, akik az extra terhelést megszervezték: mind nyitva tartásban, mind munkatársakkal segítséget biztosítottak ahhoz, hogy ne legyen csúszás.

Az első segítséget követően, illetően a bérfizetés problémáit leküzdve nyilvánvalóan meg kellett vizsgálni azt, hogy hogyan tovább, mi lesz a további lehetőségük az önkormányzatoknak. Ezért egyfelől azt

kértük, hogy mindenki új számlavezető pénzügyintézetet válasszon, és nyisson új folyószámlát. Erre már a Kincstár tudta az átutalásokat teljesíteni.

Másrésről pedig megvizsgáltuk azt, hogy mennyi pénz és milyen céllal elhelyezett pénz ragadt bent a DRB bankcsoport számláin. Az kiderült, hogy a működéssel kapcsolatos önkormányzati források mintegy 2,1 milliárd forintnyi összeget tettek ki, és az áprilisi kormányülés értelmében a 84 önkormányzat ezt az összeget, amely a folyószámláján rendelkezésre állt vagy kellett volna hogy álljon, ezt a 2,1 milliárd forintot a kormánydöntés értelmében megkapta.

Volt olyan önkormányzat, öt önkormányzat, akiknél az előleg már biztosította a teljes összeget, a többiek további pénzt kaptak. Összesen 1,2 milliárd forint támogatást kaptak a második körös döntéssel. Így minden önkormányzat, mind a 84 önkormányzat, amely a DRB-nél mint számlavezető banknál vezette a folyószámláját, tovább tud működni, a szükséges működési feltételei rendelkezésre állnak.

Felmérjük, felmértük azt is, hogy milyen további források ragadtak bent, például az európai uniós pályázatokhoz tartozó, illetve a különböző társulások vagy társulatok által vezetett számlákon. Ennek a vizsgálata jelenleg is folyamatban van. Valóban gyorsan kellett intézkedni, és úgy gondolom, hogy hathatós és érdemi segítséget nyújtó intézkedésekkel tudtuk az önkormányzatokat átlendíteni ezen a nehéz helyzeten.

Az megjegyzendő, hogy ez év július 3-ától már a Betétbiztosítási Alap nemcsak a magánszemélyek esetében, hanem az önkormányzatok számláira is kiterjedve 500 ezer euró összegig biztosítani fogja vagy biztosítani tudja hasonló esetben a kártalanítást, tehát nem lesz szükség a későbbiekben várhatóan arra, hogy ha egy ilyen sajnálatos esemény ismét bekövetkezik, az állam álljon jót ezekért a számlákért.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz: „Kecskére káposztát?” címmel. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindnyájan jól emlékszünk az Európai Parlament által elfogadott Tavares-jelentésre, amely, úgy vélem, hogy az előző kormányzati ciklus egyik legcinikusabb, legfelháborítóbb politikai terméke volt, ami az Európai Unióból érkezett. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem egészen így van!)*

Amit a jelentés megszületésénél még csak sejtettünk, az később egyértelműen beigazolódtott: az Európai Parlament fent említett képviselője úgy készített Magyarországról - idézőjelbe téve - „pártatlan” jelentést, hogy kizárólag baloldali képviselőket, a 2002-től 2010-ig tartó szocialista kormányzás egykori prominenseit kérte fel konzulensnek. Láttuk azt,

hogy a jelentés készítésekor jelentkezőből nem volt hiány, hiszen többen mondtak tollba minden alaptalan rágalmat, kritikát. És láttuk azt, hogy hogyan próbálták meg ellehetetleníteni Magyarországot csak azért, hogy saját napi politikai előnyöket szerezzenek.

De mindezt nem volt vevő a magyar nép, mert jött 2014, amelyben három választás zajlott le Magyarországon. A mérleget mindnyájan jól ismerjük, és Európa előtt is ismert. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy kudarc volt a magyar baloldal európai hecc-kampánya, és kudarcra van ítélve minden olyan politika, amely külföldi zsoldosoktól, ha úgy tetszik, tavarisoktól vár segítséget, és nem képes meghallgatni a magyar embereket.

Úgy vélem, hogy ezt Magyarországon mindenki tudja és látja - de Brüsszelben nem. Ugyanis az elmúlt hetek eseményei világosan mutatják, hogy a felszínen mutatkozó jó politikai kapcsolatok ellenére az Unió továbbra is aktívan dolgozik a magyar kormány ellen.

Kezdődött mindez azzal, hogy támadást intézett a Bizottság a magyar kormány rezsicsökkentés-politikája ellen. Úgy tűnik, egyszerűen nem tudják elfogadni, hogy egy nemzetállam kormánya az őt megválasztó polgárok oldalára álljon a nemzetközi tőke ellenében. És az is látszik, jól láttuk azt is, hogy milyen kitörő kárörömmel fogadta ezt a magyar baloldal.

(11.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondoltuk, hogy ezzel Magyarország vesszőfútása véget ér. De nem így történt, ugyanis a napokban bejelentették, hogy az Altus fogja végezni a 2014-2020-as fejlesztéspolitikai ciklus tervezési dokumentumainak elemzését, értékelését, és a megbízás kiterjed a fejlesztéspolitika gerincét alkotó partnerségi megállapodásra és az operatív programokra is. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Jól tudjuk azt, hogy ez a cég egyértelműen Gyurcsány Ferenc érdekltségébe tartozik. Világos tehát, hogy az Európai Bizottság azzal bízta meg Gyurcsány Ferencet, hogy véleményezze a mostani kormány időszakát; egy olyan ellenzéki párt elnökét, aki a korábbi magyar miniszterelnök volt, aki saját bevallása szerint is nemcsak a teljes magyar nemzet, de az európai szövetségesei szemébe is gondolkodás nélkül belehazudott; annak a baloldalnak a prominens személye, amely korábban azért kardoskodott, hogy Magyarországtól vonjanak el minden európai uniós pénzt, mert így talán elzavarhatják a demokratikus versenyben megválasztott polgári kormányt. Úgy vélem, hogy ezek után a korrektség legkisebb jelét sem várhatja el a kormány Gyurcsánytól, de azt gondolom, hogy egész Magyarország sem.

Ígaza van Kósa Lajos képviselőtársamnak, ez az eset pontosan olyan, mintha Demszky Gáborra bízta volna vagy bíznák a 4-es metró beruházásának az

ellenőrzését. *(Dr. Schiffer András: Azt se kérte számon senki! - Derűltég a Fidesz soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy nem lehet legitim és nem lehet érvényes az a vizsgálati dokumentum, amelyet politikai motivációból, megrendelésre készítenek. Azt gondolom, hogy minden felelősen gondolkodó magyar politikus feladata az, hogy jelezze az Európai Bizottság felé, hogy döntésük elfogadhatatlan. Attól, hogy a magyar fejlesztési politikát korrekt, tényszerű vizsgálat alá vessék, azt gondolom, nem tartunk és nem kell tartanunk. Az viszont elfogadhatatlan számunkra, hogy Gyurcsány Ferenc véleményét tolják a kormány diktátumaként.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel kérjük az Európai Bizottságot, az Európai Uniót, hogy kecskére ne bízzanak káposztát. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Lázár János miniszter úr reagál. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megnyugtatni képviselőtársaimat és az Országgyűlést is, hogy az Európai Unió fejlesztéspolitikája tekintetében is a magyar kormány áll minden vizsgálat elé, és bárki bármikor bármit vizsgálhat Magyarországon. Semmiféle akadályát nem látjuk annak, hogy az Európai Unió a 2007-13 közötti időszak elszámolásával kapcsolatban a jelenleginél is sokkal több és részletesebb vizsgálat alá vonja az országot, tekintettel arra, hogy mi is úgy gondoljuk, 2007-10 között bőségesen van mit vizsgálni, sőt tudunk jó példát is szolgáltatni arra, hogy a 2012., a 2013. és a 2014. évben hogyan sikerült megmenteni az országot attól, hogy elveszítsük a rendelkezésre álló mintegy 8200 milliárd forintnak egy nagyon jelentős részét.

Szeretném elmondani önöknek, hogy 2010 előtt ebből az európai uniós fejlesztési politikából kifizetés lényegében alig valósult meg. Azok a kifizetések pedig sok esetben nem állták ki a nyilvánosság és az átláthatóság próbáját.

Ami a tényeket illeti, azok valóban izgalmasak, tisztelt képviselőtársam. *(Gőgös Zoltán: ...nem szakad le a plafon!)* Az a hír érkezett Magyarországra, hogy az Európai Bizottság Gyurcsány Ferencet és annak cégét bízta meg Magyarország ellenőrzésével. Egy olyan embert, akiről azért a történelemkönyvek azt az egy mondatot - ha többet nem is - biztos, hogy megjegyzik, amikor azt mondta, hogy hazudtunk éjjel, hazudtunk nappal; „hazudtunk reggel, délben, este”, talán így szól a szó szerinti idézet. Egy olyan emberre bízzák Magyarország ellenőrzését, aki saját maga állítása szerint hazudott reggel, délben és este. Ez nem komolytalan, tisztelt képviselőtársaim, mert az Európai Unió Regionális Főigazgatósága a hírek szerint 5 millió eurónyi megbízást biztosít annak az Altus Zrt.-nek, amelynek magyarországi nyilvántartások szerint négy darab munkatársa van, és ennek a

négy embernek kell majd objektíven véleményeznie a magyar fejlesztéspolitikai rendszert.

Egyelőre még tisztázatlan, hogy ez valami júdaspénz lenne, tekintettel Gyurcsány Ferenc elévülhetetlen, a nemzetközi munkásmozgalomban betöltött érdemeire *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*, és esetleg a visszavonulását készíti elő a volt miniszterelnök úr, ehhez van szükség erre az 5 millió euróra, vagy pedig komolyan kell vennünk ezt a jelenséget, és arra kell készülnünk, hogy egyszer csak egy aktatáskával a miniszterelnök úr kedves felesége, a fejlesztéspolitika szakavatott szakértője, Dobrev Klára asszony bevonul majd a fejlesztéspolitikai államtitkárságra, és ott megkezdődik az Európai Unió megbízásából a vizsgálatokat és az ellenőrzéseket. *(Burány Sándor: ...Orbán Győző cégeinek vizsgálatát!)*

Először is, azt hiszem, az Európai Unió nem gondolta végig a döntést. Mi tájékoztatni fogjuk arról az Európai Bizottságot, hogy bizonyára elkerülte a figyelmüket az, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr ma is aktív közszereplő, részt vesz a pártpolitikában. Azt gondolom, hogy... *(Dr. Schiffer András: És ez kinek a felelőssége?)* Elnézést kérek, képviselőtársam, ha meghallgatna, az megtisztelne. Azt gondolom, hogy az Európai Bizottság egy aktív pártpolitikában részt vevő közszereplőtől, volt miniszterelnöktől, aki láthatóan időnként - hogy más állapotot ne említsek - sértődött állapotban szennyezi a magyar közéletet szavaival *(Dr. Schiffer András nevet.)*, na most egy ilyen közszereplőtől hogyan várhatja el az Európai Bizottság, hogy objektív véleményt mondjon Magyarország gazdasági-társadalmi helyzetéről vagy éppenséggel a fejlesztéspolitika aktuális állásáról.

Tisztázatlan, hogy ez miért ér meg a hírek szerint 5 millió eurót. De megnyugtatok mindenkit, Magyarország mellett rejtélyes okoknál fogva még Bulgária ellenőrzése is az Altus Zrt.-re lett bízva. Valószínűleg a dologban van valami olyan háttér, amit mi nem ismerhetünk, vagy én legalábbis életkoromnál fogva ezekkel a történelmi tapasztalatokkal és ismeretekkel nem rendelkezhetek, ami az Altus Zrt.-t Bulgáriával összeköti.

Mindenesetre szeretném felhívni még egy apróságra a figyelmüket, hogy ennek a cégnek, az Altus Zrt.-nek még két fantasztikus felkészültségű munkatársa van, egy bizonyos Heil Péter, aki a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség elnökhelyettese volt, Gyurcsány miniszterelnök úr bizalmi munkatársa, és Jobbágy Valér, korábbi kolléga, aki szintén a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél, illetve a Nemzeti Fejlesztési Hivatalnál, valamint a korábbi Miniszterelnöki Hivatalnál végezte a munkáját.

Nem lepődnék meg, hogyha ezek az emberek aktív tevékenységet folytatnának, illetve nem lepődök meg azokon a híreken, amikor Magyarországgal kapcsolatban ötlettippeket kell adni arra nézve, hogy mit kell vizsgálni, milyen ügyeket kell elővenni. Érdekes, milyen pályázatokat kell kiszűrni, hiszen szűrőpróba szerint zajlik valami rejtélyes oknál fogva az

Európai Bizottság ellenőrzése, és nem lepődnek meg azon, ha Heil Péter és Jobbágy Valér urak adnak az ötletet a regionális bizottságnak, feltételezhetően ezért kapják az 5 millió eurót, hogy Magyarországról jelentsenek, és talán feljelentésekkel is biztassák az Európai Bizottságot.

Nézetem szerint az Európai Unió és a Bizottság érdeke, hogy szavahihetősége és tekintélye ne sérüljön Magyarországon. Ha az Európai Bizottság azt akarja, hogy komolyan vegyék, akkor kérem fogjuk, hogy ezt a döntésüket felülvizsgálják. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkeztek a következő képviselő asszonyok, illetve képviselő urak: Varju László, független; Novák Előd, Jobbik; Demeter Márta, MSZP; Kulcsár Gergely, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Dúró Dóra, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Schiffer András, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Schmuck Erzsébet, LMP; Szél Bernadett, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varga László, MSZP; Nyitrai Zsolt, Fidesz.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 56 perckor elkezdjük a kérdések és azonnali kérdések tárgyalását.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdés a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve Tukacs István képviselő úr K/4399. számú szóbeli **kérdését vizszaútasította**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Lavina a színházi berkekben? A Pécsi Országos Színházi Találkozó bojkottjáról”** címmel. A képviselő urat illeti a szó. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Némileg csalódott vagyok, hogy nem Hoppál Péter pécsi országgyűlési képviselő válaszol majd a kérdésemre, de nyilván talán kapok választ arra.

A Pécsi Országos Színházi Találkozó 2001 óta a magyar színházi szakma legfontosabb eseménye, amely Pécs csodálatos városában kerül megrendezésre, és Pécs első számú kulturális eseménye is. Ezt a neves szakmai eseményt is behálózta a politika, miután a színházi szemle szakmai tulajdonosai, a Magyar Színházi Társaság s a Vidnyánszky Attila elnökletével vezetett Magyar Teátrumi Társaság nem fogadták el a Kritikusok Céhének jelöltjét, Csáki Juditot a POSZT zsűrijébe. Erre a Színházi Kritikusok Céhe kilépett a Magyar Színházi Társaságból. Az

Örkény Színház is kilépett a Magyar Színházi Társaságból, a versenyben pedig az Örkény előadásai már nem vesznek részt. Az Örkény Színházhoz hasonlóan cselekedett két másik társaság is, a Stereo Akt és a Szputnyik Hajózási Társaság előadása sem szerepel a pécsi találkozó versenyprogramjában.

(12.00)

Mindkét előadás független színházi szabadúszó, pályakezdő rendezők, egyetemista alkotók munkája. Csáki Judit jelölésének visszadobása után a Magyar Színházi Társaság és a Magyar Teátrumi Társaság Zsigmond Andrea színikritikust kérte fel a pótzsűri tagjának. De a neves színikritikus, Zsigmond Andrea ezek után visszamondta a felkérést. A lavina nem állt meg, több előadás is kilépett a versenyprogramból, amelyet támogatott több száz híres ember, színészek, rendezők, kritikusok, ahogy ők mondták: bojkottunkkal a közpénzből fenntartott POSZT tulajdonosainak átláthatatlan és szakmaiatlan döntésére kívánjuk ráirányítani a figyelmet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdéseim: milyen alapon döntenek személyi kérdésekről? Kik adják az utasításokat, és ezen utasítások szakmai vagy politikai alapon történnek? Az állami kultúrpolitika nyertes színház területén a Vidnyánszky Attila által vezetett Nemzeti Színház és az Ókovács Szilveszter által vezetett Operaház. Csak nem a költségvetési források átcsoportosítására készül a minisztérium?

Milyen megfontolásból akarnak tönkretenni egy 14 éve szakmai alapon működő fesztivált? Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor: Erre válaszul! - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérem, hogy mindenki a hárszabály szerinti időkeretet tartsa be. Most pedig államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem képviselő úr is pécsiként tökéletesen tisztában van azzal, hogy a Pécsi Országos Színházi Találkozót nem az állam szervezi, nem a minisztérium szervezi, hanem a Pécsi Országos Színházi Fesztivál Közhasznú Nonprofit Kft. Ennek sem a kormány, sem a minisztériumunk, sem annak a háttérintézménye így nem a tulajdonosa, nem a befolyásolója. Ön is nagyon jól tudhatja, 66,8 százalékban Pécs városa, Pécs megyei jogú város a tulajdonosa ennek a szervező kft.-nek. Kisebbségben tulajdonosa 16,6, illetve a másik is 16,6 százalékos arányban a Magyar Színházi Társaság és a Magyar Teátrumi Társaság. Innentől kezdve a kormánynak ebben a kérdésben évek vagy már évtizedek óta egyetlenegy feladata lehet, az, hogy biztosítsa a támogatást a fesztivál megszervezéséhez. Ezt az előző években is megtette a kormány, most is megtette a kormány. Innentől kezdve nem szól bele semmifajta működési ügybe.

Ön is nagyon jól tudja, csak elhallgatta a kérdésben, hogy régóta kialakult hagyomány vagy belső szokás, megállapodás, hogy bizonyos kérdésekben a két kisebbségi tulajdonos dönt: válogatók személyének kiválasztása, zsűri felkérése, díszvendég meghívása, és még lehetne sorolni. Ezek évek óta ismert és nyilvános fórumokon is hozzáférhető adatok. Éppen ezért ezekben a kérdésekben ők döntöttek, hogy milyen szempontok szerint tették, azt tőlük kell megkérdezni. Évek, évtizedek óta így zajlik ez a folyamat. Hogy éppen most mi és hogy alakult ki, ebben semmifajta kormányzati döntés, közrehatás nem játszhatott szerepet, hiszen ilyen nem is történik. Itt a három szereplő, aki tulajdonosa ennek a kft.-nek, illetve aki a döntéseket meghozza, szakmai oldalról ők tudják megindokolni a lépéseiket.

Mi mindenesetre, mivel fontosnak tartjuk ezt a találkozót, szeretnénk, ha minél nívósabb lenne, szeretnénk, ha minél inkább seregszemléje lenne a szakmának, és mindenki a minőségére emlékezne ennek a találkozóknak. Éppen ezért a támogatást biztosítottuk, és biztosítani is fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit ér az ember, ha magyar?”** címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban arról a megdöbbentő hírről értesültek a XV. kerületi Neptun utcai általános iskola tanárai és tanulói, hogy a KLIK az illetékes önkormányzattal egyetértésben iskolájuk jogutód nélküli felszámolását tervezi. Sajnos, ennek a nagy hírű intézménynek a sorsa nem példa nélküli, hiszen az egész ország területéről érkeztek hozzánk olyan hírek, hogy kizárólag gazdaságossági szempontokra hivatkozva döntenek köznevelési intézmények összevonásáról, megszüntetéséről, a tanárok, a diákok, a szülők heves tiltakozása ellenére. Megértve az intézmények működtetését ellátó önkormányzatok nehéz anyagi helyzetét azt kell hogy mondjuk, hogy a fenti esetek mindegyikében az a közös, hogy az átszervezések szakmai indokokkal nem támaszthatók alá, és a fenntartást végző KLIK illetékesei a szülők számára szervezett tájékoztatókon nem tudnak egyetlen szakmai érvet sem említeni.

A példaként említett Neptun Iskolába nagy számban járnak sajátos nevelési igényű gyermekek. Számukra különösen is fontos a kis létszámú osztályközösség, a megszokott, otthonossá vált környezet. Az iskola megszüntetésével ezek a gyermekek mindezt elvesztik, és vele együtt azokat a pedagógusokat is, akik a szülők egybehangzó véleménye szerint kiemelkedő szakmai munkát végeztek, és szeretetteljes közeget biztosítottak. Mert valljuk be, nemcsak az önkormányzat számára jelent ez megtakarítást,

de a KLIK is megspórolja az elbocsátott pedagógusok bérét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, adjon egyértelmű választ, milyen szakmai indokai vannak a Neptun Iskola bezárásának. És kérem, válaszoljon arra is, igaz-e, hogy a Neptun Iskola megszüntetésére valójában azért van szükség, mert annak épületét már odaigérték a budapesti kínai iskolának.

Kérem egyértelmű választ. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan eljárásról beszélünk, amelyben döntés még nem született. Ugye, ez egy olyan intézmény, ahol a fenntartás és a működtetés elválik egymástól. A kerületi önkormányzat a tulajdonosa az ingatlanoknak, a kerületi önkormányzat az, amelyik működteti magát az iskolaépületet, és a KLIK, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ pedig az, aki a fenntartó, tehát az intézmény az iskola szakmai munkájáért felel, és azt irányítja.

Tehát ez a kétfajta része az iskola életének kettéválik, és az önkormányzat részéről érkezett - tudomásom szerint - a KLIK-hez egy olyasfajta megkeresés, amely szerint az önkormányzat ezt az egyáltalán nem telített, hiszen 43 százalékos feltöltöttségű *(Hegedűs Lorántné: Mert sni-s gyerekekről van szó!)* iskolaépületet másra kívánja használni. Ugye, lehetne itt 532 fő ebben az iskolában, de ennél jóval kevesebben, kevesebb mint 300-an vannak az iskolában *(Hegedűs Lorántné: Az sni-s gyerekeket többszörrel számolják!)* a mostani statisztikai adatok szerint. Tehát egy olyan iskoláról van szó, amely messze nem használja ki azt a kapacitást, ami ebben az épületben rejlik. Ezzel indokolta az önkormányzat azt, hogy valamilyen más célra kívánja ezt az épületet használni.

Mi, egyrészt azért is, mert ezt helyesnek tartjuk, másrészt azért is, mert a törvény előírja - a köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 83. § (4) bekezdése -, konzultációkat indítottunk, erre célzott képviselő asszony is, amelyben a szülőkkel, a pedagógusokkal, a diákönkormányzattal és nyilvánvalóan közösen az önkormányzattal meghallgatjuk az ő véleményüket, és azután születethet bármifajta döntés, amelynek viszont vannak bizonyos garanciális részei, hiszen nyilvánvalóan a gyerekekre, főleg az sni-s gyerekekre elsősorban gondolni kell. Nyilván az ő jogviszonyuk, az ő tanulmányaik folyamatosak lesznek minden esetben, bármi is fog történni, bármi lesz a végső döntés, és nyilván a pedagógusok munkájára is ugyanúgy szükség van.

De szeretném hangsúlyozni, hogy semmifajta döntés ebben a kérdésben a KLIK részéről, a kormányzat részéről nem született meg, csupán azért

indult ez az eljárásorozat, mert az önkormányzat az ingatlannal kapcsolatban ezt a javaslatát megtette. Köszönöm szépen. *(Hegedűs Lorántné: Nem igaz! - Szilágyi György: László Tamás!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Meddig mérgezi még az Illatos úti vegyszerlerakat Budapestet?”** címmel. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérdésemet egy viszonylag aktuális környezetvédelmi kérdésként kívántam feltenni, aminek a múltja, az, hogy ez hosszú időre visszanyúlik, nem jelenti azt, hogy ma nem kellene ezzel foglalkozni, és ne lenne a mostani környezetvédelmi szakigazgatásnak elsődleges feladata napjainkban.

Budapest közepén, Kispest, Ferencváros és Pesterzsébet találkozásánál az Illatos úti Vegyiművek területén 2 ezer tonna veszélyes hulladék mérgezi a talajt, a vizet, a levegőt, súlyosan veszélyeztetve a Duna élővilágát, és legfőképpen a környék lakosságát. Több száz széthasadt, kiborult hordó, rengeteg mérge-, tűz-, robbanás- és mérgezésveszély 11 hektáron. A sajtóbeszámolók szerint a korábban telepített tisztítórendszer leállt, a szivattyúk eltűntek, a veszélyes anyagok ellenőrizetlenül jutnak ki a környezetbe. Mindez nem egy afrikai banánköztársaságban történik, hanem Közép-Európában, Magyarországon, Magyarország fővárosában, a főváros közepén legalább egy évtizede folyamatosan és folytatólagosan, miközben az illetékes hatóságok tudtak is erről az úgyről.

Hirtelenjében összeszámolni is nehéz lenne, hogy hányféle európai uniós, hazai környezetjogi jogszabályt, a Btk.-nak a környezetkárosítással kapcsolatos szakaszait, európai uniós környezetvédelmi programot, környezetjogi alapelvet sért meg ez az eset, és nyilvánvalóan itt felmerül az egészben a környezetvédelmi szakigazgatás felelőssége. Azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy mit tesz jelen pillanatban a kormányzat a súlyos környezet- és egészségügyi kockázatot jelentő vészhelyzet haladéktalan felszámolására. Vállalja-e az illetékes miniszter vagy bárki a kormányban annak a felelősségét, hogy ezt az elmúlt öt évben is ismert ügyet nem kezelték, és nem hátrították el ennek a veszélyeit?

(12.10)

Van-e elegendő forrás egyáltalán a környezeti kármentesítési alaphoz vagy más elkülönített számlán ennek az ügynek a kezelésére?

Arra lennék kíváncsi, hogy bárki a kormányban érez-e felelősséget azért, hogy a különböző környezetvédelmi díjakból beszédett pénzek sokasága nem arra a célra fordítódik, amire befizetésre kerülnek, és nincs környezetvédelmi kárelhárítás az ügyben.

Erre várnám az államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A környezet védelméről szóló törvényben rögzített „a szennyező fizet” elv alapján a Budapesti Vegyiművek Zrt. és annak jogutódja tartozik felelősséggel a környezeti vészhelyzet kialakulásáért, illetve a hátrahagyott környezeti károkért. Jelenleg a cég felszámolás alatt áll, a bíróság az eljárást 2007 óta nem zárta le, a felszámoló a mai napig nem teljesítette a veszélyes hulladékok ártalmatlanítására kiadott hatósági határozatban előírt feladatokat. Az ügy előmozdítása érdekében a hatóság minden lehetséges jogi eszközt felhasznált, a bíróság kiszabása mellett büntetőjogi feljelentést kezdeményezett a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése büntetvének megalapozott gyanúja miatt.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérdésére válaszolva: nem, a kormány nem vállalja a felelősséget az elmaradt intézkedésekért, mert ilyen nem volt. Kormányzati hatáskörben azonban megvizsgáljuk, hogy az elhúzódozó felszámolási eljárást milyen módon lehetne mielőbb befejezni és lezárni, valamint hogy „a szennyező fizet” elv figyelembevételével milyen módon lehet a problémát kezelni a környezeti károk felszámolása érdekében. Ezen túlmenően a 2014-2020-as uniós források felhasználásának lehetőségét is felmérjük.

Szeretném tájékoztatni a képviselő urat, hogy az országos környezeti kármentesítési program keretében a kormány 2010 óta évente közel 20 milliárd forintot fordított az állami felelősségi körben végzett kármentesítési feladatokra. Amennyire a költségvetés engedi, szeretnénk ezt a munkát folytatni. A 2016-os költségvetés tervezése folyamán a kormány elé fogjuk terjeszteni ennek a keretnek az újbóli feltöltését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: Veszélyhelyzet van! Cselekedni kell, nem vizsgálni!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vinnai Győző képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mennyiben szolgálják a fiatalok sikeres elhelyezkedését a következő tanévben induló duális képzések?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A hazai oktatás, ezen belül a felsőoktatás egyik jellegzetes problémája, hogy az elméleti tudást helyezi a középpontba. Gyakran halljuk is a fiatal szakemberek felkészültségének kritikájaként, hogy amikor friss diplomával a zsebükben bekerülnek olyan mun-

kahelyre, ahol elengedhetetlen a gyakorlati szaktudás, netán gyakorlati szakemberek irányítása a feladatuk, alapvető nehézségekkel találkoznak szembe, mindazok pedig, akik hosszú éveket töltöttek gyakorlati tapasztalatok megszerzésével, joggal vehetik a fiatal diplomások szemére, hogy oly módon töltenek be vezetői posztokat, hogy nem ismerik azt a gyakorlati tevékenységet, amit irányítaniuk kellene.

A továbbtanuló fiatalok élénk érdeklődéssel fogadták a duális képzés lehetőségét: látják, hogy érdemes bekapcsolódnuk, megismerik egy munkaszervezet életét, ismereteket és tapasztalatot szereznek arról, hogy a választott szakma milyen lehetőségeket kínál, milyen tudást feltételez, testreszabott-e vagy másik után kell nézniük; jövedelemre tehetnek szert, esetleg ily módon rátalálnak leendő munkahelyükre. Nem utolsósorban a fogadó intézménynek is kifizetődő, mert könnyebben megtalálhatja azokat a munkatársakat, akikkel később együtt akar dolgozni. Ezzel magyarázható, hogy a vállalatok részéről is növekvő az érdeklődés a képzési forma iránt, és ez a forma jól illeszkedik a kormány fiatalok foglalkoztatását javító intézkedéseibe.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindamellet is felmerülhetnek kétségek, kérdések a fiatalokban. Ilyen kérdés lehet, hogy a duális képzésbe való bekapcsolódás nem megy-e a megszerzhető elméleti tudás rovására. A felsőoktatás partnere, az ott alkalmazott műszaki technika, az ott folyó gyakorlati képzés biztosítja-e számukra a versenyképes tudást? Lesz-e esélyük, ha olyan vállalkozás hirdeti álláspályázatot, amelyik válogathat a jobbnál jobb szakemberekben?

Államtitkár Úr! Mit tud mondani a megnyugtatójukra? Mi garantálja a duális képzésben a magas szintű, versenyképes tudást? Hol tartanak? Hoztak-e eredményt a fiatalok foglalkoztatását javító kormányzati intézkedések? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A duális képzésnek nagy sikere van, azt hiszem, az elmúlt időszakban mindenki láthatta, hogy a felsőoktatásban is sokan jelentkeztek erre a speciális, gyakorlatorientált képzési formára. 21 felsőoktatási intézmény indított el ilyesfajta képzést - erről a Duális Képzési Tanács még januárban döntött -, összesen 76 alapképzési szakra. Nagyon különfélék vannak, ezek között nyilván vannak műszakiak, közgazdaságiak, agrár- és más képzések is.

Azért fontos ennek a képzésnek a bevezetése, mert a fiatal-munkanélküliséget kutató szakemberek és maguk a fiatalok állítása szerint is az elhelyezkedésnek az egyik legnagyobb nehézsége a fiatalok esetében, hogy nincs még az önéletrajzukban gyakorlat, nincs feltüntetve, éppen ezért kevésbé veszik

őket fel a munkáltatók. Ezért fontos, hogy ezt a gyakorlati képzettséget már megszerezzék a tanulmányaik alatt, ilyesfajta gyakorlati ismereteket szereznek, projekttevékenységet folytassanak, vagy más módon legyen munkatapasztalatuk, és ezzel javul az elhelyezkedési esélyük.

Ezzel kapcsolatban kérdezte a képviselő úr az utolsó mondatában, hogy miként alakult az elmúlt időszakban a fiatal-munkanélküliséggel kapcsolatos adatsor. Azt mondhatjuk, hogy a 15-24 éves korosztályból a foglalkoztatottak aránya az elmúlt időszakban 29 ezer fős növekedést mutatott négy év alatt, az ifjúsági munkanélküliség pedig a korábbi 30 százalékos közeli arányból 19 százalékra csökkent. Ez egy nagyon jelentős csökkenés, főleg, ha összevetjük azzal, hogy a magyar 19 százalékkal szemben az európai ifjúsági munkanélküliség átlagban 21 százalék. Vanak kiugró országok, mint például Görögország 51 százalékos ifjúsági munkanélküliséggel, Spanyolország 50 százalékos, Horvátország 46 százalékos, de Olaszország is 42 százalékos ifjúsági munkanélküliséggel küzd.

Több programunk is volt: az „Első munkahely” garanciaprogram, a nyári diákfoglalkoztatás támogatása, a fiatalok vállalkozóvá válását elősegítő program, a szakképzett fiatalok gyakornoki programja vagy a munkahelyvédelmi akcióterv; csak ez utóbbi egyedül összesen a 25 év alatti fiatalok esetében 150 ezer fiatalnak segített abban, hogy megőrizze vagy megtalálja a munkahelyét. De említhetjük az ifjúsági garanciaprogramot is, amely, bízunk benne, hogy 180 ezer fiatalnak fog a jövőben segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Lesz-e gyorsvillamos a Bosnyák térig?”** címmel. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Bosnyák tér a főváros XIV. kerületének, Zuglónak az egyik legjelentősebb közlekedési csomópontja, hiszen itt találkozik a Nagy Lajos király útja a Thököly úttal, és az M3-asról bejövő forgalomnak az egyik iránya is ez a tér.

Az M4-es metróvonal - eredeti nevén Dél-Buda-Rákospalota metróvonal - második ütemének megvalósításával megépülhetett volna az összeköttetés a Keleti pályaudvar és a Bosnyák tér között, ennek megvalósítását azonban évekkal ezelőtt elnapolták. Seszták Miklós fejlesztési miniszter úr egy országgyűlési képviselő által feltett kérdésre 2015 februárjában elismerte, hogy a közeljövőben nem várható az M4-es metróvonal meghosszabbítása.

Zugló Budapest egyik legnagyobb lélekszámú kerülete, hiszen a pesti oldalon a legtöbb ember itt él, több mint 120 ezren laknak a kerületben. A Bosnyák tér a kerület központja, ahol még ebben az évben jelentős mértékű fejlesztések kezdődnek el. A kerületi önkormányzat elképzelései között szerepel

az is, hogy egy igazi városközpont jöjjön itt létre egy új helyi közigazgatási központtal, ehhez azonban elengedhetetlenül szükséges a jó tömegközlekedési kapcsolat. Már évekkal ezelőtt felmerült annak a lehetősége, hogy a metró második szakaszának megépítése helyett a Keleti pályaudvar és a Bosnyák tér közötti kapcsolatot a Thököly úton egy gyorsvillamosvonal kiépítésével kellene megoldani. A villamosvonal meghosszabbításával egyben Rákospalotát is el lehetne érni.

A fentiekre tekintettel kérdezem az államtitkár urat, hogy szerepel-e a tervek között a Keleti pályaudvar és a Bosnyák tér közötti gyorsvillamosvonal megépítése valamilyen EU-s forrásból. Amennyiben igen, mikorra várható ennek megvalósítása? Várom választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy államtitkár úr válaszol a kérdésre. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 4-es metró meghosszabbítása - mint ön előtt is ismert - egy 12-15 éves történet. Egyébként 2010 előtt a képviselőtársaimmal én magam is adtam be törvénymódosítást, hogy az egyik oldalon Zuglóig, a másik oldalon a Virágpiacig vigyük el a metró. Ezt annak idején önök verték le, éppen arra hivatkozva, hogy rendkívül magas a beruházási költség.

(12.20)

Ez egyébként ma sem változott, ezért a 4-es metró vonalának metróként történő meghosszabbítása a közeljövőben nem várható.

Az utazási igények ugyanakkor indokoltá teszik - és ebben önnek tökéletesen igaza van - egy jóval kisebb költséggel pár éven belül megvalósítható felszíni kötött pályás kapcsolat kialakítását Újpalota és a belváros között. A projektnek jelentős szerepe lesz a már megépült 4-es metrószakasz megtérülésének és fenntarthatóságának biztosításában is, hiszen ráhordja az utasokat.

A projekt támogatásának lehetőségét megteremtő március végi kormányhatározat ezt a fejlesztést beemelte az integrált közlekedési operatív program városi és elővárosi közlekedési prioritásából megvalósítandó beruházások közé. A főváros a részére juttatott 330 milliárdból mintegy 180 milliárd forintot kap kifejezetten a közösségi közlekedés fejlesztésére 2014 és 2020 között. A támogatásból a Thököly út-Zugló-Újpalota villamosvonal is megépül.

A kormány döntése alapján először természetesen az engedélyezési és kiviteli tervek elkészítése kezdődik meg, a beruházást megvalósító Fővárosi Önkormányzat ezután tud *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* vállalást tenni a megvalósítás ütemezésére, ami azonban legkésőbb

2020-ig megvalósul. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Visszaállítják-e a megszüntetett osztályokat a körmen-di és a celldömölki kórházban?”** címmel. Képviselő úr a szó, parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz három éve funkcióváltásra, hatékonyságra hivatkozva egyetlen tollvonással megszüntette Körmen-den a szülészet-nőgyógyászatot és az aktív belgyógyászatot, ahogy Celldömölkön az aktív belgyógyászatot és az aktív sebészetet is bezárták. A kormányzati propaganda-gepezet igyekszik elferdíteni a valóságot, de a vidéken élők, így a Vas megyeiek is folyamatosan szembesülnek az egészségügy egyre romló helyzetével.

Mérhetetlenül cinikusnak tartom, hogy az előbb említett intézkedések után önök soha nem látott fejlesztésekről beszélnek az egészségügy területén. Míg ellenzékben felemelték szavukat elődeik vidékromboló lépéseivel szemben, addig az utóbbi években a szocialista-liberális kormányok által megkezdett sorba szervesen illeszkedő intézkedéseket fogantatosítottak. A Jobbik annak idején minden lehetséges eszközzel tiltakozott a leépítések ellen, parlamenti felszólalásaink mellett tüntetést is szerveztünk a körmen-di és a celldömölki kórházért, Körmen-den pedig aláírásokat is gyűjtöttünk. A térségben élők szinte egyöntetűen álltak ki az intézményért, rendkívül rövid idő alatt ötezen írták alá az ívetket, de a kormány semmibe vette a véleményüket.

A tavalyi kampány során nagy csinnadrattával bejelentett beruházások sem úgy valósultak meg Körmen-den, ahogy megígérték. Ezek után sok jót nem várhatunk, pedig a megszüntetett osztályok visszaállítása elengedhetetlen lenne mind a körmen-di, mind a celldömölki kórházban.

A biztonságos betegellátás érdekében sürgősen bővíteni és korszerűsíteni kellene a térség mentőállomásainak gépparkját is. E téren szintén komoly ígéreteket hallhattunk, melyek nem valósultak meg. A celldömölki mentőállomásnak régóta ígérik az esetkocsit, ám még mindig nem érkezett meg, de Szentgotthárd mentőállomásának is szüksége lenne egy új esetkocsira, már csak a megyeszékhelytől való nagy távolság miatt is.

Tisztelt Államtitkár Úr! A témában legutóbb fel-tett szóbeli kérdésemre adott válaszában mellébe-szélt, bízom benne, hogy ezúttal másként lesz. Visz-szaállítják-e a megszüntetett osztályokat Körmen-den és Celldömölkön? Számíthatunk-e fejlesztésekre a megye mentőállomásainak vonatkozásában? Várom érdemi választ. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence ál-lamtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kezdeném az utolsó kérdéssel, és úgy haladnék visszafelé.

Ami a mentőállomások kérdését illeti, a Keme-nesalja térséghez tartozó celldömölki mentőállomáson jelenleg két mentőegység teljesít szolgálatot. 2013-ban a mentőállomáson szolgálati óraszám-fejlesztésre került sor, valamint a feladatok elemzése után megtörtént a 12 órás kocsi munkakezdésének a szükségletekhez igazítása is. A feladatszámokat az Országos Mentőszolgálat folyamatosan monitorozta, a mentőállomáson éppen ezért 2014-ben egy új, B típusú, Volkswagen Crafter mentőautó állt szolgálatba. Szintén a tavalyi évben a körmendi mentőállomáson állt szolgálatba egy új, C típusú Mercedes Sprinter esetkocsi, Szentgotthárdon pedig egy új, B típusú 4×4-es, szintén Mercedes Sprinter mentőgépkocsi.

Az esetkocsik cseréjét a következő esetkocsiosztásból tervezzük megvalósítani, ami még van, de a gépkocsipark megújításán kívül európai uniós projekt keretében is elkezdődik a szentgotthárdi mentőállomás dinamizálása, ami itt energetikai korszerűsítést jelent. A lényeg az, hogy felújításra kerül ez a mentőállomás is. A beruházással csökkennek az üzemeltetési költségek, de ami még fontosabb, hogy az automata garázkapuk és az utcakapuk beszerzésével is gyorsabbá válik a kivonulás, és a beteghez érkezés is rövidebb idő alatt történhet meg.

Ami a kórházat illeti: a körmendi és celldömölki kórház struktúraátalakítása és integrációja a többi kórházhoz hasonlóan körültekintő előkészítést mellett, a minőségi betegellátás érdekében történt. Kör-mendi a struktúraváltást megelőzően belgyógyászati, sebészeti és szülészeti-nőgyógyászati szakmákban végzett aktív ellátást, de nem rendelkezett a feladat biztonságos továbbviteléhez szükséges feltételekkel, az ágykihasználtságok alacsonyak voltak, és a bonyolultabb eseteket így is - belgyógyászat esetében - a magasabb ellátási központok felé irányították. Igen alacsony volt az éves születésszám is, lényegesen elmaradva a szülészeti fekvőbeteg-ellátás fenntartásához a szakmai kollégium által szükségesként megjelölt éves születésszámtól.

Éppen a képviselő úr által is hivatkozott betegbiztonsági szempontok érdekében *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* került sor a változtatásokra, a nőgyógyászati tevékenység egynapos sebészeti ellátásként folytatható jelenleg. Celdömölkre pedig szerintem még lesz időnk és lehetőségünk visszatérni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért akarják bezárni az iskolákat?”** címmel. Képviselő úr, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Derült égből villámcsapásként érkezett a hír, hogy be akarják zárni a XV. kerületi Neptun Általános Iskolát. Minden előzmény nélkül április 10-én, egy pénteki napon tájékoztatták erről a tantestületet. Április 14-én pedig rendkívüli szülői értekezletet tartottak, ahol a KLIK tankerületi igazgatója és László Tamás fideszes országgyűlési képviselő jelentették be az aggódó szülőknek, hogy az intézmény jelenlegi formájában megszűnik, másik iskolába olvad be. A bejelentés sokkolta a pedagógusokat és a szülőket, akárcsak a diákokat.

A Neptun Általános Iskola körzetes iskola, a kerületrészt közkedvelt iskolája, nem egy átlagos oktatási intézmény, hanem a pedagógusok és a diákok második otthona, emelt szinten tanítanak angol és német nyelvet is, komoly eredményeket érnek el versenyeken, az ökoiskola minősítést is megszerezték.

A 286 diák közül, akik itt tanulnak, 65 speciális nevelési igényű. A képviselőtársamnak adott válaszában már utalt arra, hogy ez a 286 jóval kevesebb annál a több mint hatszáznál, akit be tudnának fogadni, azonban nem tért ki arra, hogy a köznevelési törvény végrehajtási rendelete alapján ezt a 65 speciális nevelési igényű diákot 3-nak kell számolni. Így már nem jön ki az a szám, amit államtitkár úr említett. Hol máshol fogják vajon megkapni ezt az oktatást ezek a diákok?

Hasonló helyzetbe került a Raoul Wallenberg Szakközépiskola és Szakiskola is, szintén most tudták meg, hogy be fogják zárni az intézményüket. Az egészségügyi szakképzés bázisintézményéből 1200 diák kereshet magának másik iskolát.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért kell április közepén, nem sokkal a tanév vége előtt, a tankönyvrendelési folyamat kellős közepén és az iskolai felvételik előtt pár nappal bejelenteni azt, hogy megszüntetik az iskolát? Tényleg fontosabb ennek az épületnek az átjátszása valakinek *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, mint a diákok érdeke? Míhez asszisztál a KLIK?

Várom az államtitkár úr válaszát. *(Taps az LMP soraiból. - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból. - Varjú László tapsol.)*

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bármifajta átszervezésnek és az ezt megelőző konzultációnak a törvény alapján van ilyenkor a törvényi határideje, május végéig kell a döntéseket meghozni, éppen ezért április elején indul bármifajta döntést megelőző konzultáció.

Egyik kérdésben sem született döntés, tisztelt képviselő úr, sem a XV. kerületi, sem a VIII. kerületi esetben, mindkettőnél egyfajta döntésmegelőzésről és a fenntartónak, a működtetőnek a véleményét

befolyásoló, kialakító konzultációsorozatról van szó. A törvény rögzíti: szülőkkel, diákokkal, tanárokkal egyaránt ebben az esetben konzultálni kell, és akkor alakul ki a végső álláspont.

Arról már itt korábban beszéltünk, ezért csak röviden mondom, hogy a Neptun utcai iskola esetében az önkormányzat mint működtető jelezte azt, hogy mivel férőhelyszámában... - ön finanszírozásról beszélt, finanszírozásban valóban egy sajátos nevelési igényű gyermeket többnek kell számítani, de férőhelyben ugyanúgy egy férőhely, amit igénybe vesznek. Ön 286-ot mondott, én 289 diákról tudok, aki odajár, és 572 fős befogadóképessége lenne az intézménynek.

(12.30)

Így jön ki a körülbelül 43 százalékos, 50 százalék alatti telítettség ennek az iskolának, ezért indította el ezt a konzultációt maga az önkormányzat, és ennek nyilván a KLIK is része. Úgyhogy ennyit az egyik épületről.

A másik esetében is előzetes konzultációkról van szó. Ön is tudja, hogy nagyon nagy fejlesztés van, felsőoktatási fejlesztés van folyamatban az iskolától jobbra is, balra is. Nyilvánvalóan mindenki látja, hogy hogyan újulnak meg ott a környező épületek. Itt arról van szó, hogy egy felsőoktatási intézmény fejlődik egy középfokú intézmény szomszédságában, és arról folyik a konzultáció, hogy miként tud kiterjedni ez a fejlesztés, és mikor lesz egy középfokú intézmény épületéből előbb-utóbb egy felsőfokú oktatási intézmény.

Tehát szintén az oktatás rendszerén belül marad, de mind a kettő esetében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, mondom, előzetes konzultációkról van szó szülőkkel, diákokkal, tanárokkal, hogy mindenkinek a jogviszonya folyamatos legyen, a tanulóknak elsősorban, de mindenképpen a pedagógusok helyéről is gondoskodni kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Völner Pál képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Fontosak az előrelátó, megelőző jellegű árvízvédelmi intézkedések. Folytatódik-e a Komárom-Almásfüzitő árvízvédelmi fővédvonal, táti gátrendszer meghosszabbítása Esztergomig?”** címmel. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára mindannyian emlékszünk a 2013. júniusi nagy árvízre, amely Esztergom városát sem kímélte. Tetőzések 655 centiméter körül volt a vízmagasság, és a város közepén található Prímás-szigetet ki kellett üríteni, az áram- és a vízszolgáltatás pedig leállt. Egyértelmű, hogy a városnak a jelenleginél erősebb gátrendszerre van szüksége, de a dunai árvízvédelemből Esztergom a nem megfelelő egyeztetések miatt rendre kimaradt.

Így volt ez a szocialista-liberális kormányok idején, és így volt ez a független polgármester asszony időszakában is, amikor sajnálatos módon a gátnál sokkal alapvetőbb szükségleteinek ellátásával is gondja volt a városnak.

A jelenlegi védvonal a Kis-Duna sétány mögött, Esztergom központi részén terül el, az esetleges elöntés közvetlen és jelentős károkat okozhat. A 2013. júniusi új rekordárvíznél jelentősebb áradás esetén ez fenyeget. Az új városvezetés újult erővel vágott bele a város árvízvédelmi koncepciójának kidolgozásába. Eszerint mobilgáttal védenék a Prímás-szigetet a víztől, ahol ily módon virágzó turisztikai központot tudnának fejleszteni a város közepén szállodákkal és egyéb attrakciókkal, amelyek kiépítése már elkezdődött korábban. A gátórházig tartó további szakaszra földgát épülne, emellett pedig a Kossuth hídnál egy vízszabályozó árvízkaput, illetve a sziget felső végére egy zsilipet is terveznek. A beruházással biztos vállalkozási környezet alakulhatna ki a területen, segítve ezzel a város fejlődését.

A tényleges tervek elkészítéséhez jelentős lendületet adott a Komárom-Esztergom Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, amely 2013-ban 5 millió forintot ajánlott fel az elképzelések megtervezéséhez. Az esztergomi védvonal kiépítése uniós és kormányzati támogatásokat igényel. Sikeres pályázatok esetén 2020-ig valósulhat meg a projekt. Jó látni, hogy a 2013-as nagy árvízét követően folyamatosan erősödik a gátrendszer, és nem csak baj esetén, kapkodva cselekszünk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ezért kérdem államtitkár urat, folytatódik-e a táti gátrendszer meghosszabbítása Esztergom térségében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A komárom-almásfüzitő árvízvédelmi vonal jelenleg fejlesztés alatt áll, a kiviteli munkák folyamatban vannak. Várhatóan szeptember 30-ig be is fejeződnek, és ezzel ez az árvízvédelmi vonal, ez a védvonal jó műszaki állapotba kerül. A tát-esztergomi árvízvédelmi vonalon belül a táti gátórjáráshoz tartozó védművek fejlesztése 2014-ben fejeződött be. Ezen a vonalon is elmondhatjuk azt, hogy a védművek műszaki állapota jónak mondható. Esztergom esetében az ön által is említett területen a Prímás-sziget bevédését a 2013. évi dunai árvíz előtti tanulmányokban, fejlesztési koncepciókban is szerepeltették mint lehetséges fejlesztési változatot, de végül is ennek a megfelelő előkészítése nem történt meg. Sajnos, ugyan a vízügy pályázott önállóan, de a város az árvízvédelmi fejlesztések korábbi pályázatain nem nagyon vett részt, az ehhez szükséges önkormányzati döntések nem születtek meg.

2013 után folytatódtak az egyeztetések, most már eljutottunk odáig, hogy a Prímás-sziget bevédelmével is számol a 2014-20-as tervezési időszakra vonatkozóan a projektjavaslatokban a kormányzat, és a KEHOP-pályázat során lehetőség lesz arra, hogy a Prímás-sziget bevédését vagy a Kis-Duna sétányon folyó védvonal fejlesztésével, vagy pedig a Nagy-Duna mentén vezetett új külső nyomvonallal oldják meg. Az ehhez szükséges egyeztetések folynak.

Az önkormányzat megkapta a szükséges segítséget és tájékoztatást ahhoz, hogy a szabályozási tervnek átalakításával megteremtse a lehetőségeket ahhoz, hogy a megfelelő védvonal kiépítés megtörténjen, és ezt követően a pályázatok segítségével elindulhat a munka. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mikor szüntetik meg végre a Budapesti Vegyiművek veszélyeshulladék-tárolójában kialakult katasztrófa-helyzetet?”** címmel. A képviselő úré a szó. Tessék!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Már az előző kérdésből is világos, hogy önök előtt is ismert, hogy Budapest közepén Kispest, Ferencváros és Pesterzsébet találkozásánál, a volt Budapesti Vegyiművek területén több mint 1300 tonna veszélyes hulladék szennyezi a környezetet és jelent környezetvédelmi katasztrófaveszélyt. Április 15-én Kispest, Pesterzsébet és Ferencváros polgármestereivel, köztük Szabados Ákos és Gajda Péter polgármester urakkal, alpolgármesterével, önkormányzati képviselőivel mint a térség egyik országgyűlési képviselője magam is jelen voltam azon a környezetvédelmi bejárásán, melyet az Illatos úti gyártelepen tartottunk.

Ezek a fotók, tisztelt államtitkár úr (*Felmutatja.*), akkor készültek, önmagukért beszélnek. Elképesztő állapotok uralkodnak, Isten szabad ege alatt ezek a hordók rozsdásodnak, rohadnak, és a bennük lévő szennyezőanyag akadálytalanul folyik a talajba. 2008-ban számolták fel a Vegyiműveket. A hatóság egyébként többször megbírságot. Uniós támogatással elkezdődött egy kármentesítés, ez azonban 2011-ben forráshiány miatt leállt. Furcsa paradoxon, hogy a robbanásveszély elkerülése miatt locsolni kell ezeket az anyagokat, és ez a locsolás egyébként maga is mossa bele a környezetszennyező anyagokat a talajba.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az önkormányzati képviselők és polgármesterek egy közös nyilatkozatot fogadtak el. Azóta egyébként több száz fős aláírással egy petíció is született, amelynek az a lényege, hogy haladéktalanul lépni kell, és ehhez a kormány segítségét várjuk. Azonnal el kell szállítani onnan ezt a veszélyeshulladék-mennyiséget biztonságos területre, hogy aztán egyébként a következő hónapokban elkezdődhessen az érdemi kármentesítés. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Ehhez sem a felszámolónak, sem az önkormányzatoknak nincs forrása, ezért kérjük ehhez a kormány támogatását. Várom válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy a Sallai képviselő úrnak adott válaszból is kiderül, nem ismeretlen előttem a Budapesti Vegyiművek 130 éves tevékenységéből származó környezetkárosodás ügye, de szerintem önnek sem. A kialakult helyzetről a képviselő úr 2010 előtt is tájékozódhatt volna, nem csak 2015. április 15-én, így már korábban is lehetett volna lépéseket tenni.

Nem akarom magamat ismételni, de fontosnak tartom újra elmondani, hogy „a szennyező fizet” elve alapján a Budapesti Vegyiművek Zrt. tartozik felelősséggel a kialakult környezeti veszélyhelyzetért. Az illetékes hatóság minden jogi eszközt igénybe vett az ügy rendezése érdekében. Kiadta a veszélyes hulladékok elszállítására és a környezeti károk felszámolására irányuló kötelező határozatát, a nem teljesítés miatt bírságot szabott ki, valamint a hulladékgazdálkodás rendjének megsértése alapos gyanúja miatt büntetőfeljelentést tett.

A képviselő úr által említett, uniós támogatással indított talajvíztisztítással kapcsolatban tájékoztatom, hogy 2009-ben derült ki, hogy a vállalkozó nem fizette ki az alvállalkozóit, így az uniós pénzek felhasználásáért akkor felelős Nemzeti Fejlesztési Ügynökség és a Pénzügyminisztérium javaslatára a projekt kikerült az uniós támogatásból. Újra azt tudom mondani, hogy a kormány megvizsgálja, hogy milyen lehetőségek vannak az elhúzódozó felszámolási eljárás mielőbbi lezárására.

(12.40)

Gondolok itt akár a cég stratégiailag kiemelt jelentőségű gazdálkodószervezetté való minősítésére. Azt is megvizsgáljuk, hogy - akár uniós forrásokat is bevonva - milyen módon tudjuk elérni a környezeti károk mielőbbi felszámolását. Folyamatban van a 2016. évi költségvetés tervezése, ami (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) tartalmazni fogja a javaslatunkat az országos környezeti kármentesítési program keretének újbóli feltöltésére. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nem léptek fel az elmúlt öt évben a bérszakdolgozató cégek ellen?”** címmel. Tessék!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Manapság egyre többen próbálkoznak sokévnnyi kitartó tanulás helyett gyorsan és minél kevesebb tanulással felsőfokú oklevélhez jutni. Sajnos olyanok is akadnak, akik valódi diplomát szeretnének komolyabb erőfeszítések nélkül, és például a szak-, illetve diplomadolgozatukat erre szakosodott bér-szakdolgozatóról cégtől rendelik.

Hogy utánajárjunk annak, valóban léteznek-e ilyen cégek, nem kell titkosügynöknek lennünk, sőt még a Google-lel sem kell baráti viszonyt ápolnunk, merthogy találkozhatunk ilyen jellegű hirdetésekkel a legnépszerűbb közösségi oldalakon és videomegosztó oldalakon is. Természetesen a keresőbe beírva is számos cég szolgáltatása iránt érdeklődhetünk, amelyek vállalják teljes szakdolgozatok elkészítését, akár két héten belül. A diplomamunkák megírása jövedelmező iparágá vált, hiszen a világhálón több erre vonatkozó hirdetést is találhatunk; az ár 60-300 ezer forint között mozog.

A probléma egyrészt az, hogy a csalással papírokat szerző ügyeskedők cselekedete törvénybe ütköző. Hiszen az a diák, aki a sajátjaként nyújt be olyan diplomamunkát, amelyet más készített, magánokirat-hamisítást követ el, és akár egy évig terjedő szabadságvesztéssel is büntethető, a dolgozat készítőjét pedig bűnsegédlet miatt vonhatják felelősségre. Másrészt az is komoly probléma, hogy ezek az emberek ezzel lezüllesztik a közéletet, rossz példát mutatnak a fiataloknak, valamint hamis tudással irányíthatnak nagyvállalatokat, hivatalokat. Véleményünk szerint a magyar társadalom érdeke, hogy a munkakerőt ne a hamis, hanem a valós tudás alapján foglalkoztassák. Fontosnak tartjuk továbbá azt is, hogy ne kerüljenek hátrányba a munkaerőpiacon azon fiatalok, akik rengeteg időt, energiát és pénzt feláldozva, megérdemelten szerezték meg a diplomájukat.

Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a kormány az elmúlt öt évben semmilyen lépést nem tett ezen iparág felszámolása ellen, épp ezért kérem az államtitkár urat: miért nem tettek semmit az elmúlt öt évben a bér-szakdolgozató cégek ellen? Miért nem tették meg akár a szükséges törvénymódosításokat? Várom az érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, olyan jelenségre hívja fel itt a képviselő úr a figyelmet a Ház falain belül, amelyik egy reális jelenség, és amellyel szemben fel kell lépni. A korábbiakban is sokszor lehetett hallani különböző ilyen gyakorlatokról, de azt hiszem, az már igencsak az előrehaladott stádiumot mutatja, hogy a képviselő úr arról számol be, hogy simán egy egyszerű keresés-

sel az interneten hirdetéseket lehet találni, amelyeket valakik ilyen teljesen tisztességtelen szándékkal tesznek fel.

Nyilván sem hirdetést közölni ezzel kapcsolatban nem lehet, sem ezeket a dolgozatokat, szakdolgozatokat megvásárolni, elkészíteni nem lehet, és a benyújtásnál is figyelni kell erre. Nyilván megvannak az egyetemeknek is a lehetőségei, hiszen vannak olyasfajta szoftvereik, amelyekkel az ismétlődéseket, másolásokat igyekeznek kiküszöbölni. Ott van a diplomadolgozatnak a megvédése, amikor - ez a lényege a védésnek - kinek-kinek be kell bizonyítania, hogy azt önmaga készítette. Tehát ott több oktató előtt kell azokra a kérdésekre válaszolnia, amelyekből elvileg ki kellene hogy derüljön - elvileg -, hogy az illető nem maga készítette a dolgozatát. Tehát a végső - hogy úgy mondjam - felhasználási fázisban is vannak olyan garanciák, amelyek elvileg lehetőséget nyújtanának arra, hogy egy alapos védés, egy alapos kikérdezés során nyilvánvalóan kiderüljön: az illető nem maga készítette azt a szakdolgozatot, hanem valakikkel készítette. De az teljességgel elfogadhatatlan, hogy valakik akár vállalkozást is alapítanak arra, hogy egy törvénytelen célt szolgáljanak, és így törvénytelen pénzre tegyenek szert. Nyilvánvalóan semmilyen legális formája, módja nincs annak, hogy akár ezért az ellenértéket is átvegyék, hiszen, gondolom, ezek általában számlát nem nagyon szoktak kibocsátani *(Farkas Gergely: Ha ennyire egyetértesz, akkor miért nem tesztel valakit?)*, de még ha számlát bocsát is ki, nyilvánvalóan nincs ilyen legális tevékenység, hogy valaki más helyett szakdolgozatot ír, tehát csak illegális lehet az a pénzforgalom is, ami történik ebben a kérdésben.

Ezzel arra akartam utalni, hogy akár a büntetőjogi vonalán *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, tehát a magánokirat-hamisítás tettesi vagy részesi magatartásaként van lehetőség itt fellépni, illetőleg a dologi vonalon is. Mindent meg fogunk tenni ennek érdekében, mert fontos kérdés, képviselő úr.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Hová tűnt Nagy Sándor?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Mivel hivatalos vállalati vagy kormányzati tájékoztatás nem történt, ezért a magyar közvéleménynek igazából az internetes sajtóból kellett megtudnia, hogy Londonba távozott a Paksi Atomerőmű építésének egyik legelkötelezettebb híve és frontembere, Nagy Sándor, a Paks II. projektcég, vagyis a beruházó vezetője.

Ez a lépés merőben szokatlan és váratlan is. Szokatlan, hiszen nemzetközi viszonylatban is alig vagy egyáltalán nem találunk példát arra, hogy egy olyan beruházásnak, amit az évszázad kulcsberuházásának nyilvánítanak idehaza, a frontembere eltűnjön, és egy nemzetközi karriert kezdjen a projekt közepén. Emellett pedig rendkívül váratlan is, hiszen arról van szó, hogy ez az igazgató úr pár héttel korábban még lelkesen nyilatkozott a paksi bővítésről, továbbá a Magyar Érdemrend tisztikeresztje - polgári tagozat - kitüntetéssel is jutalmazta a munkáját a magyar kormány, mégpedig a tervezett új atomerőművi blokkok építésének előkészítéséért és az orosz-magyar szerződések és megvalósítási megállapodások érdekében végzett tevékenységéért. Tehát egy olyan emberről van szó, aki lelkesen nyilatkozott, kitüntette a kormány, viszont a munkája közepén ez az ember, Nagy Sándor felállt, és Londonba távozott.

Na most, tekintve, hogy semmilyen hivatalos tájékoztatást nem kaptunk erről, azt figyeltem meg, hogy alapvetően kétféle találgatás kapott szárnyra. Az egyik arra vonatkozik, hogy Nagy Sándor leginkább a felelősségre vonás elől menekülhetett Londonba, hiszen arról a személyről van szó, aki aláírta a megvalósítási megállapodásokat, amiket azóta éppen darabokra szed az Európai Bizottság. A másik lehetőség viszont pontosan az, hogy Orbán Viktoron és szűkebb baráti, üzleti körén kívül már nem sokan gondolják azt Magyarországon, hogy ez a paksi bővítés az önök által megálmodott formában meg tud valósulni ebben az országban. Ennek megfelelően a felelősségre vonás elől menekült Nagy Sándor, vagy éppen azért, mert tudja azt, hogy amibe ő belekezdett, az nem fog tudni megvalósulni.

Tisztelt Miniszter Úr! Legyen vége ezeknek a találgatásoknak: legyen kedves, tájékoztassa a magyar közvéleményt és a képviselőket arról, hogy miért távozott Nagy Sándor.

ELNÖK: Lázár János miniszter úr válaszol.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a képviselő asszonynak, hogy a kérdést pontosította, mert a történelem iránt érdeklődő házelnök vagy képviselőtársak még félre is érthették volna Nagy Sándorra vonatkozó megjegyzését, illetve kérdését. *(Derűltség.)* Így most legalább tudjuk, hogy melyik Nagy Sándorról beszélt, amikor a kérdés feltevésre került.

Másrészről pedig, engedje meg, hogy mielőtt válaszolok egyszerű formában, hiányomat fejezzem ki, mert 42 lakossági fórumot tartanak a kollégáim olyan emberekkel beszélve, akik ott laknak az atomerőmű környékén Tolna megyében és Bács megyében, és egyiken se láttam még a képviselő asszonyt, csak itt a parlamentben. *(Dr. Szél Bernadett: Csak itt a parlamentben?)* Érdemes lett volna a választópolgárokkal beszélni, tekintettel arra, hogy ők elsőp-

rő többségben támogatták a beruházást. Volt olyan közösség *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)*, ahol a falu felnőtt lakosságának 90 százaléka volt a lakossági fórumon. Szerencsére ez dokumentált - ahogy végzünk a 42 lakossági fórummal, át fogom adni a képviselő asszonynak, hogy tanulja meg az emberek szavát, hogyan is gondolkodnak az emberek, akik az atomerőmű közvetlen közelében laknak. *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)*

Ami pedig a Nagy Sándor-ügyet illeti, engedje meg, hogy először is visszautasítsam azokat a vádakot, amelyek Nagy Sándor úr felkészültségével vagy elhivatottságával kapcsolatban az ön részéről megfogalmazódnak. *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)* Nagy Sándor pártpolitikai megítélésétől függetlenül - ezt talán érdemes volna önnek is tudomásul venni - ennek a világnak, az atomerőművi iparnak az egyik legismertebb, európai szinten is elismert szakértője és szakembere, aki egy... *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)* Képviselő asszony, ha megengedi, én végighallgattam önt, tiszteljen meg... *(Dr. Szél Bernadett: Mondjon igazat!)* Nyugodjon le először is, azt kérem, és tiszteljen meg azzal, hogy meghallgatja a válaszomat; én is meghallgattam az ön kérdését.

A nemzetközi atomerőmű-működtetők szövetségénél, egy világszövetségnél kapott - ha megengedi, akkor most önnek válaszolok -, tehát Nagy Sándor a nemzetközi atomerőmű-működtetők szövetségénél, tehát a világ egyik legfontosabb atomerőművi szövetségénél kapott egy igazgatói állást. Amikor megkérdezett akár engem, akár másokat, én magam is azt tanácsoltam, hogy - Magyarország számára kiemelt állásról lévén szó - ezt az állásajánlatot fogadja el. Pótolni fogjuk, ami nem lesz könnyű, hiszen Magyarország egyik legjobb szakemberéről van szó, és az országnak nagyon sokat fog meg használni, hogy ő ott van, ahol van - még önnek is, képviselő asszony. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Úgy építünk, hogy közben tönkretesszük a múlt értékeit? Avagy nekrológ a soha fel nem tárt szegedi régészeti leletekről”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Pótolhatatlan kora középkori szakrális régészeti maradványokat romboltak le a szegedi Dóm tér, illetve a dóm átépítése során. Az építésügyi hatóság műszaki okokra hivatkozva, a régészek javaslatát negligálva adott engedélyt a bontásra. A közel 2,5 milliárdos építési beruházás, amelynek gazdája a Szeged-Csanádi Egyházmegye, épp a város legkorábbi egyházi maradványainak a megsemmisítéséhez járult hozzá.

A hivatalosan megküldött ásatási jelentésből kiderül, olyan maradványok bukkantak elő, amelyek eddig még nem ismertek. Annyi idejük volt a régészeknek, hogy a falmaradványokból mintát vegyenek. Egyébként a maradványok XII. századiak vagy annál korábbiak lehetnek. A Dóm tér Szeged egyik legfrekvenciáltabb régészeti lelőhelye, és itt, az egykori Templom téren kulminálódik a város múltja, igaz, a föld alatt.

Az első Orbán-kormány megalakulása után rövidebb idővel módosította az örökségvédelmi törvényt. 2010-ben megszüntették az országos ásatások lebonyolítását végző Kulturális és Örökségvédelmi Szolgálatot, a rendszert decentralizálták, a feladatot a megyei múzeumok vették át, a koordinációt pedig a Magyar Nemzeti Múzeum. 2013-ban ismét hozzányúltak az örökségvédelmi törvényhez, mely módosítással teljes mértékben felborították a nemzeti örökség, a nemzeti kulturális örökség védelme, a kulturális érdek és a beruházói érdek közötti egyensúlyt. A régészeti feltárás harminc rövid engedélyezett napja egyszerűen lehetetlenné teszi az alapos munkát. A megyei örökségvédelmi hivatalok a kormányhivatalokba kerültek, így tehát tulajdonképpen ugyanaz a hivatal dönt örökségvédelmi szakhatóságként, amely egyébként építésügyi hatóságként is eljár. Világosan látszik, hogy a Fidesz által felállított rendszer ezer sebből vérzik, és ebből Szegednek már jól láthatóan felbecsülhetetlen kára is keletkezett.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, bár egyetértve a Dóm téri beruházás fontosságával, miért nem nyilvánította a hatóság a területet legalább időszakosan védetté. Kik nem hozták meg a szükséges döntéseket? Kinek volt útjában a legrégebbi régészeti elem? Mennyi felbecsülhetetlen értéknek kell megelpusztulnia, hogy tegyenek valamilyen hatékony lépést? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Miniszterelnökség válaszol, L. Simon László államtitkár úr képében. Tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Jól látszik a felkészültsége abból is, hogy nem is tudja, a 2010-es kormányalakítás óta az örökségvédelem a Miniszterelnökséghez tartozik és nem az Emberi Erőforrások Minisztériumához. *(Közbeszólások.)* Nem árt, ha ezt a kérdést a mai napon, a műemléki világnapon tisztázzuk, tisztelt képviselő úr, mert ha figyelemmel követi a jogszabályalkotást, figyelemmel követi azokat az eredményeket és eseményeket, amelyeket az elmúlt évben elkönnyvelhettünk, akkor nem Balog Zoltán miniszter úrnak, hanem Lázár János miniszter úrnak címezte volna a kérdését.

Ma reggel, a műemléki világnapon, az ICOMOS nemzetközi konferenciáján számos külföldi résztvevő jelenlétében adtuk át a legrangosabb örökségvédelmi

állami kitüntetések, díjakat, és ott a szakma legjelesebb képviselői előtt foglaltuk, foglaltam személyesen össze az örökségvédelem területén elért eredményeket. Azt kell mondjam, hogy hosszú évek után végre a szakma várakozásainak és igényeinek megfelelően alakulnak a dolgaink.

Tisztelt Képviselő Úr! De ne menjünk el amellett, hogy az elmúlt tíz évben melyek voltak a legnagyobb kulturális botrányok! A Balettintézet eladása. Akkor hol voltak önök? Eladták, nem voltak figyelemmel az örökségvédelem szempontjaira. A Hajógyári-szigeten a Hadrianus-palota telkének jogellenes privatizációja. Éppen az ott fenn elnöklő Hiller István - korábban miniszterként - akarta megakadályozni, de Szilvásy György ennek keresztbefeküdt, úgyhogy önök eladták ezt a területet, és később kellett visszavásárolni. Az Erkel Színház telkének eladása, a színház lebontásának kísérlete, és még sorolhatnám tovább, a hatvani honvédsírok eltüntetése. Ne is beszéljünk ezekről! Skandalum, botrány!

Ezzel szemben mi a helyzet Szegeden? Az az igazság, hogy 2014. július 31-én örökségvédelmi engedélyt adtak ki a falmaradványok ügyében, döntés született arról, hogy a középkori Szent Demeter-templom szentélyzáródásának maradványait kiemelik és az eredeti helyére visszahelyezik, majd novemberben az újabb leletek esetén szintén a megóvásról, illetve a dokumentálásról döntöttek.

Veszély nincs, a Dóm tér beruházása folytatódik, mindösszesen 2 milliárdos európai uniós forrásból. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**A rendszerváltás szőnyegbombázása után nem érzik úgy, hogy szükség lenne végre protekcionista gazdaságpolitikára?**” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kisiklatott rendszerváltás gyanús privatizációs folyamatai során az idegen felvásárlók a hazai járműgyártás területén is megkaparintották a magyar szabadalmakat, a mérnöki tudást, a hazai és külföldi piacokat, ezzel megszüntették a magyar konkurenciát, és mindezek eredményeként óriási társadalmi-gazdasági kárt okoztak Magyarországnak. Ez a jól ismert, milliók által fájdalmasan megtapasztalt múlt. Viszont a szőnyegbombázás ellenére, hála a magyar élni akarásnak, a mérnöki innovációnak, a szaktudásnak és a kormányok által nem éppen elkényeztetett hazai vállalkozóknak, még mindig megvan az a szellemi tőke, az az ugyan szétszóródott, de meglévő kapacitás, ami a legmodernebb járművek, trolik, motorvonatok, villamosok gyártására képessé teszi az országot.

A Magyar Nemzet múlt heti kiváló tényfeltáró írása nyomán a szélesebb nyilvánosság is megtudhatta, hogy a romokon virág termett, hiszen a bajai Ganz Transelektro Kft., a BKV Járműjavító Kft., az

orosházi Alföldi Kohászati és Gépipari Zrt., a tököli Dunai Repülőgépgyár Zrt. - hogy csak néhányat említsek - az ellenszél dacára még mindig működik. Várják, hogy egy, az újraparosítást valóban komolyan gondoló, protekcionista, a magyar munkásoknak minőségi munkahelyeket teremtő kormányzat végre összefogja ezeket a kompetenciákat, fejlessze a hazai ipart, és ne a külföldi összeszerelő-üzemek támogatásával segítse elő az itthoni járműipar kivérezetetését.

Kérdezem: hajlandó-e felismerni a kormány, hogy az utolsó pillanatban vagyunk? Hajlandó-e a magyar gyártókat támogatni? Hajlandó-e a „vedd a hazait” és ezzel a „védd a hazait” filozófiájának jegyében megrendelésekhez juttatni az itthoni szereplőket? Csak a BKV vonalain több mint hatszáz, javarészt kiöregedett villamoskocsi fut. A felújításuk tervezett százmilliárdos üzlete külföldieket fog gyarapítani, vagy végre mentőkötélhez jutnak az országot nem csak telephelynek tekintő hazai cégek is? Várom megtisztelő és érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjében Orbán Gábor államtitkár úr válaszol. Tessék!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány gazdaságpolitikájának legfontosabb elemei közé tartozik, hogy védje a magyar gazdaságot, megvédje és tovább erősítse az elmúlt években elért jelentős eredményeket.

Nagyon távol áll a valóságtól az a kép, amit a képviselő úr felvázolt. Egyrészt a külföldi tulajdonú feldolgozóipari vállalatok munkahelyek ezreit biztosítják hazánkban. Ha a kormány nem működne együtt ezekkel a nagyvállalatokkal, és nem teremtene olyan gazdasági környezetet, amelyben ezek a cégek a fejlett technológiával és a hatalmas munkahelyteremtő képességükkel jelen lehetnek Magyarországon, akkor rengeteg hazai kis- és középvállalkozás, illetve magánszemély veszítené el a megélhetését.

Amit a képviselő úr javasol, hogy tudniillik szüntessük meg a külföldi tulajdonú járműgyártók támogatását, az nem más, mint egy olyan ártalmas törekvés, ami éppen a magyar vállalkozások érdekei ellen is hatna, és hatalmas visszaesést eredményezne a munkahelyek számát illetően. 2014-ben a járműipar a teljes hazai feldolgozóipar 27,4 százalékát adta, 726 vállalat 132 ezer ember foglalkoztatásával összesen 6651 milliárd forintot termelt. A járműipar jelentősen hozzájárul a pozitív külkereskedelmi mérleghez is, így e szektorban a magyar beszállítói hányad növelése kiemelt kormányzati szándék. 2010 óta 66 stratégiai partnerségi megállapodást kötöttünk, ennek negyede a járműiparhoz köthető, és a

megállapodások kiemelt pontja a magyar beszállítói hányad növelése, amit ezek a cégek vállalnak, és amellyel a hazai kkv-szektor erősödik. A nagy hazai járműgyártók több mint kétszáz hazai beszállító partnerrel rendelkeznek.

Amiről ön is beszélt, az részben ettől függetlenül kell hogy történjen. A magyar tulajdonú járműipari vállalatok támogatását, ösztönzését ettől függetlenül működtetjük. Az ön által említett vállalatok jelentős értéket képviselnek a magyar gazdaság szempontjából, és a kormány minden eszközzel támogatja őket. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelettel kérem úgy a képviselő asszonyokat és a képviselő urakat, mint a kormány tagjait, hogy a házszabály szerinti időkeretet tartsák be.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért az adófizetőkkel fizettetik meg a játszótérbotrány árát?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

(13.00)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az iránt érdeklődnék, hogy a múlt héten egy viszonylag szűkszavú közleményben a minisztériumuk tudatta, hogy 1,8 milliárd forintot átcsoportosítanak annak érdekében, hogy az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala által feltárt visszaéléseket, amelyek 145 esetben érintenek önkormányzatokat, az ezzel kapcsolatos helyzetállást megtegyék, és a kormányzat ezen önkormányzatoktól ezen terheket átvállalja.

Nyilvánvalóan itt ellenzéki politikusként azt hiányolom nagyon nagy mértékben, hogy a felelősségre vonás, a felelősök megkeresése, az azoktól való visszakövetelés megtételének nyomait és eredményeit nem látjuk, és főleg azért nem látjuk, mert jelen pillanatban is még perben állok a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatallal, mert nem kapom meg azokat az adatokat, hogy tudjam egyáltalán, melyek ezek az önkormányzatok, és gyakorlatilag milyen számlákról van szó.

Az a néhány eset, ami sajtónyilvánosságot kapott, és tudjuk, hogy mely önkormányzatokról van szó, ott a legtöbb esetben rendkívüli módon túlértékelt vagy éppen majdhogynem fiktív fejlesztések kapcsán valósultak meg ezek a fejlesztések, amelyeket az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala kifogásolt. Most azt látjuk, hogy a települések sokszorosan rosszul járnak. Rosszul járnak, mert nem kapták meg azokat a játszótéereket az ott élő gyerekek, amelyeket megkaphattak volna, ezeket a svéd, dán és akár magyar ipar által előállított, nagyon jó minőségű, mozgáskultúra-fejlesztő szabadidős eszközöket, amiket ígértünk nekik a pályázatokból. Tehát ott nincs meg, gyakorlatilag az önkormányzatok helyett kell most helytállni az adófizetők pénzéből, miközben tolvajok, csalók gazdagodtak ebből az 1,8 milliárd forintból.

Biztos, hogy a magam részéről azt tartanám indokoltnak, hogy az ott élő gyerekeket kárpótoljuk, hozzuk helyre ezeket a játszótereket, vagy csináljuk meg, amit akkor elmulasztottak, ne pedig a családok disznóságait próbáljuk fedezni ezekből a kormányzati forrásokból. Az lenne a megnyugtató, ha miniszter úr abban erősítene meg, hogy ezek a büntetőeljárások folyamatban vannak, hogy az elszámoltatás és a felelősségre vonás meg fog történni, és ez az összegátcsoportosítás nem pedig csak elsumákolása, elfedése ennek a borzasztó nagy disznóságnak, ami történt.

Köszönöm szépen, elnök úr, és várom miniszter úr válaszát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úrtól várhatja, tudniillik, bár ön a Miniszterelnökséget kérdezte, de az ügy a Belügyminisztériumra tartozik, így aztán Pogácsás Tibor államtitkár úr fog önnek válaszolni, nyilván kimerítően. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, 2008-ban került meghirdetésre az a vidékfejlesztési pályázat, amely települési közösségi terek, így játszóterek fejlesztésére nyújtott pénzügyi forrást. 2009-2010-re készültek el ezek a játszóterek. Egyébként ebben a 145 projektben 140 önkormányzat érintett. Ezeknél a játszótereknél a későbbiek során az derült ki, hogy az áfa elszámolása nem történt meg, illetve az áfát nem fizették be, vagy az áfát az önkormányzatok egy meg lehetőségen rögzös úton visszakapták.

Az OLAF, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala tárta fel valóban ezt az ügyet, és ennek kapcsán indult el az eljárás, amelynek során az önkormányzatoknak a támogatást és a kamatokat vissza kell fizetniük. Ha ezen önkormányzatok, amelyek sok esetben a költségvetési főösszegük felét is megkapták támogatásként, nem kapnának állami segítséget a működésükhöz, akkor egész egyszerűen csódbe mennének. Ezért döntött úgy a kormányzat, hogy az önkormányzati fejezet tartalékából ezek az önkormányzatok működési támogatást kapnak.

Ettől függetlenül természetesen megtörtént a feljelentés, és folyik a nyomozás annak megállapítására, hogy miért és hogyan alakulhatott ki ez a helyzet. Lényeges, hogy a játszóterek megépültek, tehát az ön írásban megfogalmazott és részben szóban is elmondott kérdésével ellentétben ezek a játszóterek megépültek, azonban az áfaelszámolásban vannak jelentős problémák. Ennek kiderítése, felgöngyölítése folyik.

A politikai felelősségre vonás egyébként megtörtént, hiszen 2010-ben a választók úgy döntöttek, hogy a kormánynak akkor mennie kellett. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt a következő kérdező képviselő asszonynak megadnám a szót,

tisztelt Országgyűlés, engedjék meg, hogy az önök nevében is szeretettel és tisztelettel köszöntsem a dunaujvárosi Lorántffy Zsuzsanna Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium, valamint a pécsi Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola diákjait és a tisztelt kollégákat. Örülök, hogy itt vannak. *(Taps.)*

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Meddig hazudnak még M4-es ügyben?”** címmel. Képviselő asszony, tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ha a modern világban nem lehet gyorsan elérni egy települést, azt nem választják telephelynek a befektetők. Egy település nem tud önerőből autópályát építeni, azt csak kormányzati eszközökkel lehet elvégezni. Nem arról van szó, hogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter dolgozószobájában számolatlanul állnak a pénzeszsákok, és aki arra jár, a vállára vesz egyet, és elviszi. Minden forintot meg kell becsülni, és minden forintot jó helyre kell tenni - jelentette ki Orbán Viktor 2014. IV. hó 14-én Zalaegerszegen. Akkor, úgy látszik, Szolnok megyében nincs jó helye a magyar adóforintoknak, persze Orbán Viktor szerint.

Miniszter úr és Csepreghy Nándor államtitkár úr az elmúlt két hétben minden nap más indokkal és más magyarázatot adott az M4-es Abony és Fegyvernek közötti szakaszának leállításáról. Idéznék Seszták Miklós fejlesztési miniszter úr írásbeli kérdésére adott válaszából: „Az Európai Bizottság 2015 márciusában egyértelművé tette, hogy semmilyen formában és mértékben nem kívánja támogatni a hiányzó kelet-nyugati összeköttetés megeremeléséhez szükséges fejlesztést. A megkezdett munkálatok költségei ezután uniós forrásból már nem fedezhetőek. A kivitelezés továbbviteléhez az idejű költségvetésben sincs forrás. A kormány ezért a beruházás leállításáról döntött.”

Olyan helyzetet teremtett a kormány, hogy a cégek a szerződéseket is felhasználhatják a vitában a kormányzat ellen, ugyanis 2013-ban, amikor éppen Lázár János sürgetésére felpörgették a lejáró uniós ciklus 800 milliárd forintos keretének kiürítését, belefoglalták a cégekkel kötött szerződésekbe, hogy a munkák pénzügyi fedezetét uniós forrásból és a közlekedési operatív programból biztosítják. Mindezek miatt kérdezem, miniszter úr, milyen beruházások válhatnak még bizonytalanná Kelet-Magyarországon. Végre ismerjék be, ki a felelős a 100 milliárdos nagyságrendű színjátékért, és meddig hazudnak még M4-es ügyben! Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár János miniszter úr válaszol. Tessék!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársam! Először is sze-

retném megerősíteni az ön és a parlamenti képviselők számára is, hogy M4-es ügyben az az igaz szó, amit Seszták miniszter úr önnek papírra vetett, mármint hogy az Európai Bizottság is megvonta a forrásokat a projektől, a költségvetés pedig nem bocsátotta rendelkezésre. Ez pontosan ugyanaz a helyzet, mint amikor valaki házat épít, és elfogy a pénze. Ebben a pillanatban a legfontosabb, hogy elszámoljon a kőművessel, akinek megbízást adott, majd, miután számba veszi, hogy van-e rá lehetőség, hogy folytassa, akkor ennek a folytatásnak természetesen semmi lehetősége nincs.

Így két útról beszélünk tulajdonképpen. A kormányzat arról a közvetlen törekvéséről, hogy Szolnok megyei jogú városát 2018-ig az 1-es számú autópálya-hálózatba bekösse, az M5-ös vagy az M0-s irányból; erről május hónapban fog a kormány végleges döntést hozni. A második pedig, ami, azt hiszem, minden Szolnok megyei képviselőtársam számára egyformán fontos, hogy a Szolnok megyei választópolgárokat hogyan tudjuk olyan infrastruktúrához juttatni, amely az életük minőségében vagy gazdasági helyzetük javulásában jelentős változást eredményezhet. Ilyen a 4-es út négy-sávúítása Szolnoktól Fegyvernek irányába. A kormány ezt a beruházást is támogatni fogja. Tehát folytatni fogjuk ezt a beruházást. Reményeim szerint azonban csökkentett műszaki tartalommal, a kivitelezési árakat pedig racionalizálva.

Egy dolgot szeretnék az ön figyelmébe ajánlani. Először is, az Európai Bizottság folyamatosan azzal biztatott bennünket két éven keresztül, hogy támogatni fogja ezt a beruházást, majd a végén, arra hivatkozással, hogy az OLAF, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala is vizsgálatot folytat ebben az ügyben, mégpedig a vizsgálat tárgya a kiugróan magas kilométerenkénti árajánlatok - erről levél áll rendelkezésre -, erre is hivatkozással megvonta a végső támogatás lehetőségét a programtól. Ennek utána nincs más választásunk, mint hogy a programot két részre bontva, először Szolnokot bekötni az autópálya-rendszerbe, és ezzel párhuzamosan megkezdve a 4-es befejezését keleti irányba. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban. - Gúr Nándor: Mi lesz a felcsúti kisvasúttal?)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mit tesz a kormány a megújuló energia elterjedéséért?”** címmel. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben nálunk fejlettebb országok gőzerővel azon vannak, hogy fejlesszék és növeljék a lakossági megújulóenergia-támogatásokat, addig Magyarországon továbbra sem látható semmilyen előrelépés ebben az ügyben. Ha szétnézünk Európában, Németország, Olaszország, Spa-

nyolország több tíz évre szóló vállalásokat tett a megújuló fejlesztésére, és a lakossági felhasználásra szánt rendszerek támogatásába is, mondhatjuk, öntötték a pénzt, miközben nálunk utoljára 2011 augusztusában volt lakossági pályázat, amelyik két nap után lezárásra került.

(13.10)

2012-ben pedig melegvíz-termelő napkollektorokra, illetve meleg vizet hasznosító napkollektorokra írtak ki pályázatot, napelemekre nem, lakossági szélérőműre pedig soha nem írtak ki pályázatot hazánkban, pedig ezek azok a lehetőségek, amelyek igazán elhoznák a lakosság számára a rezsicsökkenést. Itt pedig nemcsak a kertvárosi, kisvárosi, falubeli emberekre kell gondolni, hanem azokra az emberekre is, akik tanyán élnek, és a mezőgazdasági művelésből veszik ki aktívan a részüket.

Hány előrelépni akaró embernek lenne óriási segítség, ha egy megfelelő támogatási rendszerrel megvalósuló megújulóenergia-programból vásárolt napelemmel vagy szélérőművel elláthatná árammal a tanyáját, esetleg nem kell aggregátort vinnie a szivattyúk beindításához! Igaz, jelen pillanatban is elérhető ez a technológia, de egy átlagos családi ház áramfogyasztására vetítve a teljes villamos energia kiváltása a mai árak mellett több mint tíz év. Ez hatalmas idő a mai emberek életében, akik sokszor hónapról hónapra vagy évről évre, akár napról napra látják csak előre a költségvetésüket vagy az életüket. Jelenlegi számítások szerint legalább 50 százalékos napelem-, illetve szélérőmű-, háztartási célú napelem-, illetve szélérőmű-ártámogatással lehetne segíteni. Ez leginkább azoknak a családoknak jelentene segítséget, akik abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy elő tudják teremteni az önerőt ezekhez a rendszerekhez.

Kérdezem tehát, hogy hajlandó-e a kormány forrást biztosítani környezetünk állapotának megóvására ebben a ciklusban, vagy inkább *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* további adónemeken törli a fejét, amely ellehetetleníti a környezetbarát technológiák erősítését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdésre Szabó Zsolt államtitkár úr válaszol. Tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A megújuló energiaforrások nagyobb arányú elterjedésével kapcsolatosan és annak ösztönzésére, éppen az Európai Unió 2020-as előirányzatainak és célkitűzéseinek megfelelően a vidéki lakosság életkörülményeinek javítását a kormány is kitzítte a céljai közé. A megújuló energiaforrások vidékfejlesztésben betöltött szerepét Magyarország megújulóenergia-hasznosítási cselekvési tervében szerepelteti és tün-tette fel, és majd a későbbiekben konkrét számot is mondok önnek.

A megújuló energiaforrások nagy szerepet játszanak a vidéki Magyarországon, a klímavédelmi hasznosság mellett a gazdasági fellendülés és fejlődés elősegítése szempontjából. A stratégiai dokumentumokba foglalt 2020-as célkitűzések, a beruházások támogatását, a lakossági támogatást épp a 2014-2020 között megvalósításra kerülő operatív programokban, így a KEHOP-ban, a VEKOP-ban, a GINOP-ban és a TOP forrásaiban együttesen biztosítjuk, ez 730 milliárd forintot jelent.

És hogy mekkora érték ez az elmúlt időszakban, a kötelező átvételi rendszer, a KÁT megújuló energiaforrásokat finanszírozó összegét szeretném önnek elmondani. 2011-ben 25,5 milliárd forint támogatást adott a magyar kormány, 2012-ben 28 milliárd forintot, 2013-ban pedig 36,5 milliárd forintot, ez azt jelenti, hogy több mint 50 százalékkal növekedett az energiatermelés megújuló forrásból. Csak az elmúlt hat hónapban egyébként általánosságban több mint 30 milliárd forintos, napelemmel kapcsolatos pályázatot írtunk ki.

*(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

A kormány a nemzeti épületenergetikai stratégiai felmérésekre alapozva „Otthon melege” programot hozott létre, ennek része a társasházak energiamegtakarítást eredményező korszerűsítése és a felújítás támogatása, és ennek része a napelem és a megújuló energiaforrás is. Ezen pályázat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* április 30-ától elérhető mindenki számára.

Kérem a kérdésre adott válaszom elfogadását. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mikor ismerhetjük meg Lázár János hotel-számláját?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy éve nem tudják a magyar adófizetők, pedig a hatályos jogszabályok alapján joguk lenne tudni, hogy kivel és mit csinált ön 2013-ban *(Derűltség.)* luxuskörülmények között, luxusszállodákban egy svájci és egy olaszországi hivatalos útja során. Még a nemzeti cinizmus rendszerének egyik legemblematikusabb miniszterétől is gyermeteg az az érvelés, hogy nem is kell beszámolnia róla, mert amikor rajtakapták, gyorsan visszafizette az elköltött milliárdokat, és ezt nemcsak a közvélemény nem fogadta el, tisztelt miniszter úr, egy ország háborodott föl az ön virtusán, hanem a bíróság sem. Immár több mint egy hónapja jogerős bírósági ítélet van róla, hogy önnek ki kell adnia az adatokat a megmagyarázhatatlanul drága városlátogató túrákról.

Tudja, a jogállamokban ez úgy működik, hogy ha valaki lebukik, a kár megtérítése legfeljebb enyhíti, de nem váltja ki a büntetést, amit ön állít, az olyan, mint hogyha valaki ellopna egy kiflit egy boltból, és miután rajtakapták, azt mondja, hogy gyorsan visszarakom, nem is történt semmi. Ez a jogállami szemlélet pontosan tükröződik a bíróság döntésében, de nem tükröződik az ön magatartásában. Bár a szóban forgó ítélet március 12-én született, még mindig nem tudhatjuk, hogy kivel és mire költötte a magyar kormány egyik, akkor még államtitkára, most már minisztere az adófizetők pénzét szerte Nyugat-Európában.

Emlékeztetem, ön a Nemzetbiztonsági bizottság előtt zárt körben kétszer sem volt hajlandó válaszolni az utazásaira vonatkozó kérdéseimre. Innentől kezdve kérem, ne hivatkozzon arra, hogy Londonban nemzetbiztonsági okokból, a londoni helyzettel kapcsolatban nemzetbiztonsági okokból nem válaszol a helyzetet firtatóknak, ha ugyanis ez lett volna a helyzet, ön elmondhatta volna a Nemzetbiztonsági bizottság tagjainak a zárt ülésen, de ön erre sem volt hajlandó kétszer sem.

Most itt az idő, hogy véget vessünk ennek a szármalmas kutyakomédiának, ami demokratikus országokban megengedhetetlen lenne. Kérem, itt és most álljon ki a nyilvánosság elé, és a bírósági ítéletnek eleget téve számoljon be róla, milyen körülmények között, kivel és mire költötte el a két utazás során egy átlagos magyar dolgozó egyévi jövedelmét, tisztelt miniszter úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár János miniszter úr válaszol, tessék!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, és köszönöm szépen az ön érdeklődését is, képviselő asszonyok, mármint Demeter képviselő asszony és Szél Bernadett képviselő asszony is a külföldi utazásaimról rendszeresen érdeklődik. Először is, mint ahogy azt már Demeter képviselőtársamnak is elmondtam, amennyiben magánjellegű volt ez az út, a magánéletembe egyelőre nem kívánom sem önt, sem a képviselő asszonyt bevonni *(Apáti István: Egyelőre? - Közbeszólások: Egyelőre? - Derűltség.)*, tehát erről nem tudok önnek... - ezt a stádiumot egyelőre nem tervezem, tehát erre a kérdésre ilyen értelemben nem tudok válaszolni.

Elmondtam már - komolyra fordítva a szót - önnek a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, úgy hiszem, hogy korrekt körülmények között, és elmondtam képviselőtársamnak is, a Magyar Szocialista Pártból, aki kérdezett, hogy azért nem tudom megadni önnek pontosan a koordinátáit ennek az utazásnak, és azért vállaltam inkább az összeg befizetését, mert azok, akikkel találkoztam, azok az ország érdeke szempontjából védett személyek, és védett információkról volt szó. Olyan emberekkel találkoztam, akik nevének a nyilvánosságra kerülése, a pozí-

ciójuk nyilvánosságra kerülése jelentősen veszélyeztetné az ország nemzetbiztonsági érdekét. Én arra tettem esküt, hogy az ország nemzetbiztonsága érdekében dolgozom, ha ezt megszegem, akkor úgy hiszem, hogy rosszul járnék el.

Képviselő asszony, ha megadom önnek pontosan, hogy hol, mikor és kivel találkoztam, ez, úgy gondolom, hogy az ország szempontjából nemzetbiztonsági kockázatot takar.

Miután érzékeltem, hogy Magyarországnak egy olyan speciális jogrendszere van, hogy annak ellenére, hogy én ezt az összeget kifizettem, s valamiről - amit még a bíróság nem írt le - majd tájékoztatnom kell a nyilvánosságot, ezt természetesen megteszem, de most mondom előre, hogy kivel találkoztam, azt a bírósági ítélet kapcsán sem fogom nyilvánosságra hozni. Szerencsére a Kúrián eljáró bírónak, azt hiszem, volt annyi jogérzéke és igazságérzete, hogy erre nem is kötelezett. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**40 beteg jut egy ápolóra?**” címmel. Képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez év március 21-én tartott nagygyűlést a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara, amely keretében nyílt levelet fogalmazott meg a kormányhoz, az egészségügyi államtitkársághoz, és 12 pontba szedte követeléseit. A nyílt levélben, amelyet nemcsak a kormányhoz és a szakemberekhez, hanem a magyar társadalomhoz is címeztek, leírják, hogy közel 100 ezer egészségügyi ellátást végző, magasan képzett szakdolgozó helyzete egyre aggasztóbb. A szakdolgozók aggasztó helyzetének egyik fontos problémája az életpályamodell hiánya és a szakdolgozók fizetésének alacsony volta. A biztonságos betegellátás már rövid távon sem garantálható az egészségügyi szakdolgozók számára kidolgozott életpályamodell nélkül, az egészségügyi szakdolgozók mindezek mellett közel 70 százaléka él a garantált bérminimum összegéből, amely a minimálbérnél csak 10 százalékkal magasabb.

A másik, halasztást nem tűrő kérdés pedig, amelyre a szakdolgozók felhívták a figyelmet, az utánpótlás hiányossága. Az utánpótlás azért is különösen fontos, mert a szakdolgozók átlagéletkora megközelíti az 50 évet, tíz év múlva pedig több mint 20 ezer dolgozó fog hiányozni az amúgy is hiányokkal küzdő szakmából.

Az ágazat által felvetett követelések nem vágyálmok, nem felelőtlen követelések, ezek minimumkövetelések, melyek bevezetése nélkül nagy valószínűséggel újabb dolgozók pályaelhagyása, sztrájkja komplex betegellátási krízissel fenyeget, illetve a helyzet ezzel fenyeget.

Mindezekre tekintettel kérdézem tehát államtitkár urat, miként fogják javítani az egészségügyi szakdolgozók élet- és munkakörülményeit.

(13.20)

Megkezdik-e egyáltalán a bértárgyalásokat? Emelnek-e 2015-ben alapilletményt az egészségügyi szakdolgozóknál? Támogatni fogják-e a szakdolgozók közösségi közlekedését, béren kívüli juttatásait? Egyáltalán, olvasták önök a 12 pontot, amelyet önök elé tettek az asztalra?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az utolsó kérdését, hogy olvastuk-e ezeket a pontokat, nem tette volna fel, tisztelt képviselő úr, ha kicsit tájékozottabb lenne az ügyben. A kamara ezen ülésén Zombor Gábor államtitkár úr is részt vett, és személyesen vette át ezeket a pontokat, amelyeket ott is ismertettek. Egyébként a kamarával nyilvánvalóan elég szoros a tárcánk kapcsolata. Én magam is részt vettem a Felsőházi teremben azon a rendezvényen, amikor ünnepi ülést tartottak, és ahogy előbb is említettem, azon a bizonyos alkalmon is, amikor ezt a 12 pontot elfogadták és az egyéb igényeiket is beterjesztették, Zombor államtitkár úr végig ott volt, és meghallgatta ezeket a kéréseket.

Fontos, hogy akár a bér kérdésében, akár a munkakörülmények javítása kérdésében, akár harmadrésről a képzés kérdésében előrelépjünk. Már az előző négy évből is tudok beszámolni önnek, hogy miben és hogyan léptünk előre. A több száz milliárd forintos kórházfejlesztések elsősorban a betegekről szólnak, hiszen az egészségpolitikánknak mégiscsak ők állnak a középpontjában, de a betegek mellett nyilván jobb munkakörülményeket teremt az ottani ápolóknak és orvosoknak is. Ez több száz milliárd forint, amelyet erre fordítottunk uniós forrásokból.

Ami a képzést illeti, amit ön is mondott, szakközépiskolák újraindításával 2300 tanuló kezdhetette meg a tanulmányait, és a kórházak számára is lehetőséget biztosítottunk a tanulószervezők megkötésére. A humán erőforrás fejlesztésében a TÁMOP-programból 898 fő, míg a GYEMSZI által finanszírozva 723 fő vett részt ráépített szakképzésben. A továbbképzéseket térítésmentessé tettük, ez 439 millió forintos költségvetési forrásból történhetett meg. 2015-ben, tehát idén azért, hogy az ápolói pályát vonzóbbá tegyük, pályaválasztást támogató ösztöndíjat fogadtunk el a költségvetésben 2,2 milliárd forint értékben. Az ágazati bérfelállítás pedig, ami az előző három évben megvalósult, 95 ezer egészségügyi dolgozónak segített, köztük ápolóknak is, ösz-

szességében 76 milliárd forint értékben és 27 százalékos (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) átlagos bérnövekedéssel.

Ezek voltak a kezdő lépések, és ezekkel haladunk tovább a következő években is. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mit tesz a kormány a középületek azbesztmentesítése érdekében?”** címmel. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a szót. Mindnyájunk számára nyilvánvaló, hogy az azbeszt az az anyag, amely súlyosan káros az emberi egészségre. Sehol az épületekben, ahol emberekkel érintkezik, nem maradhat Magyarországon. Napjainkban nagyon helyesen már bárminemű felhasználása tiltott, azonban az '50-es évektől a '80-as évekig rendkívül sok, rendkívül nagy mennyiségben, több ezer tonna mennyiségben lett felhasználva az építészetben. A fajtáit jól ismerjük, a fehér, a kék és a barna azbesztet, amely különböző szigetelőanyagként használatos. Élettani hatásai köztudottak, de szót érdemel, hogy a különböző azbesztartalmú szigetelések előregedésével a levegőbe jutva azbesztózist, illetve különböző daganatos megbetegedéseket okoznak, okozhatnak.

A lakossági azbesztmentesítésben sikereket ért el Magyarország, ám a problémára, amelyről szeretnék beszélni, sajnos nem fordítottak elég figyelmet. A fent említett időszakban épült középületekben ugyanis a mai napig megtalálható az azbeszt különböző formákban. Bár elvileg készült felmérés az ország egész területén, de sajnos a teljes mentesítés még messze van. Legtöbbször az tapasztalható, hogy akik kapcsolatba kerülnek egy-egy régebbi épülettel, fogalmuk sincs, milyen veszély leselkedik rájuk, lásd a közelmúltban a sajtóban is napvilágot látott híreket. Nincs felvilágosítás, sem elérhető információ, mely alapján egy közalkalmazott el tudná dönteni, hogy vállalja-e a kockázatot egy ilyen épületben való tevékenységénél.

Ezek után kérdezem tehát, létezik-e pontos adat arról, hogy hány középület tartalmaz még azbesztet, és hogy pontosan mi az azbesztmentesítés időzítése. Pontosan hány dolgozót vagy lakost érint ez a probléma, hol tart a középületek azbesztmentesítési programja hazánkban? És nyilvános-e az ezekben az épületekben dolgozó emberek előtt, hogy milyen veszélyes anyag jelenlétében végzik a munkájukat? Van-e az uniós ciklusban az azbesztmentesítési programra keretösszeg, amelyből esetleg az azbesztmentesítés a középületekre vonatkozóan teljes egészében megvalósulhat?

Várom választát. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm képviselő úrnak, hogy kérdésével felhívja a figyelmet az azbeszt környezet- és egészségvédelmi problémáira.

Az azbesztet rendkívül előnyös tulajdonságai miatt előszeretettel alkalmazták többek között az építőiparban szigeteléshez, tetőburkolatokhoz, azután az autóiparban. Sajnos, az azbeszt egészségkárosító hatását, miszerint a tüdőrák nagyon gyorsan kifejlődő formáját okozza, viszonylag későn ismerték fel és bizonyították be. Az azbeszt okozta probléma mértékének felbecsülése érdekében az 1990-es években a környezetvédelemért és az egészségügyért felelős tárcák megbízásából elkezdték felmérni az azbeszthulladékok összetételét, forrásait, mennyiségét, valamint a veszélyeztetettek körét. 1999 és 2002 között a Környezetvédelmi Minisztérium irányításával folyt a szórt azbesztet tartalmazó épületek országos felderítése és nyilvántartásba vétele. 2002 végétől az adatgyűjtés feladatát átvette az Országos Tisztifőorvosi Hivatal. Sajnos, a felmérések hiányosságai miatt csak megbecsülni tudjuk az épületeink teljes azbesztmentesítésének költségeit.

Az emberi egészségre nézve a legveszélyesebb azbeszttermék az úgynevezett szórt azbeszt, illetve az egyéb azbesztcement termékek, ezek ártalmatlanítása a jelenlegi adataink szerint több mint 300 milliárd forintba kerülne, ami meghaladja a magyar költségvetés lehetőségeit. Tárcánk azonban fontosnak tartja az azbeszt okozta kockázatok kezelését, éppen ezért a 2014-20-ra szóló országos hulladékgazdálkodási tervünkbe beépítettük az azbeszthulladék-ártalmatlanítási programot. Ezen túlmenően pedig a 2014-20-as uniós finanszírozási időszak operatív programjai keretében lesz lehetőség azbesztmentesítésre. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 26 perc van, áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Hová tűnt 27 800 rendvédelmi, honvédségi és nemzetbiztonsági dolgozó megtakarítása?”** címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Balog Ádám alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a személyét. (Dr. Harangozó Tamás: Igen.) Elfogadja, így a képviselő urat illeti a szó. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint emlékeztetes, Szijjártó Péter még az utolsó pillanatban is kimenekíthette az egyik külügyes cég vagyonát a bedőlt Quaestorból. Amit Szijjártó Péter megtehetett, arra a Honvéd Egészségpénztárnak nem volt lehetősége, pedig azonnal intézkedtek, amint a médiából értesültek a Buda-Cash csődjéről.

A BRB banknál vezetett számlájukról azonban továbbutalták az egészségpénztár ott elhelyezett 1,8 milliárd forintját. Ennek következtében ugyan az egészségpénztár egyenlege lenullázódott, azonban az átutalt pénz soha sem érkezett meg a másik számlára. Ezért írásbeli kérdésben kértünk magyarázatot arra, hogy hová tűnt az átutalt pénz. Matolcsy György magyarázata szerint az átutaláskor már életbe léptek az MNB által elrendelt korlátozások, ezért az átutalás nem ment végbe. Mivel a tranzakciót törölték, az egészségpénztár bankszámlájának egyenlege visszaállt a korábbi állapotba - mondja az MNB.

Tisztelt alelnök úr, a tény az, hogy az egészségpénztár mostanáig nem fért hozzá a szóba forgó milliárdos nagyságrendű összeghez. Ez 28 ezer katona, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségpénztári befizetését érinti, amelynek következtében műtétek, orvosi beavatkozások maradhatnak el, emberek életét és testi épségét veszélyeztetve.

Ezért világos és egyenes válaszokat várunk a Parlament falai között. Először is, az elindított átutalás törlesztés milyen jogszabályhely alapján, kinek az utasítására hajtották végre? Mindezekről adott-e tájékoztatást a felügyeleti biztos az egészségpénztárnak? Az, hogy válasza szerint az egészségpénztár BRB Banknál vezetett számlájának egyenlege visszaállt, azt jelenti-e, hogy a szóban forgó 1,8 milliárd forint maradéktalanul az egészségpénztár számláján rendelkezésre áll most is? Végezetül a legfontosabb kérdés: mikor férhet hozzá az egészségpénztár ehhez az összeghez és kezdheti meg tagjai felé a kifizetéseket?

Várom a válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Balog Ádám alelnök úrnak. Parancsoljon!

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy nagyon röviden felvázoljam a jogi helyzetet.

Az egészségpénztárnak jelen esetben vannak tagjai, ők a Honvéd Egészségpénztár tagjai, aki a BRB banknál vezeti a számláját *(sic!)*. A BRB bank levelező bankja a Dunántúli Regionális Bank, az úgynevezett DRB bank, csak rajta keresztül tud átutalásokat végrehajtani, kezdeményezni.

(13.30)

A Dunántúli Regionális Bank, tehát a legfelső helyen álló pénzügyintézet február 24-én 10 óra 38 perckor kapta meg a visszavonásról szóló határozatot, tehát ő 24-én 10 óra 38 perctől illet nem hajhatta végre, a BRB egy kicsit később, ugyanezen nap 13 óra 27 perckor. A kettő időpont között történt meg a Honvéd Egészségpénztár átutalási kezdeményezése, ami így a BRB számlarendszerét el is hagyhatta. Ugyanakkor a DRB, a legmagasabb szinten álló, ekkorra már nem hajthatott végre átutalást, hiszen eddigre a Magyar Nemzeti Bank a tevékenységi engedélyt visszavonta, és belimitálta az átutal-

ható összegeket egymillió forintban. Tehát nem volt jogi lehetősége a Dunántúli Regionális Banknak ezt a tranzakciót ilyenkor már végrehajtani.

Hogy ezt a Magyar Nemzeti Bank miért tehetette meg: nagyon-nagyon sok jogszabály, elsősorban a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény alapján teheti meg, mint minden esetben, amikor ilyen szabálytalanságokat találtunk, a felügyeleti biztos kirendelésével együtt a tevékenységi engedélyt vagy egyből visszavonjuk, vagy attól függően, hogy milyen a helyzet, intézkedünk. Tehát a jogi helyzet teljesen más volt, mint a Quaestor esetében, ott ugyanis nem állt még be a tevékenységi engedélyeknek a különböző visszavonása.

Tehát a jogszabály megvan, az utasítás a Magyar Nemzeti Banktól érkezett, a pénz valóban visszaheleződött a számlára, ugyanakkor valóban nem tudnak hozzáférni. Egészen addig nem tudnak hozzáférni, amíg a Dunántúli Regionális Bank és a köré szerveződő bankcsoport felszámolása be nem fejeződik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és ki nem derül, hogy pontosan mekkora összeg az, ami visszaallokálható az egyes számlatulajdonosoknak. Köszönöm.

ELNÖK: Viszonzás illeti a képviselő urat.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Alelnök úr, a következőkre nem tudott választ adni. Milyen jogszabály alapján, hol van a pénz, és mikor kapják meg a jogosultak? Ezek helyett azt közölte velünk, hogy nagyon sok jogszabály alapján tűnt el ez a pénz. Nem tudja megmondani, hogy most konkrétan hol van, illetve ha jól értem, ön most itt, a parlament nyilvánossága előtt is azt mondja, hogy a felszámolási eljárásba bevonják ezt az összeget. Tehát annak a 28 ezer embernek, akinek semmilyen köze nem volt ehhez a bankcsődhez és bankbotrányhoz, ezeknek a pénzből fogják majd önök másoknak a követeléseit kielégíteni a felszámolási eljárásban, holott még egyszer mondom: ezek egészségpénztári megtakarítások voltak.

Nonszensz a válasza, és természetesen arra is rávilágít, hogy a parlament által elfogadott Quaestor-törvényből önök hogy hagytak ki sok tízezer olyan embert, aki még szintén teljesen ártatlan áldozata ezeknek a botrányoknak, és úgy néz ki, hogy futhatnak a pénzüik után. Elfogadhatatlan a válasza. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Azt kérném, alelnök úr, arra adjon választ és magyarázatot: hogy jut ez a 28 ezer ember hozzá a pénzéhez? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Alelnök úr, viszonzás.

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Képviselő úr kedvéért, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. számú törvény 80. § (1) bekezdése az, ami itt az irányadó bekezdés, ez alapján tudunk eljárni. Emögött még számos má-

sik bekezdés is van, ezeket szívesen elküldöm a képviselő úrnak. *(Korózs Lajos: A legtöbb törvényben vannak bekezdések, igen. - Derűltég az MSZP soraiban.)*

Magyarul, a törvény mindenkire egyformán vonatkozik. Én teljesen megértem képviselő úrnak azt a véleményét, hogy ezzel egy nagyon nehéz helyzetbe került sok-sok ember, de a törvény sajnos mindenkire egyenlően kell hogy vonatkozzon, nem tudunk kivételt tenni. Nem lehet kivételt tenni senkire vonatkozóan. Köszönöm szépen. *(Moraj az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton és Mirkóczki Ádám képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnöknek: „Kinek az érdeke?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Hende Csaba honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a személyét. *(Gyöngyösi Márton: Köszönöm szépen, elnök úr. Megvárnám a miniszterelnök urat a kérdéssel.)* Képviselő úr megvárja a miniszterelnök urat.

Ebben az esetben Volner János képviselő úr következik, aki „**Miért állhat le az uniós pénzek kifizetése?**” címmel kíván feltenni azonnali kérdést a miniszterelnöknek. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Azt szeretném kérdezni a képviselő úrtól, hogy elfogadja-e. *(Volner János bólint.)* Elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr. Tessék.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Hideg zuhanyként érte az országot az elmúlt héten az a hír, hogy több száz milliárd forint kifizetését az Európai Unió Magyarország felé leállíthatja. A leállítás okaként nem különböző formai hibákat, apró működési szabálytalanságokat jelölt meg az Unió, hanem olyan, erősen korrupciógyanús ható eseteket, amikor többszörösére áraztak valamit, és ez a pályázatok során nem derült ki, nem volt semmiféle szűrő a rendszerben, amivel ezeket ki lehetett volna szűrni. Volt itt ötszörösére árazott gépbeszerzési ügylet, volt itt kilencszeresére árazott pályázati tanácsadói díj. Ezeket a rendszer nem szűrte ki.

Emlékeztetni szeretném miniszter urat, hogy a Jobbik minden esetben konstruktív javaslatokkal, rámutatva az európai uniós pénzek visszásságaira, működött az Országgyűlésben. Én magam például miniszter úr segítségére siettem, amikor 21 milliárd forint, offshore-cégeknek kifizetett pénznek találtam a nyomát a rendszeren belül. Ez az Orbán-kormány időszakára eső kifizetés volt. Rá tudtam mutatni arra, amiről a közelmúltban címlapos sajtósztori volt, hogy 53 esetben fordult elő egyetlen olyan cégcsoportnál, hogy az egyik cég kiírta a pályázatot, a másik cég megírta a pályázatot, a harmadik cég pe-

dig megnyerte. Ez gyakorlatilag egy családi vállalkozás keretein belül zajlott, egy családon, néhány családtagon belül.

Arra is emlékeztetni szeretnék, hogy ezekben az esetekben is láttuk azt, hogy hol van lyuk a rendszerben, de a kormány ezekre az esetekre nem reagált, és most gyanúnk szerint azért fenyegeti ez a több száz milliárd forintos károkozás Magyarországot, mert a kormány annak érdekében, hogy ezeket a kiskapukat betömje és a Jobbik építő szakmai javaslatát beépítse, az égvilágon semmit nem tett.

Én annyit tudok tenni a parlamentáris keretek között, hogy mindig fölhívom erre a figyelmet, csak kérem miniszter urat, hogy válaszolja meg, hogy mi volt az oka annak, hogy ez nem sikerült. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Lázár János miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen tisztelt képviselőtársamnak a kérdést, már csak azért is, mert így válaszolhatok a sokakat lázban tartó, hetek óta a közvéleményt foglalkoztató ügyre.

Ha megengedi, akkor először is azzal kezdeném, hogy az Európai Bizottság alelnöke pénteken Budapesten a fölvetett kérdésekre technikai hibának, technikai problémának és technikai ellenőrzésnek minősítette a jelen pillanatban folyó eljárást. Ilyenből még jó néhány van és még lesz is az európai uniós fejlesztési ciklus, a 2007-13-as fejlesztési ciklus lezárásáig.

Szeretném a magyar vállalkozók becsülete okán jelezni, hogy 43 ezer vállalkozással kötöttünk 2007 és '13 között szerződést. Ebből ez a vizsgálat 53 vállalkozást vizsgált meg, és az 53 vállalkozásból 19 olyan vállalkozást talált, ahol a következő problémával szembesült. Én bekérettem minden dossziét, és át is néztem a hét végén, hogy vajon mi az a hiba, amit az Európai Bizottság hibának vél, és vajon ez mennyiben hiba valójában, tekintettel arra, hogy a szűrőpróbaszerű ellenőrzésre, mint ahogy a napirend előttről kiderült, nem tudjuk, hogy kik adják az ötleteket, ezért érdemes minden egyes cég ügyét egyesevel átvizsgálni.

Tipikus hibának az mondható, hogy az indikatív, tehát a pályázat benyújtásakor beadott beszerzési ajánlatok... - forprofit vállalkozásról beszélünk, tegyük hozzá, gazdasági versenyképességet javító operatív programról, ezeknek a vállalkozásoknak a feladata volt, mondjuk, hogy gépet vásároljanak. Ár-ajánlatot kértek gépvásárlásra, az ár-ajánlat és a beszerzési ár közötti különbséget tette szóvá az Európai Bizottság, mondván, hogy az ár-ajánlat, tehát a pályázat benyújtásakor beadott ár-ajánlat és a később, a pályázat megnyerése után megnyert géppár között akár kétszeres különbség is lehet.

Vizsgálni kell, hogy a több évig tartó pályázati elbírálás gyümölcse az, hogy fölmentek a gépek árai

vagy a beszerzett termékek árai, vagy a beszerzett szolgáltatások árai, vagy csalásról van szó, összejárt-szott a beszállító és összejárt-szott a nyertes, vagy netán így állították elő az önerőt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, ismét arra szeretném emlékeztetni, hogy a Jobbik részéről minden esetben konstruktív javaslatokat tudunk tenni, minden esetben rá tudunk arra mutatni, hogy hol van lyuk a rendszerben. A múltkoriban 21 milliárd forintnak találtuk meg ilyen módon offshore-cégeknél a nyomát, és most ebben az esetben pedig több száz milliárd forintért aggódunk.

Azt kérem miniszter úrtól, tegye lehetővé azt, hogy meg tudjuk nézni ezeknek az európai uniós pénzeknek a sorsát. Eddig ugyanis nem volt erre lehetőség, mert amikor kérdéssel fordultunk a miniszter úrhoz, akkor nem kaptunk erre választ, amikor megpróbáltuk elszámoltatni a kormányt, akkor a bíróság söpörte le az erre vonatkozó igényünket, és természetesen, hogy ha egy képviselő nem találja a közpénznek nyomát, akkor megpróbálja kimeríteni az összes parlamentáris lehetőségét. Mi minden esetben ezt tettük.

(13.40)

Arra is egyébként, miniszter úr, nagyon kíváncsi vagyok, hogy az Altus, egy négy főt foglalkoztató cég, hogyan kaphat másfél milliárd forintos megbízást az Európai Uniótól, hogyan kezelik a pályázati pénzeket, ha ilyen módon próbálják ellenőrizni őket akár az Európai Unió részéről is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, viszonzás!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Egy izgalmas vizsgálat tárgya lenne, hogy vajon maga az Európai Bizottság a rábízott közpénzeket hogyan kezeli, és ott milyen közbeszerzési gyakorlat van, de mi itt, Közép-Európában ha ilyen kérdéseket fölteszünk, nem biztos, hogy politikailag korrektnek tűnünk majd.

Azt szeretném elmondani, hogy mindenkit óva intenek attól, hogy az összes magyar kisvállalkozást vagy közepes vállalkozást megbélyegezzük csalással. Ettől nagyon óvni kell. 43 ezerből 53-at vizsgáltak, és 19-nél találtak hibát. 8200 milliárd forintot használt fel az ország 2007-13 között. Legalább két, illetve három kormány is részt vett ennek a pénznek a felosztásában.

Szeretném azt elmondani, hogy 8200 milliárd forintból a jelenlegi hibaarány nem éri el az Európai Bizottság véleménye szerint a 2 százalékot, és ezzel messze az európai sztenderdeknek megfelelően járunk el.

Azt ajánlom fel, képviselő úr, önnek vagy a parlament bármely bizottságának, vagy a parlamentnek is, hogy akár új bizottság keretében beszámolok a 2007-13-as időszak minden tanulságáról és tapasztalatáról. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt továbbmennénk, az önök nevében is szeretettel és tisztelettel üdvözlöm az egeri Dobó István Gimnázium diákjait és a pedagógus kollégákat. Örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „Új-jáalakult a bankárkormány?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Íjgyártó István államtitkár urat jelölte ki. Megkérdezem, hogy elfogadja-e a képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, megvárom a miniszter urat.

ELNÖK: Nem fogadta el. Nem fog ki rajtam viszont a képviselő asszony, mert akkor is ön következik. Tudniillik Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Hány hibát tűr még el, miniszterelnök úr?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Mit mond a képviselő asszony?

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Annyira megkönnyíti a munkámat, hogy el sem tudja képzelni. *(Derűltség.)* Ebben az esetben Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik, az LMP képviselője, aki azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**És a többi károsulttal mi lesz?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt ezek szerint Orbán Gábor államtitkár úr adja meg a választ, ha elfogadja a képviselő asszony az ő személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen, köszönöm szépen.

ELNÖK: Nyert, jó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben kisbefektetők, családok tízezrei veszítették el megtakarításukat, sok esetben önhibájukon kívül. Az LMP jogsegélyszolgálatot indított a károsult kisbefektetők számára, és szomorúan szembesültünk az elkeseredett panasz-áradattal.

A nem Quaestor-károsult panaszosok úgy érzik, hogy másodrendű károsultak lettek, miután a Quaestor-károsultakat megemelt összeggel és a Befek-

tetővédelmi Alap, illetve a pereskedés hosszadalmas kárrendezéséből kiemelve külön követeléskezelő alap kártalanítja az ígéretek szerint villámgyorsan.

A kormánypárti nyilatkozatokkal ellentétben több ezer Buda-Cash- és Hungária Értékpapír-károsult ügyfél vár arra, hogy a zárolt magánvagyonához hozzáférhessen. A Buda-Cash vagy a Hungária Értékpapír ügyfelei több mint egy hónapja nem tudják, pontosan mi jut nekik is veszett oda.

Míg azonban a Quaestor kötvényeseit egy kapkodó törvényjavaslattal igyekezett megmenteni az állam, a többiek magukra maradtak, és bonyolult procedúrák sorozatát kell kezdeményezniük, ha valamikor még látni akarnak valamit a pénzükből. A személyes és úgynevezett szakmai kapcsolatok a kormányzat és a Quaestor vezetése között nyilvánvalóvá teszi, hogy a brókercég törvénytelen és felelőtlen működését politikai támogatás olajozta.

És felhívom a figyelmet arra is, hogy ne feledkezzünk meg azokról a korábbi ügyekről sem, amelyek az elmúlt évtizedben a pénzügyi rendszer következmény nélküli működését szimbolizálják. A Baumag- vagy éppen a Pilis-Invest-ügyekben is több tízezer ember több tízmilliárd forintja tűnt el. Ezek a károsultak ugyanúgy a rosszul működő állami gépezet áldozatai, mint most a quaestorosok.

Kérdezem az államtitkár urat, a nem Quaestor-károsultakkal mi lesz. Miért lett több ezer károsult másodrendű? *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Gábor államtitkár urat illeti a szó, tessék!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Nemzetgazdasági Minisztérium rendkívül fontosnak tartja a pénzügyi szektor megfelelő szabályozottságát, stabilitását, az ügyfelek és a befektetők védelmét, és azért dolgozunk, hogy a károsultak számát csökkentjük most és a jövőben is.

Az Országgyűlés a múlt héten éppen a károsultak megsegítése érdekében fogadta el szinte egyhangúlag, mindössze 5 ellenszavazattal a Quaestor-károsultak kárrendezéséről szóló alap létrehozásáról szóló önálló indítványt. A betérjesztők azzal indokolták a külön követeléskezelő alap felállítását, hogy a Quaestor-cégcsoport által elkövetett visszaélések jellegzetességei egyediek, a károsultak száma kirívóan nagy.

Itt is megragadnám az alkalmat, hogy felhívjam bizonyos különbségekre a figyelmet a Quaestor-, illetve a Buda-Cash-ügyek között. A Quaestor esetében egy komplett pénzügyi csoport kötvényeivel, saját kötvényeivel kapcsolatban elkövetett csalásorozat indokolta vagy eredményezte ezt a jelentős kárt, amelyet az ügyfelek elszenvedtek. A rendkívüli intézkedések rendkívüli helyzetek esetén indokoltak, mint a Quaestor is volt, viszont én is úgy gondolom, ahogy a képviselő asszony is említette a kérdése vé-

gén, hogy a jövőbeni hasonló helyzetek elkerülése érdekében kell hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk.

Ezzel kapcsolatban itt megragadnám az alkalmat, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy a kormány a múlt héten nyújtotta be az Országgyűlésnek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztéséről szóló törvényjavaslatot, amely a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó törvény módosításával megerősíti a felügyeleti jogköröket a pénz- és tőkepiacok hatékonyabb és átláthatóbb működése érdekében. Ezúton is kérem a támogatásukat ehhez a törvénytervezethez.

A jövőben gyakoribbá válnak a vizsgálatok, és a *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* befektetők és a betétesek átláthatóságának és biztonságának növeléséről intézkedik ez a javaslat. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Viszonzás az illeti meg a képviselő asszonyt.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Azok a kisbefektetők, akik a korábbi években szenvedtek el károkat és akiknek a helyzete még most sem rendezett, nem fogják ezt megérteni, hogy most rendkívüli helyzet állt elő. Egyébként az LMP számos esetben elmondta, hogy ezek a rendkívüli helyzetek azért állnak elő, mert önök meggondolatlanul, nem alaposan, nem komplexen feltárt problémák mentén tesznek javaslatot a javításra, hanem hirtelen, amikor éppen a gyors politikai helyzet kívánja, akkor lépnek egyet.

Ön most utalt arra a törvénytervezetre, amit benyújtottak, de ezt megint csak úgy teszik meg, hogy nem történt meg az átfogó, alapos vizsgálata a pénzügyi szektornak. Márpedig ha nem történik meg egy átfogó felülvizsgálat, akkor nem lehet megalapozott javaslatokat tenni.

Tehát először a vizsgálati eredményeket kellene tudni, és utána kellene javaslatot tenni a pénzügyi rendszer továbbfejlesztésére. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, viszonzás!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Képviselő Asszony! Vissza kell utasítanom azt a feltételezést, hogy hirtelen történne mindez. A törvénytervezet, amire utaltam, előkészítése hónapok óta zajlik. Azt elismerem, kétségkívül igaz, hogy sok intézkedést időben előrehoztunk, és sok vizsgálatot, egyeztetést felgyorsítottunk annak érdekében, hogy minden olyan, ezzel kapcsolatban változtatás befejezjen az időbe, és még most a tavaszi ülészakon el tudja fogadni remélhetőleg az Országgyűlés, amelyet részben a Quaestor- és a Buda-Cash-ügyek tanulsága nyomán szűrtünk mi is le.

Kétségkívül igaz, hogy vannak olyan kérdések, például a könyvvizsgálókkal kapcsolatos kérdés, amelyeket a normál ütemezés szerint csak az év második felében hoztunk volna a parlament elé. Fon-

tosnak tartottuk, hogy most egyben, az egészet áttekintve, kompakt módon, komplex módon vigyük önök elé.

Kérem a támogatásukat ezúton is a törvénytervezethez. *(Taps a kormánypartok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó képviselő asszony és Boldog István képviselő úr, a Fidesz képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Úthálózat-fejlesztés Jász-Nagykun-Szolnok megyében**” címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó, parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Szolnokon és a környező településeken örömmel tapasztaljuk, hogy a kormány az önkormányzatokkal karöltve mindent megtesz annak érdekében, hogy megyénket intenzíven bekapcsolja az ország gazdasági vérkeringésébe. A gyorsan zajló vasúti fejlesztések mellett azonban évtizedes kívánság a térségben élők részéről, hogy négysávos úton érhessek el a fővárost, valamint a keleti országrészeket is.

Szolnok és a térség közvetlen gyorsforgalmiútkapcsolata Budapesttel hatalmas gazdasági fejlődés lehetőségét hozhatja magával, a működőtőke rendkívül szívesen települ ugyanis gyorsforgalmi utak mellé.

(13.50)

Szolnok kedvező fekvése ezáltal még jelentősebbé válna, hiszen a főváros egy órán belül elérhető lenne biztonságosan. Úthálózatunk fejlesztésére nemcsak a versenyhátrány leküzdése érdekében van szükségünk, szomorú baleseti statisztikákkal és a hatalmas tranzitforgalommal kell mindennap szembesülni a 4-es számú főúton közlekedő polgároknak.

Nem csoda, hogy a megyénkben élők aggodalommal vették tudomásul a már megkezdett, Szolnokot elkerülő, Abony és Fegyvernek között építendő M4-es autópálya-szakasz építésének leállítását. Természetesen elfogadjuk, hogy a felmerült szabálytalanságokat ki kell vizsgálni, mert a törvények mindenkire egyformán vonatkoznak, ugyanakkor abbéli reményünket is szeretnénk kifejezni, hogy az építkezés folytatódni fog.

Tisztelt Miniszter Úr! Bízhatunk-e abban, hogy a már megkezdett fejlesztések záros határidőn belül folytatódnak, és a keleti országrész is elérhetővé válik biztonságos négysávos úttal? Az építkezés leállítása után mire számíthatnak az elvégzett munka tekintetében az ott munkát vállaló alvállalkozók? Kérem, adjon választ arra, hogy a Szolnokon és a térségben élők számára mikor válik biztosítottá Budapest gyorsforgalmi úttal történő elérésének a lehetősége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném megköszönni önnek és minden Szolnok megyei fideszes képviselőtársának azt a fajta munkát, amit az elmúlt hetekben a Szolnok megyei választópolgárok érdekében folytattak. Azt gondolom, hogy ez a konstruktív, normális hangvételű párbeszéd az, amire szükség van annak érdekében, hogy a megye valóban fejlődjön.

Itt szeretnék néhány dolgot először is aláhúzni a tisztánlátás érdekében. Most, a parlament ülésén szembesültem, illetve az elmúlt héten is azzal a tájékoztatással, amely jó néhány képviselőtársunkat, sokszor pártállástól függetlenül jellemez. Amikor azt kérdezik tőlem, hogy hogy alakulhatott ki ez a helyzet, akkor elfelejtik, vagy nem tudnak róla, vagy nem érdekli őket, hogy Magyarország alapvetően a kohéziós alapokból megvalósított beruházásait saját maga határozza meg, mármint hogy mire költjük azt a pénzt, amit az Európai Uniótól kapunk, hiszen ez a mi pénzünk. Az a vita is reális vita, hogy miből van ez a pénz valójában, a befizetéseinkből vagy a korábbi befizetéseinkből, gazdasági teljesítményeinkből, vagy mások adják nekünk. A lényeg az, hogy a pénz a miénk, mi döntjük el a sorsát, kivéve az 50 millió fölötti beruházásokat. Miután az M4 megépítése, akár a főváros és Szolnok között, akár Szolnokon túl, Fegyvernek irányába, több mint 50 millió euró - ebben vita nincs -, ezért az Európai Bizottsággal kellett egyeztetni a beruházást és lehetőség szerint jóváhagyatni.

Azzal áztatott bennünket az Európai Bizottság két éven keresztül - 2009-ben döntött úgy egyébként a kormány, hogy ezt a beruházást meg kívánja valósítani -, hogy a beruházás módosításokkal ugyan, de finanszírozható lesz. A végén alapvetően arra hivatkozással, hogy túl nagy a kilométerenkénti kivitelezési ár - itt beszéltek OLAF-vizsgálatról, és az Európai Bizottság kollégái kartellgyanút is felvetettek, amelyet kivizsgáltatunk az Európai Bizottság folyósításért felelős államtitkárságán -, ezért kellett először felfüggeszteni, majd leállítani a beruházást.

A kérdés az, hogy változott-e a kormány korábbi, akár 2009-es vagy 2012-es terve. Megnyugtatom, hogy nem változott a kormány terve. Szolnok megyét fejleszteni és felzárkóztatni fogjuk. *(Az elnök a csendője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ennek a módjáról mindjárt folytatom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás, Boldog képviselő úr. Tessék!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, nagyon fontos számunkra ez az út, teljesen természetesen. A múlt héten Szolnok megyei jogú város polgármestere és a megye egyéni országgyűlési képviselői megbeszélést tartottak ebben az ügyben, és egyetértettünk abban, hogy a leállított beruházás megépítése a legfontosabb, és emellett természetesen Szolnokot bekapcsolni Budapest irá-

nyába a gyorsforgalmi úthálózatba; illetve, ha Fegyverneknél véget ér majd ez az út, tovább folytatni a keleti határ felé, hiszen tudni kell, hogy ennek az útnak a legnagyobb problémája az, hogy Nagyváradnál átlépnek a teherforgalommal és a személyforgalommal, és végighaladnak teljesen Budapestig a 4-es úton (*Bangóné Borbély Ildikó: Meg vissza is! Nem csak Pest felé!*), hatalmas a forgalom. Ez okozza igazából azt, hogy nem biztonságos ez az út.

Azt szeretném tudni, miniszter úr, hogy lát-e záros határidőt arra, hogy mikor folytatódhat ez az út, és mikorra készülhet el ennek az útnak a befejezése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Viszonzás miniszter úrtól.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Szeretném jelezni, hogy az eljárás módja az, hogy a kivitelezőkkel korrekt módon elszámolunk. A februári teljesítési számla csak akkor volt kifizethető, ha az alvállalkozókat kifizették. Még egy márciusi számlát fogunk teljesíteni a beruházás leállítására előtti időszakból. Ez a számla is csak akkor lesz kifizetve, ha az alvállalkozók ki vannak fizetve. Ezt követően minden beruházóval korrektül el fogunk számolni. A pénteki napon több külföldi vállalkozóval tárgyalt már a nemzeti infrastrukturális ügynökség, akik együttműködési készségükről biztosítottak bennünket, ami, azt hiszem, hogy jó hír. Ennél a magyar vállalkozók reményeim szerint csak nagyobbak lesznek a tárgyalások folyamán.

Az M4-esnek azt a szakaszát, ami Szolnokot összeköti a fővárossal, májusban fogja eldönteni a kormány, hogy hogyan és mi módon építi meg, a 405-ös felől, vagy pedig az M0-ás felől, és ekkor fogunk dönteni arról is - május végéig -, hogy az M4 helyett, vagy a műszaki tartalom módosítása mellett azzal együtt, hogyan fogjuk folytatni keleti irányba. Nem hagyjuk magára Szolnok megyét, sem Szolnok megye fővárosát, Szolnokot, sem pedig a Szolnok megyei részeket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Ki dönti el, mire van pénz?**” címmel. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. A paksi sportéletben nagyon nincsenek rendben a dolgok az elmúlt fél évben, és ez nem a sportolók teljesítményén múlik. Mivel az MVM Paks II. Zrt. felügyelete a Miniszterelnökséghez tartozik, ami akár városunk jövőjét is jelentheti, ezért kérdem most a miniszter urat a közeljövőről.

Paks sportéletét az utóbbi három évtizedben kiemelten támogatta az atomerőmű és az MVM Zrt. Ezen támogatás nélkül városunk sportteljesítménye nem lehetne ilyen kimagasló. Sajnos, fél éve valami

eltört önöknél. Hiszen sem az MVM Zrt., sem az általa most már száz százalékban tulajdonolt, Pakson működő atomerőmű nem támogatja úgy a sportot, ahogy eddig. De még a nevét sem adja a paksi tehetséges sportolókhoz. Az NBI-es focicsapat 363 millió helyett csak 150 milliót kapott a tavalyi évben. Idén még a szerződést sem írták alá velük. Az atomerőmű saját sportegyesülete, az ASE 240 millió helyett 100 milliót kapott.

Nézzük akkor az eredményeket! A négyszeres bajnok kosárcsapat, a jövő évi olimpiára készülő kajakosok, kenusok, cselgáncsozók, ahol felnőhetett Kozmann György és Kovács Antal, nem kapnak támogatást mostantól. Aradszki államtitkár úr múltkor kérdésemre azt mondta, hogy „biztos vagyok abban, hogy piaci alapon döntött az MVM a szponzorálásról”. Akkor nézzük a tényeket! Piaci alapon mi ér többet? A pletykák szerint a most első helyen álló Paks helyett a rosszabbul szereplő kaposvári kosárcsapat kapja meg a támogatást. Az ötödik helyen álló paksi focicsapat helyett az utolsó helyen álló Dunaújváros kapja meg a támogatást és az MTK. Két év alatt Andy Vajna közel 6 milliárdos Filmalap-támogatásáról már ne is beszéljünk, amit a Paksi Atomerőműnek kellett kifizetnie, piaci alapon biztos.

Ezért kérdem most a miniszter urat, hol születnek valójában ezek a támogatási döntések: a pártközpontban? Ugye, nem az történik, hogy a fideszes önkormányzatok sportegyesületeit támogatják inkább, vagy Andy Vajna Filmalapjába mentik ki a pénzt az MVM-ből, hogy a gyémánt fokozatú haverok ki legyenek fizetve? Várom válaszát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném jelezni, hogy a jelen pillanatban működő Paksi Atomerőmű, tehát Paks I. kormányzati felelősség szempontjából a nemzeti fejlesztési miniszterhez tartozik. Az én munkakörömbe Paks II. felügyelete, a következő atomerőműkapacitás fenntartásával kapcsolatos blokképítések tartoznak. Ennek ellenére én komolyan veszem azt, amit kérdez, még akkor is, ha sokakkal ellentétben az az álláspontom, hogy egyébként professzionális futballban vagy sportban az állami pénznek nincs vagy rendkívül szabályozott és mérsékelt formában volna helye.

Ezzel valószínű, hogy kisebbségben maradok sokakhoz képest, de én ezt egy fontos dolognak tartom, mert úgy hiszem, hogy a professzionális sport, legalábbis a professzionális futball mindenképpen üzlet elsősorban. (*Moraj az ellenzéki pártok soraiban.*) Ha gyerekekre kérik a pénzt, ha utánpótlásnevelésre kérik a pénzt, ha társadalmi felzárkóztatásra, ha integrációra kérik, az teljesen más.

Én azt tudom önnek ígérni, tekintettel arra a társadalmi konzultációra, ami jelen pillanatban is a

paksi kapacitásfenntartás érdekében zajlik, hogy Paks polgármesterével vagy akár önnel is és más parlamenti képviselőkkel Tolna megyében szívesen konzultálunk arról, hogy hogyan tudunk a Paks II. kapcsán segíteni a társadalmi felelősségvállalást illetően a települések működésében és működtetésében.

Valóban, minden lakossági fórumon, amit az elmúlt hónapban tartottunk, 42 település polgáraival találkoztunk, mindenütt az merült fel, hogy vajon a Paksi Atomerőmű hogyan tud a továbbiakban is hozzájárulni az ott élők életviszonyainak a javításához, részben munkahellyel - tehát a munkaerő megtartása rendkívül fontos kérdés -, másrészt pedig társadalmi felelősségvállalással, ami nemcsak a sportban, hanem a civil szféra támogatásában is megnyilvánult az elmúlt 25 esztendőben.

Én mindenféleképpen ki fogom ezt vizsgálni, amit ön kérdezett, javaslatot teszek ennek a rendezésére, és szívesen keresem fel Paks polgármesterét és a paksi városvezetést, hogy ezt a problémát közösen áttekintsük, és beszéljünk arról, hogy a következő években hogyan tudjuk ezt normálisan csinálni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásos írti képviselő asszonyt.

(14.00)

HERINGES ANITA (MSZP): Éppen ezért kérdeztem miniszter urat, hiszen hogyha önök tisztességesen, becsületesen és szakmailag alátámasztva csinálják Paks II.-t, akkor az a város jövőjét is jelentheti. És ezért gondoltam, hogy a jövőre vonatkozóan szerintem piaci alapon, ha piaci alapon döntöttek, akkor sokkal jobban kell támogatni egy olyan szervezetet, amely sikeres a sportban ezen a területen. Mert nem arról van szó, ugye, hogy nem adnak pénzt most a sportra, hanem Dunaújváros kapja, Kaposvár és az MTK. Szerintem ez inkorrekt, miután 100 százalékban Pakson működik az atomerőmű. A Paksi Atomerőműnek Paksot kell támogatnia. Sajnos, miután tudjuk, hogy az elmúlt időszakban ezek sokkal magasabb szinten dőlnek el, az MVM-nél vagy akár minisztériumokban, ezért tartjuk felháborítónak, hogy a döntést is elvitték, majd a pénzt is elvitték. Így nem lesz még egy Kovács Antalunk, nem lesz még egy Kozmann Gyurink, nem lesznek világbajnokaink, nem lesznek olimpiai bajnokaink, az olimpiai felkészülési év előtt egy évvel. Ezért várjuk, hogy oldják meg ezt a problémát, hogy a fiatalok láthassanak jövőt ebben. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Lázár János miniszter úr, viszonzásos!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ha megengedi, akkor azt az eretnek gondolatot ebben a zárt körben, magunk között lévén, megengedem *(Dr. Varga László: Most, hogy nincs közvetítés!)* - így van -, polgármesterként különösen fontosnak tartottam ezt: szerintem közpénz-

ből alapvetően utánpótlás-nevelést kell támogatni és gyerekeket kell támogatni. Nekem ez a személyes meggyőződés. Természetesen vannak nagyon fontos sporthagyományai egy településnek, és vannak világszínvonalú versenyzői is egy településnek, ami nagyon jó, hogy Pakshoz kötődnek és nem nagyvárosokhoz adott esetben, hiszen minden település életében a sportnak közösségszervező ereje van. Ezért mondtam azt, hogy szívesen megvizsgálom ezt a kérdést.

Paks II.-nél teljes transzparenciát tudok biztosítani az ön számára is és a paksi polgárok számára. A legfontosabb, hogy olcsó áramot termeljen az atomerőmű, és ezen kívül rendkívül fontos az, hogy a társadalmi felelősségvállalásból vegye ki a részét, és a helyeket tudja támogatni. Azt hiszem, hogy Paks I.-ben és Paks II.-ben is van annyi pénz, ami a paksi civilek, sportolók számára bővegesen elegendő lesz. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A magyar ápolás fekete éve, az ápolók fekete hétvégéje”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Igen, képviselő urat illeti a szó. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Most hétvégén volt az ápolók fekete hétvégéje. Ez azt jelentette, hogy Budapesten az ápolók fekete ruhában teljesítették a szolgálatukat. Mindezzel fel kívánták hívni a figyelmet arra, hogy milyen tarthatatlan az ágazat és az ápolók helyzete ma Magyarországon.

Miért ilyen szörnyű a helyzet? Létszámhiánnyal küzdenek, erre rátett egy lapáttal a rengeteg kórházbezárás és kórházi osztály megszüntetése, a nagyobb kórházak még jobban túlszűfoltta váltak, szinte emberfeletti körülmények között, emberfeletti munkát kell végezniük az ott dolgozóknak. A jövedelmi helyzetük is hogy némi kívánnivalót maga után, és akkor még enyhén fogalmaztam.

Erre rátesz még egy lapáttal az, ami a szociális szférában dolgozókat is sújtja, mégpedig az, hogy ebből a szférából tömegesen vándorolnak ki Nyugat-Európába az ott dolgozók, ott keresve megélhetést, mert ha nem is a végzettségüknek megfelelő, hanem alacsonyabb szintű munkát is kapnak, a fizetésüknek a sokszorosát kaphatják meg Nyugat-Európában, sokkal emberibb és sokkal elvégeztetőbb munkakörülmények között. Ez így fenntarthatatlan. És látjuk, hogy mi a helyzet, látjuk, hogy mennyire kevés az ápoló feladatot ellátó egészségügyi dolgozó. Ehhez képest azt tapasztaljuk, hogy Budapest egyik legnagyobb képző központját, a Raoul Wallenberg Gimnáziumot és Szakközépiskolát is bezárják, ahol egész-

ségügyi és szociális képzést biztosítottak az ott tanulók számára.

Azt is láthatjuk, hogy ez egy tendencia. Az elmúlt 25 évben a fővárosban öt egészségügyi szakközépiskolát szüntettek meg, egyet pedig vidéken, Kazincbarcikán. Igaz, hogy az tagintézményként megmaradhatott, de ez inkább a szakma elsorvasztását jelenti abban az intézményben is.

Látjuk azt, hogy az elmúlt 25 évben nem javult, hanem inkább romlott az egészségügy helyzete a mindenkori kormányok áldatlan tevékenysége következtében. Éppen ezért nem értjük az újabb iskolabezárást, inkább fejleszteni kellene ezt a képzést, hogy túlélhetővé váljon ez a szakma is, így Magyarország is. Köszönöm, és várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez volt a célunk akkor, amit ön mondott a végén, hogy minél többen szerezhessenek ilyen végzettséget, amikor újrainítottuk azokat az egészségügyi szakközépiskolákat Budapesten, amelyek most is működnek. 2300 fiatal kezdte meg a tanulmányait, és a továbbiakban is azt szeretnénk, ha Budapesten az ápolóképzési kapacitás nem csökkenne, nem változna. Azok a diákok, akik az egyik intézményben nem tudják folytatni esetleg a tanulmányaikat, más intézményekbe kerülhetnek áthelyezésre, akár csak a pedagógusok is. Így az össz budapesti ápolóképzésnek a számaránya nincs veszélyben. Hozzáteszem, hogy Budapest e szempontból is túlreprezentált, hiszen az idejáró diákoknak az egyharmada nem budapesti, hanem ide jár be és itt képzik.

Igyekezünk - ahogy erre ma már többször is utaltam - vonzóvá tenni az ápolói pályát, ezért egy új eszközt vetünk be idén 2,2 milliárd forint értékben. Pontosán egy pályaválasztási, pályaorientációs ösztöndíjat adni azoknak, akik ezt a végzettséget választják, hiszen sok ápolóra lesz szükség a következőkben is, akár az életkor miatt is, akár más okokból is - ön is nagyon jól tudja.

Igyekezünk megeremteni a tanulószerezések lehetőségét, a továbbképzéseket térítésmentessé tenni, a humánerőforrás-fejlesztést 898 fő esetében európai uniós, 723 fő esetében GYEMSZI-forrásokból, nemzeti forrásokból igyekezünk előmozdítani, pontosan azért, hogy minél több ápoló érezhesse úgy, hogy a képzettségét tovább tudja vinni, illetőleg, aki fiatalként ott áll a pályaválasztás előtt, az az ápolói pályát válassza.

Ehhez szükség van a kórházi körülmények javítására, ezért indítottunk több száz milliárd forint értékben az egészségügyben fejlesztéseket, hogy jobb körülmények között dolgozhassanak. Még bőven van itt feladat nővérzállók és más esetekben, amelyeket

fejleszteni kell, és ezért indítottuk el chipsoidból és más nemzeti forrásból is a béremeléseknek a folyamatát, amely 27 százalékos átlagbéremelést jelentett. Ebben az évben a tavalyi évhez képest 6 százalékkal bővültek az egészségügy forrásai, amelyeket ezekre a kérdésekre is fordíthatunk.

ELNÖK: Képviselő úr, viszonzásul!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nekem a tények mást mutatnak, mint államtitkár úr is elmond. Nem véletlenül volt ez a hétvégi tiltakozás, nem véletlenül érzik azt az ebben a szférában dolgozók, hogy tarthatatlan a helyzetük, nem véletlenül mondják azt, hogy ilyen létszámmal, ilyen túlterhelt meganagy kórházakkal lehetetlenség fenntartani a helyzetet. Sem fizikailag, sem anyagilag nem bírják a benne dolgozók. Ez nem teszi vonzóvá a fiatalok számára az egészségügyi szakképzésnek és ennek a hivatásnak a választását. Ténylegesen már csak azok választják ezt, akiknél ez vagy családi tradíció, vagy van bennük hivatástudat, és még az embertelen és élehetlen körülmények ellenére is ezt a hivatást választják. Őket kéne jobban megbecsülni, az ebben dolgozókat kellene mind anyagilag, mind munkakörülmények szempontjából jobban megbecsülni, és akkor elképzelhető, hogy még vonzóbbá is válna ez a szakma, és a tarthatatlan helyzet megváltozna. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó egy percre. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Szerintem azzal mindenki egyetért, tisztelt képviselő úr, hogy az ápolói munka egy emberfeletti munka, sokkal többet kíván meg, mint egyfajta, egy átlagosabb típusú munkavégzés. Itt tényleg mindenkinek a szívét-lelkét is bele kell adni, az államnak pedig az a feladata, hogy ehhez a munkakörülményeket biztosítsa, és minél inkább a fizetésben is megnyilvánuljon ez a fokozott megbecsültség. Ezt mi az elmúlt időszakban 76 milliárd forintnyi pluszbérfedezettel tudtuk megtenni. Ennyi telt a költségvetésből, de mégis az első időszakában mostani kormányzásunknak igyekezünk nemcsak a pedagógusoknak, de az egészségügyben dolgozóknak is többlettámogatást adni, mert ugye a pedagógusok esetében ez évi 120 milliárd forintnyi volt, az egészségügyi ágazatban pedig 76 milliárd forintnyi pluszjuttatás. Ezt a továbbiakban is vinni fogjuk, hiszen a gazdaság teljesítménye, ha növekszik, az alapot ad arra, hogy ne hitelből, hanem valós gazdasági teljesítményből tudjuk ezeket a béreket növelni.

És arra a kérdésre, amit képviselő úr mondott, hogy fogy az ápolók száma, és utánpótlásra van szükség, pontosan az az ösztöndíjrendszer biztosított fedezetet, amire mondtam, hogy milliárdos nagyságrendű ideai forrásunk van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Földi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Az M4-es út sorsa a jelen útja**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Cegléd és térsége fejlődésének egy fontos záloga, hogy korszerűsödjön a 4-es számú főút, korszerűsödjön a régió úthálózata. Az elmúlt hetekben felröppentek az M4-es építésével kapcsolatban hírek: elrendelt belső vizsgálat, majd ezzel együtt az építkezés felfüggesztése Szolnok és Fegyvernek között. Ahhoz, hogy a mi régióinkat - a közép-magyarországi régióban, a nagy régióban vagyunk - és a mi kis régióinkat vonzóbbá tudjuk tenni a cégek, befektetők számára, biztosítanunk kell a minőségi közlekedést.

(14.10)

Ehhez elengedhetetlenül szükséges a 4-es számú főút korszerűsítése, négsávósítása Cegléd-Budapest, illetve - ahogy már ma elhangzott - Szolnok irányában. Az elmúlt napokban Cegléd és környékén az a hír kapott lábra, hogy a Ceglédet érintő útfejlesztés elmarad; hogy nem érinti a várost a régóta várt M4-es autópálya megépítése.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mennyiben érinti az Abony-Fegyvernek közúti útfejlesztés felfüggesztése az 1696/2014. kormányhatározat által tartalmazott Albertirsa-Abony közötti M4-es szakaszt, illetve a 405. számú főút szélesítését Újhartyán és Albertirsa között? Tisztelettel várom az államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Fónagy államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2014 és 2020 közötti időszakban a kormány közúti közlekedésfejlesztési céljai között szerepel a megyeszékhelyek, a megyei jogú városok magas szintű közúti kapcsolatainak és a gyorsforgalmi utak még hiányzó részeinek országhatárig történő megépítése. Ezeket a törekvéseket a tavaly nyáron elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia is a legfontosabb feladatok közé sorolja. Ezek a célok az ön által kérdésében említett térségre is vonatkoznak.

Az M4-essel kapcsolatos előzményekre Lázár miniszter úr az előbb részletesen kitért, arra az éve-

kig tartó bizonytalanságra, amit az európai források léte, nem léte, ígérete keltett; ez a szakasz az elmúlt napokban lezárult. A kormány döntött arról, hogy 2015. május 31-ig meg kell vizsgálni Szolnok megyei jogú város gyorsforgalmi úthálózatba való bekötésének lehetőségeit. Az ezzel kapcsolatos fejlesztési tervek áttekintése, az új ütemezés megszabása megkezdődött, ez fogja tartalmazni mind a 405., tehát az Újhartyán és Albertirsa közötti szakasz kérdését, illetve ennek a változata az, hogy Szolnokot és ennek megfelelően Ceglédet az M0-s felől közelítsük meg.

Mindent el fogunk követni annak érdekében, hogy a szolnoki gyorsforgalmi út és az általa érintett térségek bekötése a lehető leghamarabb megvalósuljon. Ennek gyorsítása érdekében a kormány lépéseket tett, és a megfelelő döntéseket meghozta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Viszonzás illeti a képviselő urat.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Engem az ön válasza megnyugtató, és bízom benne, hogy a térségben élők is megnyugtatta, és azokat a vállalkozásokat, vállalatokat, amelyek a térségben ma működnek, illetve oda akarnak települni vagy szándékuk odatelepülni, őket is megnyugtatta. Nagyon bízom benne, hogy az M4-es építése Szolnok-Budapest irányába mielőbb el fog indulni, és a térség fejlődése ezzel óriási lépéseket tehet.

Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Az államtitkár úrnak is van egy perce.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ismétlem: a kormány fenntartja azt a szándékát, hogy a ciklus végéig az összes megyei város elérhető legyen gyorsforgalmi hálózaton keresztül. A jelen kormányzati ciklus végére, tehát 2018-ra Szolnok a gyorsforgalmi úthálózat részévé válik, és ezáltal Cegléd és Szolnok között is a magas szintű közúti kapcsolat megvalósul. Mint említettem, ennek a lehetőségét jelenleg vizsgáljuk, és május végéig a kormány az ezzel kapcsolatos egyedi, ugyanakkor konkrét döntéseket meghozza.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Állampolgárok helyett alattvalóknak nézi a pécsiakat a kormány?**” címmel. Képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az atomügyben

előadott kormányzati ámokfutás egyik legszomorúbb fejezete a kiégett fűtőanyagokról szól, amelyek elhelyezése egyáltalán nem megoldott sem itt, ebben az országban, sem máshol. A jelenlegi paksi atomszemét elhelyezéséről nekünk kell gondoskodnunk, az Európai Unió ugyanis megtiltja - nagyon helyesen -, hogy a tagállamok a saját atomszemétükkel más országokat pakoljanak tele.

A feladat tehát adott. Nézzük meg, hogyan bírkózik meg ezzel az önök kormánya! Nagyjából úgy, ahogy az egész paksi bővítéssel: titkolózva az emberek háta mögött. Gőzerővel folytatják a feltárásokat Pécs határában. Hozzáteszem, hogy csak itt kutattak, más helyszínen nem is gondolkodnak, tehát már tényként kezelik, hogy ebben a térségben egy már meghatározott, 87 négyzetkilométeres kutatási területen belül lenne valahol a tároló.

És vajon tájékoztatták és megkérdezték erről a pécsieket, a Dunántúl legnagyobb városának lakóit, hogy ők mit szólnak hozzá? Hát dehogyis! A helyi fideszes városvezetés éveken át a füle botját sem mozdította, sőt Páva Zsolt önként lemondott az RHK Kft. által felajánlott tájékoztatásról, majd leszavazták a közgyűlésen a helyi LMP-s képviselők tájékoztatást előíró indítványát is. Önök meg itt a parlamentben segítették ezt a manővert: az önök által beterjesztett atomtörvény módosításával gyakorlatilag oda kell költözni a hulladéktároló kerítése mellé, hogy bárki információt kérhessen a projektről, hiszen önök egy teljesen vérlázító húzással a helyszíntől számított 100, azaz száz méterre csökkentették azt a kört, ameddig az ott élő emberek belefolyhatnak a közigazgatási eljárásba. És ezt még a pécsi fideszes képviselők is megszavazták ebben a Házban szó nélkül, ezzel majd nyilván nekik kell elszámolni a pécsi polgárok előtt.

Ezért kérdezem a tisztelt miniszter úrtól, hogy mikor kezdik el végre a pécsiek, továbbá a tájékoztatásból szintén kihagyott szentlőrinciek, bicsérdiek, szabadszentkirályiak, pellérdiek alapos tájékoztatását a tervezett beruházásról, és mikor kérdezik meg a felsorolt városok, falvak lakóit, hozzájárulnak-e egyáltalán ahhoz, hogy a lakóhelyüktől néhány kilométerre épüljön a világon még sehol ki nem próbált technológiával ez az atomtemető.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár János miniszter úr válaszol.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Úgy látom, ma sűrű beszédre nyílik lehetőség önnek, képviselő asszony, vagy önnek én jutok mindenről az eszébe *(Dr. Szél Bernadett: Fejezzük ezt be!)*, vagy pedig sok közös témánk van. *(Derűltség.)* Remélem, hogy ezt a speciális érdeklődést más miniszteretársammal is megosztja majd. *(Dr. Szél Bernadett: Na jó, ezt tényleg be kellene fejezni!)*

Ha megengedi, akkor válaszolnék a kérdésére *(Dr. Szél Bernadett: Szexista!)*, már csak azért is,

mert Pécs város lakói, Pécs város polgárai minden lehetőséget meg fognak kapni Pécs megyei jogú város önkormányzatától, és 2030-ig, amikor az ön által meglebegtetett beruházásnak egyáltalán bármiféle reális lehetősége lenne, eddig az időpontig folyamatosan megkapnak minden lehetőséget - ha egyáltalán ebből lesz valami, ami most egyelőre nagyon bizonytalan -, hogy ennek a tárolókapacitásnak a kialakításába bekapcsolódjanak és ebben részt vegyenek.

Itt jegyzem meg, képviselő asszony, hogy az ön érvelése mindenben erősíti az orosz beszállító partnert, aki azt ígéri, hogy a kiégett fűtőelemeket az országból elszállítja, hosszú időn keresztül tárolja, és a hosszú időn keresztül tárolási megállapodást hajlandó folyamatosan megújítani. Tehát először azt a vitát kellene elrendeznünk, hogy mi az érdekünk: Magyarországon legyen ilyen tárolókapacitás, vagy pedig arra próbálunk megoldást találni, hogy ne Magyarországon tároljuk a kiégett fűtőelemeket.

Mind a két megközelítésnek komoly tábora van a kormányzat szakértői csapatában is. Vannak, akik azt mondják, hogy Magyarországon a végleges tárolást is meg kell tudni oldani hosszú távon, amikor ezek a fűtőelemek visszaérkeznek az országba, hiszen tudományos és gazdasági szempontból értékes dolog a kiégett fűtőelem, a következő évtizedekben ezelőtt óriási lehetőség áll. És vannak, akik azt mondják, azzal érvelnek, vagy amellettt kampányolnak, hogy minél hamarabb ezektől meg kell szabadulni, és tartósan az országtól távol kell tudni őket.

Nincs végső döntés még, szeretném felhívni a figyelmét, készek vagyunk arra, hogy Pécs megyei jogú várossal, az ottani polgárokkal *(Az elnök csengetésével jelzi az időkeret leteltét.)*, a képviselő-testülettel folyamatosan konzultáljunk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérem, hogy tisztelettel beszéljenek egymással, ne adjanak okot félreérthető mondatokra! Ezt mindannyiuknak mondom. A képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! Elnök Úr! Minden tiszteletem, de ez egyáltalán nem volt félreérthető, ez kőkemény szexizmus volt Lázár János részéről, amit én a leghatározottabban itt és most minden nőtársam nevében visszautasítok. *(Moraj.)*

Tisztelt Miniszter Úr! Mit jelent az, hogy minden lehetőséget megkapnak az érintettek? Szeretném, ha ezt tisztázná. A másik pedig az, hogy mire döntést hoznak, addig közpénzek milliárdjait be lehet folytatni ebbe a projektbe, ez viszont semmiképpen nem éri meg, azt gondolom, a közpénzeknek nem egy később meg nem valósuló projektben van a helye. Tehát jó lenne először gondolkodni és utána cselekedni, ezt tanácsolom a magyar kormánynak.

És még egy kérdésem van. A Radioaktív Hulladékokat Kezelő Kft.-vel folytatott levelezésünkből kiderül, hogy egy fontos mérőföldkőre utalnak, a te-

lephely-kiválasztási folyamatnak egy lépésére, amikor „szükségessé válik az Országgyűlés előzetes elvi hozzájárulása a program folytatásához” - ezt szó szerint idéztem. Valóban döntési helyzetben lesz a magyar parlament a bodai atomhulladék-tárolóval kapcsolatban? Ha pedig igen, akkor mikor? Kérem, mint felelős miniszter, válaszoljon erre a kérdésre.

(14.20)

ELNÖK: Viszonválasz miniszter úrtól!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Szerencsére nem én vagyok a felelős miniszter, ennek ellenére szívesen válaszolok a kérdésére. Nem akartam megbántani vagy felidegesíteni, valószínűleg félreértette a megjegyzésemet, eszembe sem jutott ilyesmi önnel kapcsolatban. *(Derűltség.)*

Kérdésére a válaszom az lenne, hogy mi minden pécsi, sőt Baranya megyei, sőt környékbeli választópolgárral nagyon szívesen konzultálunk ennek a programnak a megvalósulásáról. Nagyon lényegesnek tartom, hogy a választópolgárok ezekbe a döntésekbe bevonásra kerüljenek, mint ahogy eddig sem hoztunk egyetlenegy döntést sem a lakossággal szemben. A vonatkozó jogszabályok totálisan részletezik azt, hogy a lakosoknak, az ott élő polgároknak milyen jogaik vannak az engedélyezési eljárás keretében. Ezt is be fogjuk tartani, de még nem tartunk az engedélyezési eljárásnál. Társadalmi konzultációra van lehetőség, amit le tud folytatni a kormány. Vannak információs pontok, ezt ön is pontosan tudja, és van a megyei jogú város, Pécs kezében is több lehetőség.

Készen állunk a széles körű társadalmi konzultációra. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gyórfy Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért hagyjuk, hogy az MSZP pénzügyi kegyeltjei aggódjanak a kormány saját beruházásainak megvalósulásáért?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó. Tessék!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány nappal ezelőtt Bangóné Borbély Ildikó nyilvánosan fejezte ki aggodalmát a kormány egyes beruházásainak megvalósulásával kapcsolatban. Szavai szerint „az ördögöt ne fessd a falra, mert Lázár János jelenik meg”. Én az effajta diabolizálástól elvonatkoztatva kérdezem miniszter urat, illetve államtitkár urat.

Talán elsőre meglepő, hogy a képviselő asszony azért kritizálja a kormányt, mert az minden eszközzel igyekszik kizárni a visszaélések lehetőségét. Az MSZP-s képviselő asszony eddigi tevékenységére pillantva azonban rögtön világossá válik, hogy csupán a megszokott szoci tempótól, az ellenőrizetlenül áramló milliók rendszerétől nem tud szabadulni.

Arról a Bangónéról beszélünk, aki 2008-ban a szocialisták LEADER Egyesületen keresztüli 500 milliós pénzosztásának is a kedvezményezettje volt. Bangóné Borbély Ildikó a gazdasági válság közepén asszisztált ahhoz, hogy a hozzá köthető, beszédes nevű Segítünk-Jövünk Kft.-n keresztül is megvalósuljon az azóta jogerős bírósági ítéletben is jogosulatlannak talált szocialista pénzosztás. Bangóné akkoriban kevésbé volt aggodalmaskodó: jött és segített - magának. Például nem aggódott amiatt, hogy úgy kapta a kft. a támogatást, hogy ő maga eközben a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesület alelnöke volt, vagy hogy a helyi LEADER-iroda egy szocialista polgármester csirkefarmján működött, vagy amikor benzinpénzeket számolt el a saját maga részére úgy, hogy jogosítvánnyal sem rendelkezett. *(Dr. Rétvári Bence: Felháborító!)* A képviselő asszony azon sem aggódott túl sokat, hogy miközben a LEADER Egyesületen keresztüli szocialista pénzosztás zajlott, Csontos János MSZP-s képviselő politikai munkatársaként is tevékenykedett. Mindennek ellenére Bangóné most mégis úgy gondolja, hogy ideje aggodalmaskodni egy keveset a kormány beruházásai miatt. Úgy tűnik, ismét segítene és jönne.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan jutottunk odáig, hogy ezek a szellemi örökösök, ezek a mai napig a Parlament falain belül kószáló örök MSZP-s túlélők a kormány beruházásainak megvalósulása miatt aggodnának? Várom válaszát. *(Zaj.)*

ELNÖK: Miniszter úr helyett L. Simon László államtitkár úr válaszol. Tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megvárom, amíg lenyugszanak a kedélyek. Kormánypartai képviselőtársaimat is arra kérem, segítsenek a csend biztosításával, hogy válaszolhassak.

Tisztelt Képviselő Úr! Először is azt gondolom, felháborító dolog, hogy egy ellenzéki képviselő vagy akárki más úgy nyilatkozzék, ahogy azt Bangóné Borbély Ildikó tette: „az ördögöt ne fessd a falra, mert Lázár János jelenik meg”. *(Zaj.)* Tisztelt képviselő asszony, ez sértő. Arra kérjük önt, hogy kövesse meg Lázár miniszter urat. Lázár miniszter úrnak élnek a szülei, gyerekei vannak, felesége van *(Dr. Szél Bernadett: És szexista!)*, és nagyon sok választópolgár juttatta ide a Magyar Országgyűlésbe. Képviselő asszony, ez megengedhetetlen stílus a Magyar Országgyűlésben egy országgyűlési képviselőtől. Kérem, hogy kövesse meg a miniszter urat. *(Moraj az ellenzéki sorokban.)*

Másodszor: sajnos, bármennyire is kiabál az ellenzék, nagyon súlyos mindaz, amit a képviselő úr felvázolt. Nézzük a tényeket! 2008-ban Gógös Zoltán akkori államtitkár minden vonatkozó előírást megsértve 500 millió forint támogatást hagyott jóvá a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesületnek. Az egyesület - figyeljenek, képviselőtársaim! - 2008. december 16-án benyújtotta a kérelmét, s két nappal

később meg is kötötték a támogatási szerződést, majd négy nappal később át is utalták a forrást. Micsoda előkészítés, mondhatnánk, micsoda páratlan gyorsaság!

Nézzük mindebben a folyamatban Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony szerepét, aki az MSZP Népjóléti bizottságának a tagjaként bizony jött és segített, ugyanis képviselő asszony az egyesület alelnökeként a támogatás továbbosztásában segédkezett. Ebből a támogatásból részesedett a Segítünk-Jövünk Kft. is, amelyben érdekes módon a képviselő asszonnak is szerepe volt. Olyan rendezvényeket támogattak (*Novák Előd: Például legénybúcsút!*), például félmillió forintot kapott a Segítünk-Jövünk Kft. egy olyan előadásra, ahol mindösszesen ötven ember vett részt. (*Novák Előd: Egy legénybúcsún mennyien vesznek részt?*)

Mindez felháborító, tisztelt képviselőtársaim, úgyhogy itt el kell számolni a közpénzekkel. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Viszonválasz, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Úgy gondolom, a válaszából eléggé egyértelműen kiderült, hogy milyen emberek vádaskodnak újfent, milyen emberek gondolják azt, hogy éppen ők lennének alkalmasak arra, hogy a nemzet vagyonáért és beruházásaiért aggódjanak. Ha egy szóban lehetne összefoglalni, akkor azt mondanám, hogy szégyen. Szégyen, hogy Bangóné és MSZP-társai a párt védelmében és érdekében következmények nélkül - legalábbis eddig következmények nélkül - folytathatták üzelmeiket, akár a Parlament falain belül, akár azon kívül.

Őszintén remélem, hogy nemsokára konkrétumokkal alátámasztva tudjuk majd megfelelő hatósági intézkedések nyomán figyelemmel követni a bűnösök méltó büntetését. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Felhívom figyelmüket, hogy minden tartalmi kérdést felvethetnek, stiláris ügyekben azonban nem, mert a házvezetés dönt, és az én dolgom eldönteni, hogy stiláris kérdésekben folyhat-e vita vagy nem. Ezek után megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Még egy kicsit tovább kell bonyolítanunk és göngyöltetnünk a dolgokat. Az a Segítünk-Jövünk Kft., amelynek tagja volt Bangóné Borbély Ildikó, még további két alkalommal kapott támogatást a LEADER Egyesülettől. Ráadásul az a legszebb az egészben, hogy Bangóné képviselő asszony készítette a beszámolókat, méghozzá saját magának, hiszen a LEADER-akciócsoportban és az egyesületben is érdekelt volt. Mindezek után már nem lepődhetünk meg azon sem, hogy az egyesület Hajdú-Bihar

megyei irodáját, amelynek vezetője Bangóné Borbély Ildikó volt, ugyancsak ettől a kft.-től bérelték havonta 250 ezer forintért, amit el is számoltak a támogatás terhére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kehi megállapításai szerint a Segítünk-Jövünk Kft. részére kifizetett 3,5 millió forintból 2,7 millió forintot szabálytalanul, a céltól eltérően használtak fel. Mindez nagyon jól mutatja azt, hogy Gógös Zoltán és Bangóné segítségével a szocialista háttérudvar zsebébe juttatták a közpénzeket. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Gógös Zoltán: Bővül a feljelentendők száma! Te meg elloptál 1 milliárdot! - L. Simon László: Ki? Én? - Gógös Zoltán: Te, meg a haveri köröd!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó ügyrendben jelentkezett. Neki a napirendi pont végén tudom megadni a szót. Minthogy a napirendi pont véget ért és ezzel lezárom az azonnali kérdések napirendi pontját, ezért megadom a szót a személyes megtámadtatás címén ügyrendben jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonnak. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr és Képviselőtársam! Visszautasítom a vádakat. Csak egyetlenegy mondattal reagálnám le: újra a vak komondorok földjén vagyunk a parlamentben, és üdvözlöm önöket, fideszes képviselőtársaim. Úgy látszik, hogy a vak komondorok újra szembekerültek velünk. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban. - Dr. Rétvári Bence: És a pénzügyi válasz hol van?*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a „napirendi pontok tárgyalásának végére értünk” bejelentést megtenném, a következőt szeretném közölni a tisztelt Országgyűléssel; tisztelettel kérem, hogy figyeljenek. Tisztelt Országgyűlés! A mai ülésnapunkon a Jobbik képviselőcsoportja kezdeményezte a Házbizottság összehívását. Kérésüknek eleget téve a Házbizottság ülésére az ülésnap végén, várhatóan 17 órakor kerül sor.

Ezzel, tisztelt Országgyűlés, a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független képviselő: „Az elmúlt hét fontosabb eseményei” címmel. Képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

(14.30)

VARJU LÁSZLÓ (független): (*Közbeszólásra:*) Különbösen nem jut el L. Simon László úrig, és ez nekem fájna.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Két apropó is van, ami miatt ma szólni kell a parlamentben, de az

elsőt természetesen önök idézték elő most itt, az előző percekben. Azt gondolom, az, amit Lázár János úr képviselőtársával, Szél Bernadett képviselő asszonnal szemben tett, az ízléstelen volt. De hogy mindezt örömmel fogadta a Fidesz frakciója, az még ízléstelenebb és nagyon faragatlan volt. Azt gondolom, önök ugyanúgy, ahogy Lázár úr bocsánatkérésrel tartozott és tett ilyet, azt tegye meg a frakció is. Önöknek ez a dolga.

A másik apropó az, hogy önök ugyan időnként itt ilyen belső kérdésekkel megpróbálnak figyelemeltereléssel úgy tenni, mintha a korrupció ügye nem elsősorban a Fidesz-frakcióhoz kötődne, és ahelyett, hogy önök ezzel végre szembenéznének, önök látták azt, hogy tegnap az ország nagy részén, 47 településen tüntettek önök ellen, tüntettek az ellen a korrupció ellen, ami a Fidesz kormányzása alatt bekövetkezett. A demokratikus ellenzék pártjai és civilek közösen emeltek szót, és a Demokratikus Koalíció egyébként az esetek többségében el is mondta helybeni véleményét. Elmondtuk mindazt, amivel ostorozzuk önöket itt, az országos nyilvánosság előtt is, és ostorozzuk azzal, amit önök követnek el Jászberénytől egészen Pécsig, és sorolhatnánk azokat a városokat, ahol a lenyúlás nagyüzemben történik.

A korrupciót az Orbán-kormány tette központi témává, a kormányzati korrupció szövi át az önök összes intézkedését. Nagyon nehéz akár egy lélegzettel felsorolni mindazt, amit önök elkövettek már, a magánnyugdíj lenyúlása, a trafikmutyi, a földmutyi, az atommutyi, a kaszinómutyi - éppen látjuk, hogy Andy Vajna milyen jól járt az önök döntésének eredményeként, és még sorolhatnánk, hogy mennyien vannak azok, akik így jól jártak -, de a letelepedésikötvény-mutyi, a belvárosi ingatlanpanama, a takarékszövetkezet-mutyi, a közvilágítás-mutyi, vízum-mutyi, gázmutyi, az áfacsalás segítésében való közreműködésük mind-mind arról szól, amit önök elkövettek, és vagy közvetlenül, vagy közvetve előnyöket juttattak az önökhöz közel állókhöz.

Az orbáni nemzeti korrupció rendszere ma fogva tartja Magyarországot és benne minden olyan embert, aki tisztességesen akar boldogulni ebben az országban. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció felveszi ezzel szemben a harcot, Orbán maffiakormányzásával szemben, és ezért számos olyan eseményre, akcióra kerül sor a jövőben is, amelyben közreműködtünk a demokratikus ellenzék pártjaival, mert erre, azt gondolom, az országban egyértelműen szükség van.

De nemcsak a mi véleményünk ez, hanem most már a nemzetközi megítélés is egy hivatalos bizottsági jelentés keretében, határozat keretében itt van önöknél. Ez a bizottsági határozat bemutatja, és az országra nézve súlyos következményekkel jár, hiszen 700 milliárd forint értékű lehetőségtől fosztja meg az országot és a gazdaságot, hiszen a gazdasági operatív program legfontosabb területein felveti annak lehetőségét, hogy márpedig ezeket nem lehet kifizetni, nem lehet lehívni, így a jövőben nem lehet felhasználni.

Az Európai Bizottság hivatalos döntésére önök képtelenek voltak érdemi magyarázatot adni, és arra, hogy a program irányítási és kontrollrendszere működésének olyan súlyos hiányosságai vannak, amelyek eredményeként túlárazással, felesleges pályázatokkal és olyan döntésekkel segítettek hozzá önökhöz közvetlenül közel álló vállalkozókat, akik sok tekintetben, akár ma is látható, értelmetlen dolgokat művelnek, tesznek csak azért, hogy önök egyébként pénzhez juttathassák őket.

Éppen ezért nagyon-nagyon sok oka van annak, hogy egy ország tiltakozik az önök működésével, korrupciós tevékenységével szemben. Köszönöm mindenkinek, aki ebben részt vett.

ELNÖK: Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki reagálni. *(Jelzésre:)* Igen, L. Simon László államtitkár úr. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én nem értem képviselő urat, már a zárógondolatait sem. Mit köszön? Annak köszöni, aki ebben részt vett? Miben vett részt? A korrupcióban? Vagy annak az elítélésében? Képviselő úr minden héten mond egy napirend utánit, valamivel ki kell tölteni az idejét, de semmi újdonságot nem tud mondani. Ráadásul vádaskodik, nem mond igazat, alaptalanul rágalalmaz meg tisztességesen dolgozó embereket.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, a Demokratikus Koalíció söprögessen a saját háza táján. Gondolkozzanak el azon, hogy miért és mennyi pénzért bízza meg Gyurcsány Ferenc vállalatát az Európai Bizottság az előttünk álló európai uniós pályázatok... *(Közbeszólásra:)* Nagyon sok pénzért, rettenetesen sok pénzért! Abból ki lehet majd stafirozni a Demokratikus Koalíciót minden bizonnal. *(Zaj, közbeszólások.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Azt legyen szíves végiggondolni, hogy milyen világban élünk mi! Önök itt a fideszes képviselőkre mutogatnak, miközben az önök pártelnöke és annak saját vállalkozása európai uniós forrásokból kívánja ellenőrizni az európai uniós források felhasználását? Egy olyan rettenetes nyolcéves kormányzási időszak után, amelynek „eredményeit” nyögjük mind a mai napig? Tisztelt Képviselő Úr! Azt kérem öntől, a saját háza táján söprögessen!

Mindezeket túl, elnök úr, szeretném megjegyezni, hogy még az előbbi vitában, amikor is Bangóné képviselő asszony gombot nyomott, és személyes megtámadás címén hozzászólt, akkor Gógös képviselő úr rám nézett, és azt kiabálta, hogy az a szegény, hogy én még itt ülök, mert én elloptam egymilliárd forintot. Szeretném, ha ez a jegyzőkönyv részét képezné. Képviselő úr bólogat is. Ez, kérem szépen, nagyon durva rágalmazás. *(Gógös Zoltán: Leírta az újság.)* Az, hogy az újság leírta, képviselő úr? Leírta az újság? Az újság ilyet nem írt le. Azt kérem, hogy képviselő úr kövessen meg, mert én soha egyetlenegy forintot nem loptam el, nemhogy

egymilliárd forintot! Szégyen, gyalázat, amit ön itt végez a parlamentben! (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ha bármilyen egyéb kifogásuk van, a Házbizottsághoz érdemes fordulni. Politikai szövegek elmondására a parlament természetesen teljesen alkalmas. Így folytatjuk munkánkat, békében, barátságban. (*Derűltég.*)

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik: „Zöld parlamentet!” címmel. Képviselő urat illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A napelemeket megadóztató környezetvédelmi termékdíj bevezetésének évében engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy két nap múlva, április 22-én ünnepeljük a Föld napját. Ezzel kapcsolatban szeretném néhány javaslatomat megfogalmazni, hogy ne menjünk olyan messzire, az Országgyűlés működését illetően.

Közérdekű adatigényléssel fordultam az Országgyűlés Hivatalához, hogy mennyit költött az Országgyűlés Hivatala, beleértve a frakciókat is, A4-es papírokra, pusztán A4-es papírokra, és ez mennyi papírt jelent. A válaszból kiderül, hogy pusztán a 2014-es évben A4-es papírból felhasználásra került 7 038 500 darab lap, ami 9 891 316 forint plusz áfa költséget jelentett az Országgyűlés Hivatala számára. Ráadásul ez a több mint 7 millió lap még nem tartalmazza a frakciók által vásárolt mennyiséget, ezért még jóval nagyobb tételről beszélhetünk.

Miért tartunk itt? Azért, mert elektronikus ügyvitel, szégyen, és lehet, hogy Kövér László házelnöke alatt ez nem is elvárható, de abszolúte nem működik. Miközben már a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére is lehet régóta még vagyonbevallást is benyújtani elektronikus formában, mi hiába kaptunk az Országgyűlés Hivatalának költségén már az előző ciklusban is hardverkulcsos számítógépeket, hiába van a legszigorúbb internetcenzúrával is megspékelt hálózata, rendszere az Országgyűlésnek, gyakorlatilag nem lehet benyújtani még egy egyszerű iratot sem a Magyar Országgyűlésben 2015-ben szégyenszemre.

A vagyonnyilatkozatok elektronikus kitöltő rendszere is tulajdonképpen egy porhintés, hiszen miután elektronikusan kitöltjük, nemhogy odakattintanánk, hogy küldje be, hanem ki kell nyomtatni azt, amit elektronikusan kitöltöttünk, alá kell írjuk, és ismét be kell szkenneljük. Ezt már nem is tudom, hogy hányadik századi és milyen logikájú módszer, de egészen elképesztő. Ezért a Jobbik szerint bizony időszerű volna az elektronikus iratbeadás és ügyvitel megteremtése. Természetesen ezenkívül is van jó néhány javaslatunk, engedjék meg, hogy címszavakban ezeket azért ismertessem.

Hiszen a szelektív hulladékgyűjtés kibővítésére volna szükség a legszélesebb körben, gondoljunk akár csak az itt jelentős mértékben megtalálható

veszélyes hulladékra, hulladékokra, ugye; bizony, többes számban is beszélhetünk sajnós.

(14.40)

De beszélhetnénk a fűtés és a világítás korszerűsítéséről is, hiszen nagyon büszkéek voltunk arra a távfűtéses rendszerre, ami a Parlament, az Ország-ház építésekor megvalósult, ma azonban, amikor itt körbevezetjük akár a vendégeinket némi büszkélkedés közepette, gyakorta találunk a távfűtésre jellemző túlfűtött helyiségeket is bizony. Jó volna, jó lett volna - most már csak múlt időben beszélhetünk - a Kossuth tér felújítása kapcsán egy modern hőszivattyú beszerelése, amellyel jelentősen csökkenhetek volna a fűtési-hűtési költségek. Bizony, az Országgyűlésnek példát kellene mutatni a legmodernebb épületgépészeti megoldásokból, erre azonban nem láttunk példákat a Kossuth tér felújítása kapcsán sem.

A legelképesztőbb talán az, hogy a dohányzóudvaron több ezer wattos hőszigetelővel biztosítják a dohányzók komfortérzetét. Tehát gyakorlatilag az udvart, a közterületet, az utcát fűtik. Ez egészen elképesztő, és a legelképesztőbb étermeget leszámítva, amit láthatunk, mondjuk, egyes helyeken, hogy még ott fűtik a közterületeket, ilyet az országban nem tapasztalhatunk.

És hát bizony példaként hadd hivatkozzak, nem sűrűn teszem, az izraeli parlamentre, a kneszetre (*Dr. Schiffer András: Jézusisten!*), hiszen annak a tetejére - néhány hetes hír - napelemeket tettek, a tetőre szerelt 1500 napelem a világ legnagyobb, országgyűlési épületen elhelyezett napelemgyűjtése. Persze mondhatják, hogy ez porhintés, hogy ez csak látszatintézkedés, hiszen a tetőn megtermelődő energia az épület szükségletének csak 10 százalékát biztosítja, de Magyarország még képes a kneszetet is alumulni, hiszen itt nem láthatunk, pedig a Képviselői Irodaház tetején elképzelhető volna - nyilván nem az Országgyűlés épületén javasoljuk ezt -, napelemparkra lehetőség lett volna.

Miként lehetőség lett volna növényeket elhelyezni az épület tetejére, a Képviselői Irodaház tetejére, barátságosabb volna, és jó hatással volna a mikroklímára is. (*Dr. Schiffer András: Vadkender!*) A vadkender az LMP-nek meghagyjuk, mi maradnánk barátságosabb növényeknek.

A vízfogyasztás visszafogására, víztakarékos csapokra, vécékre is szükség volna, esetleg nem ivóvizet használni a vécéöblítésre.

És bizony, indokolt volna elgondolkozni azon is, hogy itt a frakciókhoz kerülő újságok száma és mennyisége mennyire indokolt. Hogyha a jelenlegi házvezetés nem az internetcenzúrával volna elfoglalva, hogy például a legolvasottabb jobboldali hírportált, a kuruc.infót blokkolja mint egy állam az államban, akkor utána foglalkozhatna azzal is, hogy inkább visszaszorítsa azt a papírhasználatot és -fogyasztást, ami az Országgyűlést jellemzi. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Megkérdezem a kormány képviselőit, kíván-e valaki reagálni. *(Jelzésre:)* V. Németh Zsolt államtitkár úr. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bár képviselő úr hozzászólásának jelentős részében kérdéseit, felvetéseit a Ház vezetéséhez vagy mindannyiunkhoz irányította, úgy vélem, hogy maga a Föld napja, annak fölemlése megérdemel annyit, hogy erről is szóljunk, hiszen 1990 óta rendezik meg ezt világszerte, ez a 25. alkalom. Az önkéntes mozgalmak sokasága nőtt ki ebből a felhívásból, az egész Földre kiterjedően ünneplik ma már a Föld napját, amelynek fő jelmondata, hogy „ki mondta, hogy nem tudod megváltoztatni a világot?”.

Képviselő úr is ehhez kapcsolódik, ami kétségtelenül a személyes felelősségünket is felveti a környezet, a természet védelme kapcsán, és ezért kezdem is a felütő gondolatával, amely a napelemek megadóztatásáról szóló termékdíjról szól, és újra és újra elmondom, hogy ezt a termékdíjat nevezhetnénk - talán helyesebb is lenne - újrahasznosítási járuléknak, mint ahogy ezt megteszik a környező országokban is *(Dr. Schiffer András: Jaj, jaj!)*, és hasonló termékdíjat kivetnek bizony a környező országokban is, például Csehországban vagy éppen Bulgáriában. Mert bizony a napelem is, attól függetlenül, hogy az életciklusa alatt környezetvédelmi vagy környezetbarát funkciókat ellát, amikor befejezte pályafutását, akkor bizony ugyanolyan hulladékká válik, mint bármelyik más szórakoztatóelektronikai termék, amellyel közös körbe sorolta az Európai Unió, és amellyel el kell hogy számoljunk, azzal is, hogy mennyit forgalmazunk, mennyit gyártunk és mennyit gyűjtünk, hasznosítunk.

Mindamelletten én azért néhány örömteli adatról is tudok szólni az ünnep kapcsán, hiszen számos eredményt elértünk az elmúlt években. Így például az országos légszennyezettségi mérőhálózat felújítására fordítottunk milliárdokat, 300 új mérőállomást és laborműszert helyeztünk üzembe. De nyilvánvalóan nem ennek kell örülni, hanem az eredménynek, hogy folyamatosan javult a levegőminőség. Az egyik legveszélyesebb elemét, a PM10-es részecskeszennyezettséget például csökkentettük *(Novák Előd: A szocik rontják itt legjobban a levegőt.)*, három éve nem lépi túl a határértéket.

A szelektív gyűjtésről is szólt képviselő úr. Ebben is van egy jelentős áttörés: mérőföldkőnek tekinthetjük január 1-jét, mikortól is az ország egész területén fő szabályként házhoz menő szelektív gyűjtési rendszert működtetünk, most már kötelezően; számos területen ezt már önkéntesen évek óta teszik. Ezért például a hulladék mennyisége - benne egyébként a papír mennyisége is - évek óta csökken, a feldolgozott, újrahasznosított frakciók... *(Novák Előd: Mi? Újrahasznosított frakciók?)* Újrahasznosított hulladékfrakciókról van természetesen szó *(No-*

vák Előd: Vannak itt átalakulások!), hulladékaramokról, amely tekintetében a papír, a műanyag és az üveg esetén tudjuk már teljesíteni az európai uniós elvárásokat. Természetesen vannak még teendőink, mert például az üveg esetén erre még nem vagyunk képesek.

A környezetvédelmet is felügyelő tárca nevében, engedje meg, képviselő úr, hogy megköszönjem a felvetéseit, és a magam részéről ezeket, valamennyit megfontolásra érdemesnek tartom. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból. - Dr. Schiffer András: Akkor ne szavazzátok le a...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „Folytatjuk!” címmel. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy levelezéssel szeretném kezdeni, ami felbolydította Püspökladány lakosságát. „Tisztelt Polgármester Asszony! A Magyarországi Református Egyház megkereste Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszonyt, és kezdeményezte a Kálvin Téri Általános Iskola, 4150 Püspökladány, Kálvin tér 8. - működtető: Püspökladány Város Önkormányzata - szám alatti ingatlan átadását kiürített állapotban. Meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, hogy az egyházi fenntartó által jelzett ingatlan és ingóság nélkülözhető-e az állami feladatellátásból, azok esetleges átadása esetén a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ tudna-e és milyen módon gondoskodni a köznevelési feladatellátásról úgy, hogy ez ne jelentsen a tanulók számára aránytalan terhet.” Ez egy részlet volt az április 13-án keltezett levélből, amit a püspökladányi önkormányzat kapott.

A püspökladányi önkormányzat leveléből csak egyetlenegy mondatot olvasnék fel: „Jelenleg élő használati szerződés van a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ és Püspökladány Város Önkormányzata között, ami nem teszi lehetővé az ingatlan átadását.” Ez a válasz 14-én született az önkormányzat részéről.

És utána megint kapott a járási KLIK-től egy levelet az önkormányzat: „Ezúton tájékoztatom önöket, hogy a Magyarországi Református Egyház megkereste Czunyiné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár asszonyt, és kezdeményezte a Kálvin Téri Általános Iskola - itt megint leírja, hány szám alatti ingatlan - átadását kiürített állapotban.” Hivatkoznak arra, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény értelmében a köznevelési intézmények feladatellátási helyének megváltoztatására irányuló fenntartói döntés az intézményátvezetés körébe tartozik, így a véleményeztetést erre a kérelemre vonatkozóan is le kell folytatni.

Majd csütörtökre a polgármester asszonyt rendkívüli testületi ülést hívott össze. Tudni kell, hogy 16-a volt csütörtök, és az iskolai beiratkozás egy nappal előtte kezdődött el a helyi általános iskolában. Felol-

vasnám a püspökladányi önkormányzat határozatát. És tudni kell, hogy Püspökladány önkormányzata fideszes vezetésű, fideszes többséggel, fideszes városvezetővel, fideszes polgármesterrel.

(14.50)

A határozati javaslat így szól: „Püspökladány Város Önkormányzata képviselő-testülete a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 83. § (4) bekezdése h) pontja szerinti véleményezési jogával élve a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ püspökladányi tankerülete által megküldött, a Kálvin Téri Általános Iskolát érintő átszervezést, a 4150 Püspökladány, Kálvin tér 8. szám alatti önkormányzati tulajdonban lévő ingatlan Magyarországi Református Egyház részére történő átadását nem támogatja.” Ezután összehívták a szülőknél egy tájékoztató fórumot, ami - a híradásokból lehet, hogy ismertté vált - botrányral kezdődött, majdnem egy órán keresztül nem tudták megkezdeni a tájékoztatást, mivelhogy a helyi médiát ki akarták zárni a fórumról. Egy olyan fórumról, ahol, úgy gondolom, mindenkinek tudnia kell: a méltán híres püspökladányi Kálvin téri iskolába 327 gyerek jár. Méltán híres, mert Püspökladány egyik legjobb általános iskolájáról beszélünk, amire az egyház rá akarja tenni a kezét úgy, hogy a helyi szülők, a helyi lakosok nem akarják, és úgy, hogy lényegében a szülők akkor szembesültek ezzel a kérdéssel, amikor a gyerekeiket be akarták írni az általános iskolába. Joggal - tudják azt, hogy 327 gyereket Püspökladányban nem lehet a többi iskolában elhelyezni - mondhatjuk azt, hogy a szülőket egy olyan helyzetbe állították, ahol más megoldás nem lesz, kényszerből fogják a református iskolába írni a gyerekeiket, ha ezt az intézményt átadják a református egyháznak.

Nem a vallás ellen vagyunk, hanem az eljárás ellen. Az elmúlt hetekben többször hangzott el KDNP-s képviselők szájából, hogy „a szeretet jegyében”. Akkor a szeretet jegyében kérjük, államtitkár úr, hagyják békén a püspökladányi Kálvin téri iskolánkat. Tiltakozunk az eljárás ellen, úgy, ahogy a fideszes önkormányzat is tiltakozik - hagyják békén az iskolánkat és a gyerekeinket! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik: „Debreceni menekültügyek” címmel. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mint ismeretes, februárban bevándorlási vitanap zajlott a parlament falai között. Ezt megelőzte Orbán Viktor miniszterelnök úr karakán kijelentése a rádióban. Azt találta mondani Orbán Viktor, hogy aki tiltott határátkelést hajtott végre, mindegy, hogy milyen indokkal teszi, azonnal őrizetbe kell venni, majd visszaküldeni hazájába.

Ennek a kijelentésnek a fényében zajlott a bevándorlási vitanap, de két hónapja nem történt valójában semmi ez ügyben, nem követte cselekvés a vitanapot.

Az egyre romló menekülthelyzet fokozódik hazánkban, napi több száz határsértő van a déli határainkon a mai napig. A debreceni helyzetre rátérve, nem újdonság senkinek, hogy telt ház van a debreceni menekülttáborban. Míg januárban ezren jöttek, érkeztek, februárban már több mint ezren érkeztek Debrecenbe. Hogy mennyire hazug az a kijelentés, amit a vitanapon az egyik liberális képviselő tett, ugyanis azt mondta, hogy a menekülteket több inzultus éri, tehát inkább őket érinti inzultus, mint hogy bűncselekményt követnének el, ezt az állítást a debreceni valóság cáfolja meg. Mi, debreceniek tudjuk, hogy egyes menekültek ittas állapotban folyamatosan garázdálkodnak, zaklatják a magyar embereket, főként magányos hölgyeket. A helyzet súlyosságát az is mutatja, hogy 2013-ban több súlyos bűncselekményt elkövettek Debrecen belvárosában, két iraki bevándorló 2013 januárjában kis híján halálra késelt egy fiatalembert Debrecen főterén, majd algériai táborlakók támadtak meg fiatal lányokat, kést szorítottak a torkukhoz; ez ügyben már jogerős bírósági ítélet is van. De beszélhetnék akár a 2013. júniusi tömegverekedésről, ahol 100-150 rendőrnek kellett kivonulnia a menekülttáborba, és életveszélyes sérülést is okoztak egymásnak.

Ami szintén beszédes, a debreceni rendőrkapitány egy hivatalos beszámolóján egy jobbikos önkormányzati képviselő kérdésére elmondta, hogy 2013 áprilisának közepén egy hét alatt 12 garázdaság, egy súlyos testi sértés és 14 tulajdon elleni szabálysértési ügy miatt intézkedtek a rendőrök a befogadóállomás lakóival szemben. Ezek a dolgok borzolja a kedélyeket már évek óta Debrecenben; illetve szintén egy régebbi hír, hogy 112 millió forintot költöttek a menekülttábor, a Sámsoni úti menekülttábor komfortosítására.

A legújabb fejezete ennek a debreceni menekültkérdésnek az, hogy a közbeszerzési hatóság honlapjára felkerült egy hirdetés, ami a bicskei és a debreceni menekülttáborok bővítéséről szól. Debrecenben ez azt jelenti, hogy két épületet lakóegységgé alakítanak át, növelik a befogadóképességét a menekülttábornak, újabb apartmanokat kívánnak kialakítani, és ez a projekt 143 millió forintba kerül. Korábban már érdeklődtem én is Kontrát Károly államtitkárnál, illetve egy debreceni képviselőnk a debreceni közgyűlésben a helyi polgármestertől, az iránt a pletyka iránt érdeklődtünk, hogy újabb menekülttáborot kívánnak-e nyitni Debrecenben vagy a környéken. A válasz akkor „nem” volt. Valóban nem nyitnak újabb menekülttáborot Debrecenben, de megoldja a kormány azt, hogy még több menekülttel terhelje Debrecen városát és Debrecen városának lakóit. Igaz, ez Hajdúdorogon meghiúsult, ugyanis a hajdúdorogi MSZP-s polgármester szeretett volna menekülttáborot nyitni a Belügyminisztérium kérésére Hajdúdorog városában, de az emberek, a hajdú-

dorogi lakosok ellenállásának köszönhetően ez nem valósult meg.

Több kérdés is felmerül az emberekben: hány menekültet bír el Debrecen az államtitkár úr szerint? Mik a hosszabb távú tervek? Egy esetleges további bővítés is a tervekben van?

A kormányzati jól hangzó szövegeket cselekvés nem követte. A Jobbik felvetései továbbra is aktuálisak ez ügyben, és aláírásgyűjtés is zajlik ezekben a napokban is, többek között a határország visszaállítáért, illetve azért, hogy ezeket a menekülttáborokat, amelyek egy település határán belül vannak, zárttá kellene nyilvánítani, és ne legyen kijárása az ott tartózkodó menekülteknek.

Remélem, Kontrát Károly államtitkár úr válaszolni fog nekem is, és nyilvánvalóvá teszi azt, hogy a kormány megteszi ezt a lépést a debreceniek érdekében; illetve hosszú távon az lenne az üdvös, hogy lakott területen kívülre költöztetni ezeket a táborokat, hogy ne zavarja a debrecenieket, illetve az ott lakó polgárokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr fog reagálni. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr, ha jól értem, akkor ön azt javasolja, hogy újabb menekülttáborokat építsünk a településeken kívül, ugye? Ezt javasolta. Eddig ez az álláspontja ismeretlen volt a kormány, illetve a kormány képviselői előtt.

Szeretném elmondani, hogy a kormány határozottan fellép, ugyanúgy, ahogy eddig, a jogellenes, az uniós és hazai jogszabályokkal egyaránt ellentétes megélhetési bevándorlókkal szemben. Szeretném elmondani itt a tisztelt Házban, hogy 2015. április 17-ig 37 127 személy kért menedékjogot Magyarországon. Ha összehasonlítjuk a 2014-es egész évi adattal, az 42 777. Ebből is látszik, hogy milyen problémával nézünk szembe. Ezért is tartottunk február 20-án vitanapot a parlamentben, és ezért is kezdeményezi a kormány mind a hazai jogszabályok módosítását, mind pedig az uniós menekültügyi stratégia módosítását.

Szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy a tervek szerint május hónapban tárgyalja az Unió az új menekültügyi stratégia kérdéseit. Ez egyébként a tegnapi éjszaki szörnyű hajóbaleset kapcsán aktuális, és az uniós vezetők, az Európai Unió vezető szervei, vezető tisztviselői és vezető testületei is napirendre tűzik ezt a kérdést, mert ezzel a kérdéssel szembe kell nézni.

Szeretném elmondani a tisztelt képviselő úrnak, hogy a debreceni helyzettel kapcsolatban a rendőrség már 2013-ban létrehozott a debreceni befogadóállomás területén belül egy rendészeti feladatokat ellátó egységet. Ennek tagjai a nap 24 órájában állandó rendőri jelenléttel biztosítják ma is az intéze-

ten belül a rend fenntartását. A befogadóállomás és területe, valamint tágabb környezete tíz járőrkörzetre van felosztva, a járőrkörzetekben minden napszakban egy járőrpár teljesít szolgálatot, ezentúl a gyalogos járőrszolgálatot ellátó járőrök a befogadóállomást érintő tömegközlekedési eszközökön is folyamatos ellenőrzést tartanak.

(15.00)

A bűnügyi állomány négy fővel folyamatosan, minden napszakban bűnügyi portyaszolgálatot is teljesít, kiemelten a befogadóállomás környezetében található szórakozóhelyek és üzletek környékén. Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően a rendőri eljárásban regisztrált menekültstátusú menedékes vagy a menekültstátust kérő elkövetők száma Debrecenben jelentősen csökkent: míg 2013-ban 52, addig 2014-ben már csak 41 bűncselekményt követtek el. Kijelentem, hogy a közbiztonsági helyzet jelentősen javult a befogadóállomáson és környékén. Ezt mutatja az a körülmény is, hogy sem 2014-ben, sem pedig ebben az évben ez idáig a befogadóállomás lakóival kapcsolatos lakossági panasz nem érkezett.

Tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy a rendőrség továbbra is fokozott jelenléttel teljesít szolgálatot a debreceniek nyugalma és biztonsága érdekében. Szeretnék köszönetet mondani Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzatának azért az együttműködésért, amelyet a debreceniek biztonsága érdekében a rendőrséggel együttműködve megtesz. Szeretném megköszönni a debreceniek türelmét, együttműködését, szolidaritását. Szeretném arra kérni a képviselő urat, hogy támogassa azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány megtesz annak érdekében, hogy ebben a nagyon fontos kérdéskörben eredményt érjünk el, nagyobb biztonságot tudjunk szavatolni, hogy Magyarországot ne érje olyan migrációs nyomás, mint napjainkban is. Arra kérem, hogy támogassa a rendőrséget, támogassa a rendőrség költségvetését.

Itt is szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarországon van határőrség; a határőrségi, határrendészeti feladatot a magyar rendőrség látja el. Én szeretnék köszönetet mondani a magyar rendőrség személyi állományának, akik akár határrendészként, akár rendőrként akár a debreceniek, akár az ország más területén élő polgárok biztonsága érdekében mindent megtesznek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Az egészségügy rabszolgái: hazai körkép az ápolókról” címmel. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon immár

harmadik alkalommal beszélünk az ápolók helyzetéről, és tesszük ezt azért, mert az különösen fontos kérdés. Természetesen nemcsak azért, mert ezen a hétvégén, ami mögöttünk áll, és a következő hétvégén is fekete ruhában fogják felhívni a figyelmet az ápolók a magyar ápolásnak az áldatlan helyzetére, hanem tesszük azért is, mert nagyon fontos számunkra az ápolás ügyének az előrevitele. Hiszen gyakorlatilag 60 ezer olyan munkavállalóról beszélünk, akinek a jelenlegi munkakörülménye nem megfelelő. Úgyhogy az államtitkár úr figyelmébe fogom ajánlani a napirend utáni felszólalásomat, hiszen ebben minden olyan téma benne lesz, ami irányadó, és amire megoldást kell találnia a kormánynak.

A WHO már 2003-ban megállapította, hogy az egészségügyi emberierőforrás-válság világméretű probléma. Az aktuális előrejelzések szerint 2020-ra egész Európában súlyos ápolóhiány alakulhat ki, akár kétmillió szakemberrel lehet kevesebb ezen a területen. Ennek az egyik oka az, hogy a fiatalok inkább a jó fizetést és a versenyszféra követelményeinek megfelelően folyamatos fejlődési lehetőséget biztosító új, innovatív szakterületek felé fordulnak. A gyors technikai fejlődés iránti csodálat és elhivatottság tehát csökkentette a humán területek iránti érdeklődést, ami nagyon jól megfigyelhető többek között az egészségügyi szakokra felvételiző diákok számának alakulásában is.

Magyarországon különösen kritikus a kialakult helyzet, azonban nem kifejezetten ez az egyébként természetes jelenség indokolja azt. Számos példát fel lehet sorolni, hogy miért is nem jó ma hazánkban az egészségügyben, azon belül is ápolóként dolgozni. Ezek közül csak néhányat sorolnék fel.

Annak ellenére, hogy az ápolói munka milyen szellemi és gyakran fizikai megterheléssel jár, a bérek rendkívül alacsonyak. A fizetésből a kereső személy egymaga is nehezen él meg, nemhogy még a családja. A munkakörülmények katasztrofálisak. Mivel a kórházak adóssága a beszállítók felé rendkívül magas, ezért a legalapvetőbb eszközökből is gyakran alakul ki hiány. Immár nem a kabáthoz varrjuk a gombot, hanem a beteghez, ami tavasszal egy szülészetén császármetszés után meg is történt. A betegek és a hozzátartozók a problémáikkal a körülmények miatt az ápolókat veszik elő, és ők azok, akik ezáltal rendkívül stresszes helyzetekbe kerülnek, pedig nyilvánvaló, hogy a minőség romlása nem a dolgozók hozzáállása miatt következett be, és az ápolók ugyanúgy szenvednek a létszám- és eszközhiány miatt is, mint ahogy a betegek. De ilyen problémákör például a megbecsülés hiánya is, mely mind a szociális, mind az egészségügyi dolgozókat egyaránt érinti, és nem új keletű dolog - sokkal inkább köszönhető a kormányzati hozzáállásnak, mintsem az ipari fejlődésnek vagy bármi másnak.

Ne gondoljuk, hogy az érintettek csak hátradőlve várják a csodát, és nem tettek meg mindent a saját helyzetük javítása érdekében. A szakma számos ja-

vaslatot tett le a mindenkori kormányok asztalára - sajnos mindhiába. A médián keresztül a lakosságot ugyan elérték, ám a döntéshozókra ez nem tudott elegendő nyomást gyakorolni. Segélykiáltásaikat a politika nem hallgatta meg, így egyre több ápoló látja úgy, hogy a boldogulásához vagy a szakmát, vagy az országot kell elhagynia.

A Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara - rövidítve MESZK - már 2008-ban megállapította, hogy minimum 6-8 ezer ápoló hiányzik a rendszerből. Mivel az ápolói hivatás jelenleg az egyik legkeresettebb hiányszakma külföldön is, az itthoni helyzet pedig évek óta nem látszik javulni, ez a szám mostanra tovább emelkedett. 2014 ősze óta lóg a levegőben az egészségügyi átalakítás - ami viszont akkor még kecsegtető volt, az mára rémálommá változott. Ígértek egészségügyi életpályamodellt, bérémelést, csak nem világos, honnan, miből és mikor lesz. Továbbra sincs szó például arról, hogy a továbbképzésen részt vevő nővérek és ápolók minden esetben megkapják-e a tanulási idő alatt a fizetésüket; továbbra sincs szó arról, hogy ösztöndíjprogramot indítanak a főiskolai hallgatók és szakiskolások részére; továbbra sincs szó arról, hogy kedvezményes nyugdíjjal ösztönözzék a munkavállalásra a dolgozókat. Nem beszélnek arról, hogy adómentes juttatások hogyan kerülnek kilátásba, vagy lesznek-e egyáltalán; továbbra sincs szó arról, hogy kedvezményes, várólista nélküli egészségügyi ellátásban részesülhetnek-e például az ápolók. Az utóbbi rendkívül fontos is lehetne, hiszen jelen körülmények között az ápolók szervezetét felőrli a stressz és a túlterheltség.

Kérem, ne legyenek éreztelenek ezen probléma iránt, pontosan azok iránt, akiknek a legnagyobb szüksége van az önök segítségére. Ápolónak lenni hivatás, és rengeteg szépséget rejt magában. Engedjék, hogy a fárasztó munka ellenére ez a hivatás újra szép lehessen! Beláthatatlan következményei lesznek, tisztelt államtitkár úr, ha a bérek rendezésével, a szakma megbecsülésének helyreállításával, a munkakörülmények javításával és az állami ráfordítások növelésével a helyzetet nem rendezik. Az ápolók helyzetének javítása - mind a dolgozók, mind az egészségügyben dolgozó szakdolgozók helyzetének a javítása - most már nem tűr halasztást. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Haladéktalanul intézkedjen a kormány ennek megkezdése felől! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári államtitkár úr kíván reagálni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány nemcsak úgy ítéli meg, hogy mostantól minden percben arra kell törekedni, hogy javítsuk az itt dolgozóknak a helyzetét, akár ápolókról, akár orvosokról van szó, hanem 2010 óta - talán

május 6-ától, vagy nem tudom pontosan, mikor alakult meg a kormány, talán júniusban 2010-ben - úgy gondoljuk, hogy az egészségügyben már olyan helyzet van, amely fokozott béremelést, fokozott odafigyelést, fokozott fejlesztést igényel, legyen szó akár a mentőkről, hiszen az Országos Mentőszolgálatnak is érzékelhetően nagyobb a költségvetési támogatottsága, mint ezelőtt 4-5 évvel; legyen szó a kórházakról, ahol több száz helyszínen több száz milliárd forintnyi fejlesztés bonyolódott le az elmúlt három évben vagy most fejeződik be, ezekben a hónapokban; vagy legyen szó az egészségügyben dolgozók fizetéséről, amelyet igyekeztünk nem hitelből megemelni, hanem a gazdaság valós teljesítménye után emelni az egészségügyi béreket. Nyilván még jó sokáig kell emelnünk, ezért még jó sokáig van szükség a gazdaság növekedésére is, de ahogy megtettük a pedagógusok esetében, úgy elkezdjük az egészségügyben dolgozó 95 ezer ember esetében is a béremelések időszakát, korszakát. 2012-13-ban már összesen 76 milliárd forint értékben került sor többletkifizetésre az itt dolgozóknak, és megemelkedett a fizetésük 27 százalékkal.

Persze nyilvánvalóan mindenki ennek a többszörösét szeretné megadni az orvosoknak, az ápolóknak, mi is igyekszünk ezt a munkát tovább folytatni a következő időkben, de a képviselő úr is azzal kezdte a napirend utáni felszólalását, hogy az egész világra jellemző az, hogy egyre kevesebben választanak ilyesfajta hivatást maguknak, egyre kevesebben vállalják azt, hogy az életüket másokért adják. Hiszen ez több mint egy szimpla munka, ez az embert sokszor nemcsak fizikailag, de érzelmileg is megpróbáló helyzet, amikor betegekkel foglalkozik nap mint nap, vagy akár ügyeletben van ott, és az egész éjszakáját a betegek mellett tölti. Éppen ezért az egész világon tendencia az, hogy a jóléti államokban kevesebben fordulnak e felé a végzettség felé. Ezért volt fontos akár a rezidensösztöndíjnak a bevezetése, amely 2500 már végzett fiatal orvost itthon tart Magyarországon, vagy az ápolók számára az idejévtől biztosítandó több mint kétmilliárd forintos olyan ösztöndíjkeret, amely a pályaválasztás előtt állókat segíti ahhoz, hogy az ápolói hivatást válasszák.

(15.10)

Vagy a tanulószervezők bevezetésének lehetősége a már dolgozók részére, vagy akár a 2300 elindított új szakképző intézmény, amely szintén a kórházak, egészségügyi intézmények számára képez ápolókat, más alkalmazottakat. És még tudnék példákat sorolni a képviselő úrnak, csak azt szeretném ezáltal is jelezni, hogy minden területen ennek az ágazatnak igyekeztünk előrelépni, akár a várólisták területén, a kórházi adósság területén is, de nyilván négy év alatt van egy bizonyos korlátozott rész, amit meg tudtunk tenni. De nem ez a kormány volt az, amelyik mondjuk, vizitdíjat akart volna bevezetni, vagy 13. havi bért elvéve 8 százalékkal csökkentette

az egészségügyben dolgozó közalkalmazottak fizetését, hanem ennek a két-háromszorosát igyekeztünk béremelésben visszaadni minden egészségügyi dolgozónak.

Azt hiszem, nemcsak a múlt hétvégén és a következő hétvégén kell hogy odafigyeljünk az ápolók sorsára, az ápolók bérvizonyaira, munkakörülményeire, milyen állapot van tényleg a szolgálati lakások környékén, ami hihetetlenül nagy mértékben javítandó lenne, hanem a hét minden napján és minden hétvégéjén is, hiszen, aki volt kórházban vagy ismerősét, barátját, rokonát látogatta ott meg, az látja, hogy milyen emberfeletti munkát végeznek. Mi ehhez a magunk anyagi eszközeivel kívánunk hozzájárulni, az EU-s forrásokból minél nagyobb összeggel. Az idei évben a tavalyi költségvetéshez képest az egészségügyi ágazatra 6 százalékkal nagyobb összeget igyekeztünk fordítani, vagy a chipsadóból és más bevételekből igyekszünk közvetlenül az egészségügyi bérfejlesztésre fordítani azokat a forrásokat, amelyeket a kormány a befizetőktől megkap. Bízom benne, hogy ez egy fenntartható fizetést, fenntartható bevételt jelent az egészségügyi ágazat számára, és abban is bízom, hogy az egészségüggyel kapcsolatos hírek a következő hetekben arról fognak szólni, hogy a kormány döntése nyomán hol, hogyan és milyen körülmények között kerülhet sor a kórházaknak az évtizedek alatt felhalmozott és körülbelül 4-5 éve hasonló tömegben levő adósságainak a kifizetésére, hiszen ez az első olyan kormány az elmúlt évekből, évtizedekből, amelyik tényleg nem látszatintézkedésekkel, nemcsak tűzoltással, nemcsak felszíni kezeléssel, hanem mélyrehatóan igyekszik a kórházak adósságállományát is rendezni. Ez minden ott dolgozó számára könnyebbé teszi a munkabérben, munkakörülményekben egyaránt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, Ander Balázs képviselő úr: „Háttal a vasút felé? Avagy néhány mondat a Somogy megyei mellékvonalak sanyarú helyzetéről” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm államtitkár úr megtisztelő jelenlétét. Tisztelt Képviselőtársaim! Az évtizedek áldatlan ténykedése során halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított Somogy megye mélyrepülését jól mutatják a demográfiai, szociológiai és gazdasági mutatói. 1980 óta a megye elvesztette lakosságának egynolcadát, hiszen a népessége 360 ezer főről 315 ezer főre apadt. Demográfiai potenciálja megroppant, s ami a vidéki régiókat illeti, az előre-gedés különösen aggasztó méreteket öltött. Az átlagbérek, átlagnyugdíjak tekintetében szintén az utolsók között kullogunk a megyék rangsorában, s a foglalkoztatottsági mutatók is rendkívül rosszak Somogyországban. A vidék élhetetlenségét jól jelzi az üresen álló 21 ezer lakóingatlan és a perspektívát szülőföldjükön nem találó sokezerényi kivándorolt fiatal.

Nyilván mindez nem véletlenül alakult így. A beruházókat, a vállalkozókat elriasztó infrastrukturális hiányosságok nagyban hozzájárulnak a problémák növekedéséhez. A közutak kapcsán elég, hogyha az 1660 kilométer hosszúságú állami fenntartású hálózat katasztrofális állapotára utalok, ugyanis ebből a hálózatból mintegy 700 kilométernyi szakaszt azonnal fel kellene újítani, ezzel szemben a jelenlegi éves felújítási kvóta csupán a szükséges hossz 5 százalékát jelenti, de nem állunk jobban a vasutak tekintetében sem. A kormánypropaganda sikerszólamai sokszor hivatkoznak az úgynevezett EU-s pénzekből megújuló vasúti fővonalakra, de szemérmesen hallgatnak a vidék megmaradásának szempontjából létfontosságú szárnyvonalak sorsáról. A felújítások híján szükségszerűen lerohadó mellékvonalak sorsa több tízezer ember életét és falvak tucatjainak jövőjét érinti komolyan.

Néhány nagyon egyértelmű, konkrétan megválaszolható kérdés ezzel kapcsolatosan: nem tudni, mi a kormány célja az 54 kilométer hosszúságú, 1896-ban megnyitott Kaposvár-Fonyód, a 100 kilométeres, 1906-ra kiépült Kaposvár-Siófok, a 9 kilométeres, 1890-ben felavatott Somogyszob-Nagyatád, és ha a MÁV-nak nem is, de a közvetlenül érintett térség negyedmillió állampolgára számára már 1868 óta fővonalnak számító, 150 kilométeres Nagykanizsa-Gyékényes-Barcs-Szigetvár-Szentlőrinc-Pécs-vonalakkal. Mikor, mennyit akarnak költeni ezeknek a vonalaknak a javítására? Meddig döcögnek még 40 kilométer/órás sebességgel a vonatok Nagyatádról a beígért 80 kilométer/óra helyett? És jó lenne azt is tudni, hogy a Budapest és Kaposvár között utazóknak még meddig kell átszállniuk Dombóváron, ha vonattal utaznak. Mikor lehet végre átszállás nélkül, kényelmesebben, gyorsabban utazni Budapest és Kaposvár között?

Mi a szándékuk a Somogyszob-Balatonszentgyörgy-vonal újrainvitásával kapcsolatosan? Nem lenne ésszerűbb az utakat tönkretévő kamionforgalom által bonyolított teherforgalmat ezen keresztül intézni? Hiszen megyénkben éppen a 68-as út Balatonszentgyörgy-Böhönye-Nagyatád-Lábad és a még délebbre lévő Görgeteg-Barcs szakasza kapott magas rizikójú balesetveszélyes minősítést.

Közlekedéspolitikai elvárás, hogy a közlekedési munkamegosztásban nőjön az energia- és környezetkímélő szállítási módok aránya, ami magyarul nem jelent mást, mint a közúti áruszállítás vasútra és belvízi hajózásra terelését. A jelenleg körülbelül 50 milliárd árutonna-kilométer éves forgalomnak viszont mindössze 18 százaléka bonyolódik vasúton, amit az EU 2011-es közlekedéspolitikai fehér könyve szerint is jelentősen növelni kellene, és ezzel még mi - EU-szeptikus pártként -, jobbkiosok is egyet tudunk érteni. De úgy látszik, és nem árt tudni, hogy a kötött pályás tömegközlekedésre vonatkozó koncepció lényege éppen az, hogy a fővonalak maradnak, a mellékvonalakkal pedig egyszerűen hosszú távon nem számolnak, és így megy ez már a vidéki

szárnyvonalak szempontjából átkozott emlékü hatvanas-hetvenes évek óta.

Kérem, változtassanak a „Háttal a szárnyvonalak felé!” jelmondaton, s kérem, ne hagyják, hogy a vidék szempontjából fontos mellékvonalakat télen a fagy, nyáron pedig a gaz tartsa össze! Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kíván reagálni. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha nem a saját mondataimat hallottam volna vissza, akkor azt mondanám, hogy mindig öröm klasszikusoktól hallani, de képviselő úr napirend utáni hozzászólása is azt tanúsítja, hogy Magyarország 7600 kilométer vasúti hálózatának a fenntartása és az utókor számára forgalomképes állapotban való megőrzése fokozott felelősséget ró minden kormányra.

Somogy megye vasútvonalainak, mint ahogy az ország más térségében lévő vasútvonalainak az állapota ismert mindnyájunk előtt. Ön is említette, hogy valamikor a hatvanas-hetvenes években indult az az irányzat, amely - egyébként egy utóbbi tévesnek bizonyult európai tendenciát követve - úgy gondolta, hogy a gyorsforgalmi úthálózat majd mindent megold, és gyakorlatilag a nagy nemzetközi tranzitvonalak maradnak a kötőpályás, magyarán a vasúti közlekedésre. Erről nagyon hamar bebizonyosodott, hogy nem így van.

Közhely, de igaz, Nyugat-Európa a vasút reneszánszát éli, Nyugat-Európa, elsősorban a tengeri kikötőkkel rendelkező országok már 20-30 évvel ezelőtt felismerték, hogy sem a nagy tömegű áruszállításban, sem a nagy tömegű, egy időben jelentkező személyközlekedésben a kötött pályát, a vasutat nem lehet mellőzni. Ezzel együtt, s ezt mind a ketten tudjuk, az Európai Unió a közlekedésfejlesztésben kizárólag a TEN-T-vonalakra, tehát azokra a nemzetközi vonalakra biztosít forrásokat, amelyeknek a működtetése, úgynevezett, egy nagyobb térségi vagy összeurópai érdek.

Az uniós forrásokból jelenleg a nem nemzetközi vonalak közül elsősorban a városi, vagy nem is elsősorban, kizárólag a városi és az elővárosi forgalomra lehet pénzeket fordítani. Ez az utóbbi egyébként Magyarországon igen jelentős, hiszen a 11 elővárosi vonalon, és hogyha a 3 HÉV-vonalat odaszámítom, 14 elővárosi vonalon bonyolódik ma a vasúti személyközlekedésnek közel 70 százaléka, és ezen a 11 elővonalon van a MÁV bevételeinek igen jelentős, valahol a 75-80 százalék közötti része.

(15.20)

Tehát nem jelentéktelen az az uniós támogatás, amelyet erre a nagyon jelentős szektorra fordítha-

tunk, de ez az ön kérdésében felvetett problémára nem jelent megoldást. Éppen ezért ezekre döntően a hazai forrásokból, a hazai költségvetési forrásokból kell pénzt fordítani, amelyek belátható időn belüli felhasználásának a fő súlya szintén a nagyobb forgalmú vasútvonalakat helyezi előtérbe.

Ezzel együtt, lévén, hogy ön Somogy megyét kérdezte, engedje meg, hogy a kormány reagálásában is elsősorban Somogy megyével foglalkozzam, ami nem azt jelenti, hogy az ország más térsége ebből a szempontból nem lenne egy sürgető feladat, de ön teljes joggal Somogyt említette föl.

A Budapest-Székesfehérvár-Gyékényes-vasútvonal Lepsény-Siófok-Szántód-Kőröshegy szakaszán 2014 szeptemberében megkezdődött az infrastruktúra felújítása és fejlesztése. A projekt nettó 30 milliárd forint értékben az Új Széchenyi-terv keretében a közlekedési operatív program részeként valósul meg, kohéziós alap társfinanszírozásával. A beruházás keretén belül Szabadifürdő és Zamárdi felső között új kétvágányú pálya épül, Balatonvilágoson, Siófokon és Zamárdiban 4 kilométeren zajvédő fal, 17 kilométeren pedig zaj- és rezgéscsillapító ágyazat valósul meg. Tudott, hogy gyakorlatilag végig belterületen megy a vonat.

A siófoki Vitorlás utcánál közúti aluljáró épül. Balatonaliga, Szabadisóstó, Zamárdi felső állomásokon és Balatonvilágos, Szabadifürdő, Balatonszéplak alsó és Balatonszéplak felső megállóhelyeken magas peronok épülnek. A 32 kilométer hosszú szakasz felújítása 2015 nyarára befejeződik. A felújítás eredményeként nemcsak a menetidő csökken, hanem a szolgáltatási színvonal is emelkedni fog. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Idő!)*

A felújítás második szakasza, a Szántód-Kőröshegy-Balatonszentgyörgy közötti, IKOP-finanszírozással várhatóan 2016 márciusában kezdődik meg, és 2016 decemberében fejeződik be. Így a 2016-2017. évi menetrendnél mintegy 20 perccel csökken a menetidő Budapest-Keszthely és Nagykanizsa között. A Budapest-Székesfehérvár szakasz lezárult rekonstrukciójához köthető időnyereséggel együtt csaknem 45 perccel közelebb lesz a főváros. 2014-ben megkezdődött a Dombóvár-Gyékényes vasútvonal Dombóvár-Kaposvár szakaszának átépítése is. A Baté-Csoma-Szabadi szakasz átmenő vágányok rekonstrukciója 2015 nyarán megtörténik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A munkálatok folytatódnak 2016-ban is - bocsánatot kérek, ezt a mondatot befejezem *(Derült-ség.)* -, így a két város közötti gyorsvonatok menetideje a felújítás előtti 37 percről 20-ra csökken. Tehát válaszunk van bőven, kérem, hogy ezt szíveskedjék... *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Olyannyira, hogy az elnök is teljesen belefeledkezett a válaszadásba - amiért a tisztelt Országgyűléstől elnézést kérek -, ahogy hallgatta a szórakoztató és fontos választ. De ezt nem fogom máson levérni. Még egyszer elnézést.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr: „Az idősellátás” címmel. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sorozatomat folytatva a mai napirend utáni felszólalásomban az idősellátásról, az idősellátásban dolgozók helyzetéről, fenntarthatatlan helyzetéről szeretnék egypár szót szólni. A bevezetőben elmondom azt, amit a sorozat minden részében elmondok, hogy várja a szakma a szociális életpályamodellt, amit most már sokadszorra, januárra ígérnek. Hiszem, hogyha látom - így van ezzel a szakma is. Meg hiszem, hogyha látom, hogy ez hogyan valósul meg, hogy ténylegesen jól tesz-e a szférában dolgozóknak vagy nem. Ez ugyanúgy sújtja az idősellátásban dolgozókat is.

Nagyon jól tudjuk, hogy milyen változás történt az idősek otthoni ápolásával kapcsolatban az elmúlt időben: nőtt a pontok száma a házi segítségnyújtás bekerülési feltételénél, amit mi - már többször mondtam - aggályosnak tartunk, mivel nem emelhetünk egy bekerülési feltételen egy bizonyos ellátásnál addig, amíg az alatta lévő 10 pontnyi szükségletet nem tudjuk teljesíteni, azokat az időseket nem tudjuk az otthonukban ápolni ahelyett vagy azt megelőzve, hogy egy speciálisabb, egy szakosítottabb ellátást kelljen igénybe venniük.

De ha már speciálisabb és szakosítottabb ellátást kell igénybe venniük, akkor beszélni kell az idősothtoni elhelyezésben lévő idősek helyzetéről, illetve az ott dolgozó, akár ápoló, gondozó vagy akár mentálhigiénés feladatot ellátó személyzet vagy akár a vezetőség személyzetének helyzetéről, hogy milyen nehéz helyzetben vannak ők most, mikkor kell megküzdniük. Néhány éve változott a jogszabály, és 40 pont lett a szükségletfelmérés szerinti pont, ami alapján bekerülhetnek ezek az idős emberek idősek otthonába. Bekerülés előtt tudniuk kell azt, hogy az az intézmény, ahova jelentkeztek, a bekerülési díjat bevezette vagy nem vezette be.

Beszélnék akkor egypár mondatot erről a bekerülési díjról is! Járva az idősothtonokat, azt tapasztalom, hogy még a vezetők is vagy a fenntartók is nehéz helyzetben vannak, nem tudják, hogy bevezessék-e ezt a bekerülési díjat vagy nem, jogosultak-e ők arra - mármint nem jogszabályok szerint, hanem erkölcsi alapon -, hogy ezt a bekerülési díjat elkérjék vagy nem. Ha a bekerülési díjat elkérik, akkor biztosítanak-e azok számára, akiktől ezt kérték, egy emeltebb szintű ellátást, vagy ne biztosítsanak emeltebb szintű ellátást. Az intézmény fenntartása is egy komoly érv egyébként a bevezetés mellett, sajnos, mert nagyon sok esetben ezeket az intézményeket csak úgy tudják fenntartani, ha ezt a pluszkielköltséget elkérik az oda jelentkező idősektől. És ha már az oda jelentkezésről és az oda bekerülő idősekről beszélünk, sajnos a 40 pont bevezetése óta azt tapasztaljuk, hogy az idősothtonok - elnézést a csúnya kifejezésért - lassan elfekvővé válnak, mert a 40 pont azt is

jelenti, hogy minimum 4 órás gondozási szükséglettel rendelkezik az az idős ember, aki bekerül.

Azt a fajta idősotthoni munkát, amit annak idején az ápoló-gondozó személyzet és a mentálhigiénés munkatársak végeztek, el lehet felejteni, sajnos. Megint ott tartunk, hogy azok az idős emberek, akik még nincsenek olyan állapotban, hogy napi 4 órás gondozási szükséglettel rendelkezzenek, de valamilyen szintű akár mentális, akár egyéb gondozásra szorulnak, az ő igényeiket a rendszer nem tudja kielégíteni. Ebből mi következik? Ebből az következik, hogy sajnos azok az idős emberek is, akik ennek a feltételnek megfelelnek - nagyon sok esetben demenálódott idős emberekről beszélünk -, elveszítik annak is a lehetőségét, hogy még jobb egészségi állapotban, még frissebb mentális állapotban lévő idősök mellett az ő fejlesztésüket vagy az ő szinten tartásukat fokozottabban el lehessen érni akár olyan speciális programok bevezetésével, ahol ezek a jobb mentális állapotban lévő idős emberek segítenek tulajdonképpen a közös programokon szinten tartani vagy fejleszteni betegebb vagy rosszabb állapotban lévő társaikat.

És ha már a bekerülési feltételeket és annak megnehezítését néztük, vagy akár azt mondhatnám, hogy az idősotthonokban a fokozottabb gondozást igénylő idős emberek kerültek be, akkor el kell gondolkoznunk azon, hogy az 1/2000-es rendelet szerinti személyzetszám megfelel-e ezeknek a speciálisabb feltételeknek. Nagyon sok esetben azt tapasztaltam én is - még akár a 40 pont bevezetése előtt is -, hogy emberpróbáló körülmények között dolgoznak azok, akik ebben az ellátásban fejtik ki tevékenységüket, akik ezt a hivatást választották. Most így, hogy tulajdonképpen rosszabb mentális és egészségügyi állapotban lévő idős emberek kerülnek be ezekbe az otthonokba, még fenntarthatatlanabbá válik szakmai szempontból egy idősök otthona a létszámbővítés miatt, és nagyon sok esetben - bár tudjuk, hogy milyen bérhelyzet van, mégis jelentkezik dolgozók - a dolgozói kvóta limitje miatt, az alacsony száma miatt nem tudják ezeket a feltételeket megteremteni.

Úgy gondolom, hogy ezeken ideje lenne már változtatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraitban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr kíván reagálni. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Igazából köszönöm szépen a hozzászólását képviselő úrnak, hiszen mindnyájan úgy gondoljuk, hogy azokkal az emberekkel az államnak különösen sokat kell foglalkozni, akik valamilyen okból olyan helyzetbe kerültek, hogy önmaguk már nem képesek maguknak az ellátására, valamilyen külső segítségre van szükségük, és sok esetben ez egészségügyi ellátási okokból vagy más okokból csak az állam lehet.

Ugyanakkor mégiscsak az is fontos szerintem - és a következő évek vagy évtizedek jogalkotását is befolyásolhatja -, amit az Alaptörvényben fogadtunk el, hogy nemcsak a gyermekek eltartása a feladata a szülőknek, hanem később, amikor már a szülő válik rászorulttá, és a gyermek egyébként önmagáról gondoskodni tud, sőt még azon túli anyagi lehetőségei is vannak, akkor a saját szüleiről is kell hogy gondoskodjon. Azt hiszem, ez egy alapvető erkölcsi alapelv. Lehet, hogy éppen ezért sokan azt mondják, hogy nem is az Alaptörvényben van a helye, hanem ez természetes.

(15.30)

Ugyanakkor fontos, hogy ezt az elvet rögzítettük mindenki számára alaptörvényi szinten, még fontosabb, hogy ez nyilvánvalóan a következő években az Alkotmánybíróság gyakorlatát és a törvényhozás menetrendjét is befolyásolja.

Azt, hogy erre a célra fordítani kell összegeket, senki sem vitatja, éppen ezért, ha összehasonlítja a képviselő úr is a 2014-es és 2015-ös költségvetést, akkor azt látja, hogy a szociális területre, ha ezt teljes vertikumban nézem, nemcsak az idősellátást, hanem minden mást is beleértve, a közfoglalkoztatást is, akkor egy 380 milliárdos tétel helyett idén már egy 411 milliárdos tétel szerepel. Tehát ez körülbelül egy 30 milliárd forinttal magasabb összeget jelent a költségvetési kiadások tekintetében.

Így kezdtük el az ebben a szférában dolgozók bérfelállítását is tavaly, január 1-jén egy ágazati bérpótlékkal 12 milliárd forint értékben, és azóta is folynak a tárgyalások - amelyekre a képviselő úr is utalt - egy életpálya bevezetéséről, amelyet jelen pillanatban reálisan jövő év január 1-jétől mondhatunk. Nemsokára itt lesz a parlament asztalán a jövő évi költségvetés tervezete, abban a vitában majd mindnyájan ellenőrizhetjük és megnézhetjük, hogy a jövő évi költségvetésben szerepel-e az itteni béremelés, ami nyilvánvalóan egy életpályát jelent, tehát a szakmai végzettséggel rendelkezők számára is előír kötelezettségeket, olyasfajta illetményemelés, amely ellentételezendő nyilván egy magas szakmai munkával.

A két konkrét törvénymódosítást, illetve jogszabály-módosítást illetően, amit a képviselő úr is említett, az egyik a házi segítségnyújtással kapcsolatos pontrendszer, hogy a belépéshez szükséges pontok értékét megemeltük. Itt két fontos részletkérdésre nem tért ki, képviselő úr. Az egyik az, hogy ez felmerő rendszerben történik. Tehát aki a rendelet bevezetések házi segítségnyújtásban részesült, az a későbbiekben is ugyanúgy kapja ezt az ellátást, tehát rájuk az új szabályok nem vonatkoznak, csak felmerő rendszerben.

Ugyanakkor azt láthatjuk - és ezt szociális munkások, szakemberek tapasztalataiból gyűjtöttük össze -, hogy sok esetben nem olyan feladatok elvégzését kérik ezektől a szakemberektől, szociális munkásoktól, ami a végzettségükhöz illik. Hiszen a kisme-

dence kitakarítása, a disznóvágás utáni rendrakás, a fűnyírás, a kutyasétáltatás, a lottószelvény feladása nem egy olyasfajta kérés, amihez feltétlenül szociális végzettségre van szükség, és sok esetben ilyesfajta feladatokra vették igénybe ezt az egyébként szakmai szociális szolgáltatást. Ezért mondtuk azt, hogy az igazán rászorulóknak legyen ez segítség, ne azoknak, akik tényleg bevásárláshoz vagy kutyasétáltatáshoz, vagy lottószelvény feladásához szeretnék ezt igénybe venni, hanem akik tényleg ápolást igényelnek. Ott-hon segíteni a tisztálkodásban, segíteni abban, hogy valaki a lakásában jól mozogjon vagy bármilyen minimális testmozgást legalább végezzen, tehát olyan tevékenységekhez adja az állam ezt a támogatást, a házi segítségnyújtást mint forrást, amelynek nem változott a költségvetésben az összege, tehát pontszámok ugyan emelkedtek, de ugyanannyi ember részéről lesz ez igénybe vehető, hiszen ugyanakkora forrás van rá.

Ezzel arra szerettem volna kilyukadni, tisztelt képviselő úr, hogy ebben a módosításban a célzottság növelése volt a célunk. Nem az, hogy kevesebben vegyék igénybe, hanem hogy a tényleg rászorultak vegyék igénybe; nem az, hogy kevesebbe kerüljön a költségvetésnek, hanem az, hogy ezt a költségvetési forrást, amit ugyanúgy megőriztünk, mint a korábbi évben, azok kapják, akik rászorultak.

Az idősothtonokba belépési díj kapcsán ön dilemmákat mondott, és szerintem az a helyes, ha ezek a kérdések helyben dőlhetnek el. Adott esetben adott intézmény specialitásának megfelelően, vagy adott személynek az egyéni körülményeit figyelembe véve, aki be akar kerülni egy idősothtonba, nem az állam központilag mondja meg, hogy kinek milyen szempontokat kell sztrikten, szigorúan értelmezni, hanem van egy sokkal szélesebb körű mérlegelési lehetősége az intézményvezetőnek. Ő szerintünk jobban látja, mint ha ezt behatárolnánk neki.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony: „Iskolabezárási hullám a választás utáni évben” címmel. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben, frissen megválasztott képviselőként, elképedve hallgattam, amikor az akkori Oktatási, tudományos és kutatási bizottság ülésén az egyik kormánypárti képviselő teljes természetességgel közölte, hogy a választást követő évben van mindig az iskolabezárási hullám, ez a politika logikájából teljes mértékben következik, és mit csodálkozunk ezen, hogy ez így van.

Hasonló eseményeknek lehetünk tanúi, gondoljunk akár a Neptun utcai iskolára vagy a Raoul Wallenberg egészségügyi szakképző iskolára, de a szakképzési keretszámok átírásáról is beszélhetünk.

A Neptun utcai általános iskola esetében 290 gyerekről van szó, akik közül 65-en sajátos nevelési

igényűek, nekik kell gyakorlatilag egyik napról a másikra szembesülniük azzal, hogy szeptembertől nem tudnak abba az iskolába tovább járni, ahol jelenleg a mindennapjaikat töltik. Nagyon fontos lenne, hogy az embereket, a pedagógusokat, a gyereket, szülőket normálisan kezelve történjen meg egy ilyen átalakítás, ha egyáltalán szükség van erre.

A Raoul Wallenberg egészségügyi szakközépiskola esetében még súlyosabb a helyzet. Ott egész egyszerűen arról van szó, hogy az épület olyan helyen fekszik, amire szüksége van a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek. Tudjuk jól, hogy ez a Közszolgálati Egyetem rendkívüli kiváltságokkal rendelkezik a felsőoktatás tekintetében. Látjuk a legutóbbi esetét, amikor a felsőoktatási törvényt módosította a kormányzat az ő kényük-kedvük szerint.

Mert mi történt abban az esetben? A Közszolgálati Egyetemnek támadt egy vitája a MAB-bal, majd a MAB döntését megfellebbezendő, Balog Zoltánhoz fordult a Közszolgálati Egyetem. Balog Zoltán mint illetékes miniszter, megerősítette a MAB döntését, majd miután ez továbbra sem tetszett a Közszolgálati Egyetemnek, egy másik miniszter kezéből, Lázár János kezéből született egy törvényjavaslat, ami kivette a Közszolgálati Egyetem doktori iskola indításiával kapcsolatos lehetőségeit a MAB kezéből.

De elképesztő az a hozzáállás, amit a Közszolgálati Egyetem más vonatkozásban is tanúsít. Egyértelműen egy pártegyetemről beszélhetünk, ami a felsőoktatás kisgömböcévé növi ki magát lassan, más tekintetben pedig olyan elképesztő pökhendi hozzáállást mutatnak, ami, úgy gondolom, hogy gyalázatos.

Janiczak Dávid, Ózd város polgármestere ugyanis megkereste Patyi András rektor urat, hiszen a korábbi Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemnek egy képzése működik Ózdon, és a felsőoktatás jövőjével kapcsolatban szeretett volna a rektor úrral találkozni a polgármester ez ügyben is. Majd Patyi András azt közölte a polgármester úr telefonos megkeresésére, hogy sem most, sem a jövőben nem kíván vele találkozni. Úgy gondolom, hogy ez egy olyan hozzáállás, ami nem viszi előbbre sem a felsőoktatást, sem Ózd város jövőjét, holott a felsőoktatási stratégiában az szerepel, hogy Ózdon létesülni fog nappali felsőoktatási képzés.

A Raoul Wallenberg-iskolát tehát a Közszolgálati Egyetem igényei miatt műszaki és építőipari szakiskolákkal fogják várhatóan összevonni, 1100, egészségügyi szakmákat, illetve oktatási szakmákat tanuló gyerek fog tehát olyan körülmények közé kerülni, ahol nem ennek az ágazatnak van meg az infrastrukturális háttere, hanem, még egyszer mondom, műszaki és építőipari iskolába fognak járni.

A KLIK korábban a szülők megkeresésére válaszul tagadta azt, hogy bármiféle átszervezésre sor kerülne. Végig azt mondták, hogy az iskola jövője és a gyerekek jövője biztosított, de ha a KLIK hozzáállásán múlik, akkor persze nem sok jót remélhetnek a diákok. Ezt egy miskolci esettel szeretném leginkább megvilágítani.

Az egyik miskolci általános iskolában, amelynek a KLIK a működtetője, hónapokon keresztül egy fénycső kicserélésére vártak, ahol a gyerekek nap mint nap tanultak. Majd az iskola megelégedte a több hónapi bénultságot a KLIK részéről, ezért szóltak Pakusza Zoltánnak, a Jobbik miskolci önkormányzati képviselőjének, aki írt egy levelet a KLIK-nek, hogy legyenek szívesen kicserélni ezt a fénycsövet. A jobbikos képviselő levelét követően egy héttel valóban kicserélték a fénycsövet, majd az igazgatónak pedig négy szemközt elmondták a KLIK-ben, hogy ne rohangáljon rögtön a jobbikos képviselőhöz, jelezze nekik a problémát, holott ez már hónapokkal korábban megtörtént.

Az egyik szakiskolában tett látogatásom során pedig az intézményvezető arra kért meg, hogy ő elmondja nekem nagyon szívesen a valóságot, de ne említsem meg a nevét, mert a KLIK-ben azért is rákoppintanak a fejükre, ha ki mernek beszélni az iskola valós helyzetével kapcsolatban. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgy gondolom, hogy mind a Községi Önkormányzatot, mind a KLIK részéről be kellene fejezni az ilyen pártalapú működést, és a valós helyzetre valós megoldásokat kellene adni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön két vidéki példát hozott fel, képviselő asszony. Az egyik egy ózdi példa, ahol az volt önnek a problémája az ön elmondása szerint, hogy az ottani jobbikos politikussal a Községi Önkormányzat közalkalmazott vezetője nem állt szóba.

(15.40)

A másik pedig egy miskolci példa, ahol az volt a problémája, hogy amikor jobbikos képviselő szólt a KLIK köztisztviselőjének vagy közalkalmazottjának, akkor történt meg az intézkedés. Az egyik esetben az az ön gondolja, hogy nem áll szóba az egyik intézményvezető a jobbikos képviselővel, a másik esetben, hogy csak a jobbikos képviselőnek fogad szót az adott köztisztviselő. *(Novák Előd: Ezt te sem érted...)* Tehát minden és mindennek az ellenkezője is probléma a Jobbik szerint vidéken. Nem mondom azt természetesen, hogy minden probléma nélkül működne, pontosan ezért terjesztettük be azt a törvényjavaslatunkat, amivel a KLIK-nek egy tartalmi, belső átszervezését hajtottuk végre, pontosan, hogy az ilyen, elsősorban működtetéssel kapcsolatos feladatok gördülékenyebben menjenek, jobban látszódnak a felelősségi körök, és helyben is gyorsabban tudjanak az iskolák segítségére sietni akkor, amikor akár izzót kell cserélni, vagy bármilyen más kérdéskör van. De ezért módosítottuk a tankönyvellátásnak is

a rendszerét, hiszen most már hosszabb időtartam van a pedagógusok részére, hogy megrendeljék ezeket a tankönyveket; tisztázottabbak a lehetőségei nemcsak a tankönyvfelelősöknek, hanem mindenki másnak is, aki megnézheti ezeket a különböző dokumentumokat.

Ami az iskolák ügyét illeti, tisztelt képviselő asszony, azért volt Magyarországon olyan időszak, szerencsére elmúlt, a szocialista időszakban, amikor vidéken iskolákat zártak be, kispostákat zártak be, szárnyvonalakat szüntettek be, és el kellett jönnie 2010-nek *(Dr. Schiffer András: Mikor ez megisméltődött...)*, hogy azoknak az iskoláknak egy jó részét el tudja újra indítani a Fidesz-KDNP-kormányzat *(Dúró Dóra: Hányat indítottak újra?)*, és most is őrzi, hiszen úgy gondoljuk, hogy ezeknek az iskoláknak sokkal fontosabb szerepük van ott, éppen ezért fontos, hogy fenntartsuk őket, és ezek az iskolák, az újrainyitott kisiskolák is folytathassák a működésüket vidéken, amelyeket a szocialista rezsimben zártak be.

Itt is, ha a két budapesti példát nézzük, amelyek nyilvánvalóan mások, mint azok a kistéleplési kisiskolák, amelyeket a Fidesz-KDNP nyitott újra, nos, tehát ezeknek az esetekben is egyfajta előzetes véleményfelmérésről van szó. Ön is nagyon jól tudja, képviselő asszony, hiszen jól ismeri a nemzeti köznevelés rendszeréről szóló törvényt, abban az szerepel, hogy a fenntartónak, a KLIK-nek a saját véleménye kialakítása előtt meg kell ismernie az ott lévő diákok véleményét, tanárok véleményét, szülőknek, iskolaszéknek a véleményét. Két különböző esetről van szó; az egyik esetben egy középfokú oktatási intézmény helyére - évek óta köztudottan - egy felsőfokú oktatási intézmény költözik. Nyilvánvalóan meg kell oldani, hogy akik ott vannak, azok milyen körülmények között tudnak adott esetben, ha ez a döntés megszületik, más intézményben további ilyen képésben részesülni.

A másiknál pedig, a Neptun utca esetében ön is tudja, hogy 50 százalék alatti kihasználtságú épületről van szó, ami nem az állam, nem a KLIK tulajdonában van, hanem az önkormányzat tulajdonában van, és az önkormányzat mint tulajdonos, az önkormányzat mint működtető jelezte a KLIK felé azt, hogy mivel a felét sem használják ki ezen iskola kapacitásának - ön is mondta itt, azt hiszem, hogy 290 körüli diáklétszám van ott az 570 fős befogadóképességű épületben körülbelül -, éppen ezért kereste meg a KLIK-et, hogy folytassanak le egy konzultációt az átszervezés lehetőségéről. És a döntés előtti konzultációk időszaka tart ezekben az intézményekben. De ez mind úgy zajlik, hogy nyilván az a kapacitás Budapesten megmarad, főleg a sajátos nevelési igényű gyerekekre különösen oda kell figyelni mindenkinek, az önkormányzatnak is, a KLIK-nek is, hogy mi történik velük. Tehát ez egy törvényi keretek között zajló, döntést megelőző, pontosabban azt mondom, a fenntartó véleményének kialakítását megelőző időszak, hiszen ez a fordulat szerepel, ez is szerepel a köznevelési törvényben, mielőtt a véleményét kialakítaná a fenntartó, mielőtt meghozná a döntését,

azelőtt ezeket a konzultációkat lefolytatja. De fontos azoknak a garanciáknak a beépítése is az előzetes konzultáció során, hogy minden diáknak legyen lehetősége a tanulmányainak a folytatására.

Őn is tudja, hogy a Raoul Wallenberg Humán Szakközépiskola - nem egészségügyi, hanem humán szakközépiskola - szintén felvételt is hirdetett, tehát folytatódik az élet rendje szerint az oktatás, csak más helyszínen. Mivel az iskolába nemcsak VIII. kerületi gyerekek járnak, nemcsak a környékről járnak a Raoul Wallenbergbe, hanem mondjuk, 30 százalékban vidékről és csak a maradék részben Budapest összes többi részéről, ezért nyilvánvalóan itt a helyszín megváltoztatása kevésbé jelent problémát akkor, ha ugyanolyan színvonalú, ugyanolyan színvonalú képzést tudnak folytatni az új helyen is. Mindezek mellett szerettem, ha ez a konzultáció lezajlik, akkor leszünk olyan helyzetben, hogy ezekről egyáltalán döntést tudjunk hozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Van, akinek nagy szerepe, hogy a házszabály értelmében a levezető elnök nem vehet részt a vitában. Így aztán más feladata nincsen, mint hogy bejelentse, hogy napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbikból: „A Szigetköz sokadszorra lett magára hagyva” címmel.

Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hát, ez egy olyan téma, ami az előző ciklusban még elég ritka volt, ugyanis ebben a kérdéskörben maga a kormány is egymásnak ellentmondó vélemények sokaságát fogalmazta meg, attól függően, hogy az adott államtitkár vagy miniszter melyik tárcához tartozott, kit képviselt. Hát, ebben a ciklusban már azért jó néhány ilyen ügyet fel lehetne vetni, de térjünk vissza az eredeti témánkhoz!

Szigetköz problémája Bős-Nagymarossal és a tervezett beruházással kezdődött. Abba most ne menjünk bele, pedig lehetne rajta vitatkozni, hogy egyáltalán magába a beruházásba érdemes volt-e belemennie Magyarországnak, ilyen feltételekkel kellett-e belemennie, de az tény, hogy a projekt 90-95 százalékos készletben történő megvalósítása után a leállítás mindenképpen katasztrofális következményekkel járt. Azzal se szeretném húzni az időt, hogy most itt végigmenjünk a történeten, hogy hogy jutottunk el a C-variánsig, hogy jutottunk el addig, hogy a szlovák féllel történő vita a mai napig nem lett le rendezve. Azért azt zárójelben hozzáténném, hogy ha a szlovákok most valami csoda folytán meg gondolnák magukat, és nagy gesztust gyakorolnának hazánk felé, és a vízmennyiség 100 százalékát juttatnák át a magyar szakaszra, akkor sem változna érdemben a helyzet. Ugyanis a talajvízszint olyan mélyre süllyedt, ami már mindenképpen műszaki beavatkozásokat tesz szükségessé.

A szigetköziek nagyon régóta várnak arra, hogy az aktuális kormányok ezt a problémát kezeljék, rengeteg ígéret hangzott el, ugyanakkor az eddigi kormányok hozzáállásából az tűnik ki, hogy mind a szocialista-liberális kormányok, mind a Fidesz-kormány idején az volt a fő koncepciója az aktuális szakvezetésnek, szaktárcának, hogy szőnyeg alá söpörje a dolgot, és a lehető legkevésbé foglalkozzon a szigetköziek kérésével. Ennek az lett az eredménye, hogy az előző ciklus derekán egy népi kezdeményezés indult el, amit a Győr-Moson-Sopron megyei napilap kezdeményezett és segített - amit ezúton is köszönök nekik -, és amihez egyébként mi, jobbkosok is civilként büszkén csatlakoztunk, hiszen végre a szigetközi emberek és a térségben élő emberek úgy érezték, hogy nem hallgatnak többé a kormányok ígéreteire, hanem saját kezükbe veszik a sorsukat, és megpróbálnak tenni a Szigetköz ügyéért. 82 ezer ember írta alá ezt a népi kezdeményezést, aminek eredménye ugye az lett, hogy itt a Házban is vitatkoztunk a Szigetközről.

Itt jön be az érdekesség a történetbe, hiszen azt láthattuk, hogy az akkori Vidékfejlesztési Minisztérium egészen elképesztő és egészen ellentétes álláspontot képviselt, mint amit láthattunk akármelyik fő tárcától, de itt legfőképpen a Belügyminisztériumot kell kiemelni. Köszönhető ez annak, hogy akkor még Illés államtitkár úr képviselte a Vidékfejlesztési Minisztérium álláspontját, aki olyan szakmaiatlan és sötétzöld hozzáállást képviselt itt a Ház falai között, ami, azt hiszem, hogy példátlan. Még a saját frakciójában ülő képviselőkkel is kőkeményen összeveszett. Hát, államtitkár úrnak a hozzáállásáról talán elég egyetlen történetet elmondanom, hogy megértjük, mennyire nem kellett volna az ő érveit ennyire komolyan venni. Amikor a megyei napilap megkérdezte tőle, hogy miért nem tesz semmit a kormány a Szigetközben élőkért és a vízpótlásért, akkor azt mondta, hogy nem érti a problémát. Erre mondta a napilap újságírója, hogy például a turizmusra nagyon komoly negatív hatást fejt ki a jelenlegi vízszegény helyzet. Erre Illés államtitkár úr azt mondta, hogy vegyenek példát a szigetköziek a Hortobágyról, hiszen ott sincs víz, mégis van turista. Na, hát a Fidesznek ez a cinikus hozzáállása jellemezte végig a problémakört, és ezzel szeretném most önöket szembesíteni.

Most, hogy Illés államtitkár urat már eltüntették, és most már nincsenek vele jobban - sőt, a volt államtitkár úr egész kemény kijelentéseket tesz az önök környezetpolitikájára; teszem hozzá, ebben teljesen igaza van, amikor ezeket a kritikákat megfogalmazza -, akkor talán újra érdemes ezt a témát elővenni. És talán van értelme erről beszélni, hiszen ha önök közül kikerültek azok az elemek, azok a véleményformálók, akik leginkább akadályozták ennek a problémának a megoldását, akkor talán bízhatunk abban, hogy végre megoldódik a kérdés. Nemcsak a turizmusra van egyébként negatív hatással vagy a szigetközi emberek mindennapjaira, beszélhetnénk a

mezőgazdaságról, a helyi iparról, a sportolási lehetőségekről, a természet, a környezet védelméről, az energiatermelésről, illetve még az invazív fajok megjelenése is szorosan összefügg ezzel a kérdéskörrel.

Szintén érdemes megemlíteni a Rába mentének a vízpótlását, hiszen az Alsó-Rába Menti Faluszövetség felszólítására sem léptek semmit. Ott is jó néhány kérés megfogalmazódott, hiszen kihatással van a szigetközi vízpótlás ezen településekre is.

(15-50)

Kérdezem tisztelettel államtitkár urat - ha egyáltalán kapok választ -, hogy mikortól, milyen eszközökkel, milyen beruházásokkal fog végre megvalósulni a szigetközi vízpótlás. Kérem, hogy most már ne mellébeszélések legyenek, ne a levegőbe beszéljenek, és ne a most futó projekteket említsék, mert azok erre teljes mértékben alkalmatlanok.

A szigetköziek nevében várom érdemi választ. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Pogácsás államtitkár úr kíván reagálni. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A szigetközi vízutánpótlás problémájának a megoldására tett első kísérletek 1995-re tehető, a hágai bírósági döntés utáni időszakra. Tény az, hogy a Duna elterelése, a kisvízszint csökkenése a Szigetköz környékén a talajvízszintben rendkívüli károkat okozott, és a vízszint jelentős csökkenése az élőhelyeket nagymértékben károsította, és sok esetben nagyon nehézzé teszi a helyzet visszarendezését, visszajavítását.

A Szigetköz vízpótlásával kapcsolatban program indult, amelynek során a 2011-ben elindított európai uniós pályázat alapján a Szigetköz mentett oldali hullámtéri vízpótló rendszer ökológiai célú továbbfejlesztése indult meg. Ennek a fejlesztésnek az a lényege, hogy a hullámtéri ágak rehabilitációjával a visszatérő vízzel a vizes élőhelyek visszakapják az életükhöz szükséges vízmennyiséget, és visszaálljon a természet közelinek megfelelő állapot. A program az idén fog befejeződni, miközben folyt egy másik program, amely 2014-ben záródott. A két program együttesen megteremti a lehetőséget annak, hogy az ötvenes éveknek megfelelő vízszint alakuljon ki. Ez nagyjából az a természet közeli állapot, amely a Szigetközben a szükséges életteret mind a növényeknek, mind a vízben élő élőlényeknek megteremti. Létrejön a megfelelő átöblíthetőség, az áramlási sebesség pedig szintén biztosítani fogja azt, hogy ebben a vízterben megfelelő minőségű víz legyen.

Szándékaink szerint a következő ciklusban megtörténik a Mosoni-Duna torkolati szakaszának a vízszint-rehabilitációja is. Ez lehetővé teszi azt, hogy a medersüllyedésből következő lesüllyedt talajvíz-

szintek visszaemelkedjenek az előbb említett mértékben. Ezenfelül tervezzük még a Mosoni-Duna vízszint-rehabilitációját, a felső-dunai mellékágrendszerek árvízvédelmét és a vízpótlást, és ennek a projektnek a keretében az ideiglenes művek véglegesítését, valamint a főág és a mellékági kapcsolatok bővítését azért, hogy az árvízkor keletkezett károk kijavíthatók legyenek, illetve az árvíz megjelenő hatásai csökkenthetők legyenek.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője: „Száz év tagadás után az igazságért” címmel. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A XX. század első éveiben 2 millió örmény élt az Oszmán Birodalom területén. 1915. április 24-én éjjel az oszmán kormányzat összegyűjtött 250 örmény értelmiségit és kivégeztette őket. Ez volt az örmény genocídium, egyben keresztényirtás kezdő időpontja.

Az örmények által medsz yeghern, nagy bűn néven ismert eseményre, amelyet örmény holokausztként is ismernek, az első világháború alatt került sor, 800 ezer-1,5 millió örmény veszett oda a becslések szerint. Az akkor már legalább száz éve hanyatló, majd a tengelyhatalmak oldalán a világháborúba bekapcsolódó Törökország megbízhatatlannak ítélte az etnikai kisebbségeket, illetve vallási kisebbségeket, s nyilvánvalóan bűnbakra is szükség volt az aktuálisan gyenge katonai szereplés, az oroszoktól elszennvedett vereség miatt.

Már 1913-ban létrejött a különleges szervezet, a Teşkilat-ı Mahsusa, mely kezdettől a megbízhatatlan etnikumok kiirtására, ennek megszervezésére volt hivatott. 1914 őszén amnesztiával kiszabadított köztörvényes bűnözőkkel töltötték fel sorait, a különleges szervezet sokak szerint a német Einsatzgruppék előképének tekinthető. Enver pasa, Törökország hadvezére az örmény lakosság árulásával magyarázta 1914 végi vereségét az oroszoktól a kaukázusi fronton, amit Baku elfoglalására indítottak. 1915 februárjában utasította a hadsereget, hogy minden örmény nemzetiségű katonát rendeljenek át fegyveres szolgálatról munkaszolgálatra. Rendszeressé vált a munkaszolgálatosok csoportos meggyilkolása.

A világháború során a hadra fogható örmény férfiakat nagyon nagy arányban sorozták be. A nők, gyerekek és idősek következtek utánuk, akiket a szír sivatagba küldtek halálmenetekre. E meneteket katonai személyzet felügyelte, az ott lévőök éhen-szomjan veszték. Ezek mellett nagyméretű pogromokra, kegyetlenkedésekre is sor került, mérges gáz, méreginjekció, vízbe fojtás alkalmazására. 1915 őszén született törvény a halálba küldött tömegek javainak elkobzásáról. Ezt megelőzően 1915. május 29-én született meg az úgynevezett Tehcir-törvény, a

kitelepítési törvény, és ezzel egy időben, egy napon született meg Enver pasa rendelete a munkaszolgálatról. Az egyik első modern, iparosított módszertanú népirtásnak tekinthetjük az örmény genocídiumot.

1944-ben alkotta meg Raphael Lemkin lengyel jogász a genocídium fogalmát. A világon több mint húsz ország ismeri el hivatalosan, hogy népiirtás történt száz évvel ezelőtt Törökországban; Magyarország sajnálatos módon nem tartozik ezen országok közé, ezért kezdeményezni fogjuk, hogy a magyar parlament ismerje el népiirtásként az örmények lemészárlását. Az Európai Parlament már 1987-ben és 2005-ben is népiirtásként határozta meg az eseményeket. Legutóbb Ferenc pápa a XX. század első népiirtásának nevezte április 12-én az eseményeket. Annak idején Theodore Roosevelt volt amerikai elnök az első világháború legnagyobb bűntényének, Winston Churchill pedig közigazgatási holokausztjának nevezte a történeteket.

Tisztelt Országgyűlés! Az, ami annak idején, száz évvel ezelőtt történt, illetve megkezdődött Törökországban az örményekkel, az örmény keresztényekkel szemben, ez a folyamat, azok a fogalmak, amik visszaköszönnek, a koncentrációs tábor, a munkaszolgálat, ezek visszaköszöntek a második világháború vérzivataros éveiben, a második világháború holokausztjában. Nem véletlenek az áthallások, hiszen annak idején Hitlernek tulajdonítanak egy nyilatkozatot a lengyel annexió után, amikor azt mondta: „Ki emlékszik ma már az örményekre.”

Éppen ezért fontos emlékeztetni, hiszen az, ami 1915-ben megtörtént, megismétlődött néhány évtizeddel később, az ipari módszerrel végzett népiirtás vallási, etnikai kisebbségekkel szemben nem egyszerűen a konkrét népcsoportot, vallási csoportot érinti, hanem egy figyelmeztető jel az egész emberiségnek. Történelmi tényeken természetesen lehet és kell is folyamatos vitákat folytatni, relativizálni a népiirtást viszont nem lehet, hiszen ezzel saját magunkat tesszük védtelenné.

A XX. század pontosan arra tanít meg minket, hogy amennyiben kikapcsoljuk az emberiség immunrendszerét a módszeres gyilkolással szemben, pontosan az élet parancsára mondunk nemet. Innentől kezdve az ilyen gyilkosságoknak nemcsak örmények, nemcsak zsidók, nemcsak cigányok lehetnek áldozatai, hanem bármely népcsoport, bármely vallási csoport.

Éppen ezért tartjuk fontosnak, hogy Magyarország is ismerje el azt, ami 1915-ben történt, az örmény holokausztként elhíresült örmény népiirtást, amikor legyilkolták majdnem másfél millió örményt, békés örmény polgárt Törökország területén. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője: „Mi lesz a világörökséggel?” címmel. Tessék parancsolni!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felmerülhet a kérdés, hogy mi a közös a Tádzs Mahalban és az ezeréves pannonhalmi apátságban, a memphisi piramisokban és az Aggteleki-karsztban, vagy mi a közös a budai látkép, a Duna két oldalának látképe, az Andrássy út és a Galápagos-szigetek között. Nyilvánvalóan nem meglepő a legtöbbszörnek: az, hogy ezek valamennyien a világörökség részei. Ezek valamennyien az emberiség egyetemes kultúrájának és természeti örökségének a részét képezik, de éppígy a kínai nagy fal, a pécsi ókeresztény sírkamrák, a Tokaji borvidék vagy a fertői kultúrtáj egyaránt ennek a nemzetközi egyezménynek a hatálya alá tartoznak.

(16.00)

Egy magyar világörökséget nem említettem, a Hortobágyot, a hortobágyi kultúrtáját, amelynek részét képezi teljes egészében a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának működési területe is. 1972-ben hozták létre ezt a világörökségi egyezményt, és mára 180 ország írta alá, 1007 különböző kultúrtörténeti és természeti értéket tartanak ezen nyilván. Ebből 8 esik Magyarországra, amelyeket igyekeztem bemutatni, de mai felszólalásomban leginkább a Hortobágyról szeretnék beszélni. Azért fontos a Hortobágyról beszélni, mert az elindult folyamatok, amelyek az elmúlt néhány évben zajlottak, alapvetően veszélyeztetetik annak a kultúrtájnak a megőrzését, ami a világörökséghez csatolást lehetővé tette.

A nemzeti park alapítása 1972-re datálódott, és maga a park 1973. január 1-jén jött létre. Hazánk első nemzeti parkja volt, gyakorlatilag az ott lévő természeti értékek kultúrtörténeti tájként történő megőrzése volt az akkori kormányzat kiemelt célkitűzése, feladata. Maga a Hortobágy mint tájegység, mint a világörökség hatálya alá tartozó táj, a Hajdúságtól nagyjából a Tisza vonaláig terjed, és megközelítőleg 2500 négyzetkilométert foglalt magába. De nyilvánvalóan az 1999-ben kihirdetett világörökség ezt jobban lehatárolja, és a kiemelkedő részéről igyekszik beszélni.

Visszont most ez a világörökség számos ok miatt került veszélybe. Nyilvánvalóan a tájat létrehozó és fenntartó állattartás problémáiról az elmúlt hetekben is sok szó esett itt a parlament falain belül, arról, hogy a legeltetési állattartás, a hagyományos szilaj vagy külterjes állattartás lehetőségei hogyan szűkültek be, és hogyan látszódik egyre problémásabbnak az, hogy sok-sok állattartó gazda legelő jószágát ezekre a szikes pusztákra hajtassa.

Ugyanígy probléma az, hogy maga a Génmegőrző Kht. gyakorlatilag egy nagyon kétséges és nem túl kedvezően megítélhető vezetővel az élén, egyre inkább, úgy tűnik, politikai szervezetként működik, és az őshonos magyar háziállatok fenntartásának törekvései és a természetvédelmi célkitűzések, a helyi foglalkoztatás egyre kisebb súllyal jelenik meg a Génmegőrző tevékenységében.

Ugyanígy érdekes, én sok mással együtt előszetettel bírálom a 2002-2010 közötti kormányzatot, viszont meg kell mondjuk, hogy a hortobágyi tógazdaság 2009-ben még komoly nyereséggel zárta a tevékenységét, a kormányváltáskor milliárdos tartalékkal adta át a tógazdaságot, ami mára komoly veszteséggel működik, mert a hozzá nem értés és a gazdálkodási inkompetencia jellemzi mindennapi tevékenységét.

A Hortobágy településen élők is beszámolnak arról, milyen problémát jelent az, hogy a világörökség és a nemzeti park központját adó település, ahol a Hortobágy szimbóluma, a Kilenclyükú hídj is található, egyre rosszabb turisztikai helyzetbe kerül, egyre nehezebben tudnak vendégeket fogadni, és az ökoturizmus lehetőségei jelentősen leszűkültek. Ezáltal ennek a kis településnek a megélhetése, a helyiek helyben marasztalása, foglalkoztatása a turisztikai problémák miatt nyilvánvalóan gondot okoz.

Hosszan lehetne sorolni azokat a világörökségi megőrzéshez kapcsolódó feladatokat, amelyek most másodsorba kerültek, és most is vannak, viszont arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy a világörökség egyezménye úgy működik, hogy arra a listára csak felkerülni lehet. Ha egy világörökség megsemmisül, megsemmisülnek azok az értékek, amelyek miatt létrejött, a listán örökre ott marad, csak áthúzzák egy vonallal azért, hogy jelképezze, hogy az a nemzet, amely a világörökség és az emberiség eme kulturális, természeti tájait megőrizni nem tudta, hogyan járt el.

Magyarországon a Hortobágy lehet az első, ami veszélyeztetett helyzetbe kerül, és azt szeretném, ha ezzel a lehető leghatékonyabban foglalkozna a Magyar Országgyűlés. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője: „Minőségi éhezés” címmel. Tessék parancsolni!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Terra Eco francia magazin a közelmúltban néhány figyelemre méltó nemzetközi kutatási eredményről számolt be. A kutatások témája arra irányult, hogy összehasonlítsák a mai tömegtermelésben előállított zöldségek és gyümölcsök tápanyagtartalmát az 50-es években megtermeltével.

1997 óta több tucat tanulmány látott napvilágot az USA-ban, Kanadában és Nagy-Britanniában, amelyek mind ételünk tápértékének csökkenéséről számolnak be. Az elmúlt ötven évben még az úgynevezett egészséges ételünknek is a felére-negyedére csökkent az A-, illetve C-vitamin-tartalma, továbbá az ezekben található protein, foszfor, kalcium, vas és más nyomelem mennyisége. Egy párizsi egyetem környezetvédelmi tanszékének akadémikusa szerint

ma egy darab almában százszor kevesebb C-vitamin található, mint az 50-es évek almáiban. Kanadai kutatók szerint 25 vizsgált növény- és gyümölcsfajtából 17-nek rohamosan csökken az A-vitamin-tartalma. A texasi egyetem kutatásai szerint a Dél-Olaszországból származó brokkoli az 1950-es években még háromszor több kalciumot és hatszor több vasat tartalmazott, mint ma. Ma a búzának, a kukoricának és a szójababnak sokkal kisebb a cink-, a réz- és a vastartalma, mint ötven évvel ezelőtt. 1942-ben egy kilogramm burgonya 25-ször több vasat tartalmazott, a gabonafélékben pedig 1942-ben ötször több volt a vas.

Nemcsak mi, emberek, de állataink is ezekkel az alacsonyabb beltartalmú, -értékű terményekkel táplálkoznak, ezért nem csodálkozhatunk azon, hogy manapság ugyanannyi húsnak csak feleannyi a vastartalma, mint akár csak fél évszázaddal ezelőtt. Ha viszont az általunk fogyasztott növényi és állati termékek rosszabb minőségűek, úgy az ember is csökkent tápanyagtartalomhoz jut csak hozzá.

Ételeink minőségének romlásáért több tényező együttesen okolható. Ezek közé tartozik a mennyiségileg és minőségileg pusztuló talaj, a műtrágyázással, növényi tápoldatokkal elért kényszernövekedés, a genetikai változatosság csökkenése, a növényvédő szerek alkalmazása, a túl korai, éretlen állapotban történő betakarítás. A növények tápoldatokkal történő táplálása képtelen helyettesíteni az egészséges talaj által nyújtott ökológiai szolgáltatásokat, amelyek bölcs használata helyett ma az ember gyors ütemben feléli a termőtalajt.

A negatív eredmények másik szereplője az a fajtanemesítés, amelynek keretében a szelekció főleg a kártevőkkel szembeni ellenálló képesség fokozására, illetve a gyors növekedési képesség javítására irányul. A szintetikus növényvédő szerek, amelyek azt a látszatot keltik, hogy megvédik a növényeket a kártevőtől, ugyancsak csökkentik a kártevőkkel szembeni növényi reakciók aktivitását. Nem utolsósorban kell említenünk, hogy a világot behálózó kereskedelem miatt az eladhatóság érdekében zöldségeinket, gyümölcsjeinket azelőtt szedjük le, hogy beltartalmi értékük teljessé válhatott volna.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek élesen mutatnak rá mai gondolkodásunk paradoxonjaira.

1. Ma majdnem egymilliárd szegény ember nem jut elégséges élelemhez a földön, de arról nincs semmilyen adat sem, hogy vajon hány minőségileg éhező ember van a bolygónkon.

2. Ma a világ egyre nagyobb mértékben hasonlít egy látványepékséghez, ahol a szép és méretes kulcsín egy kiüresedő, értéktelen belsőt takar.

3. Mivel az árut súlyra mérik vagy darabra adják a piacra, és a vevő ezután fizet, ezért lehetséges az üres belső eladása is, amely a vevő durva megkárosítása.

4. Egy olyan világban, ahol a pénz és ennek következtében a gazdasági növekedés a zsinórmérték, az üres belső eladása kötelező, hiszen az jótékony hatással van a gazdasági növekedésre. Először is

többet kell fogyasztanunk, hogy az elegendő tápelemhez hozzájussunk. Mivel azonban egy alma helyett nem ehetünk meg százat, hogy C-vitaminhiányunkat kiküszöböljük, így a hiányzó tápelemeket mesterségesen kell pótolnunk. Nem almát, narancsot, brokkolit, s a többi, eszünk tehát, hanem drága pirulákat, amivel persze a pirulagyártó gazdaság is jól jár.

És van még egy „ötödször” is, amit nem mondok el. De végül szeretném elmondani, hogy egy növekedésre kihagyott világban a legjobb, amit tehetünk, ha rosszat teszünk, mivel az általunk elkövetett hibák megoldása tartja növekedésben a gazdaságot. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője: „Ne feledkezzen meg a kormány a köztisztviselőről!” címmel. Tessék parancsolni!

(16.10)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy kistelepülés köztisztviselője fordult hozzám levélben, és ezt a levelet szeretném önöknek most tolmácsolni.

„Csalódottságom vezetett ahhoz, hogy leírjam önnek sérelmeimet, illetve a hozzám hasonló falusi közszolga helyzetét. Szomorúan vettem tudomásul, és nagyon megalázónak éreztem, hogy a kormánytisztviselők kiváló és kitartó munkájuk elismeréséül hűsvétra Erzsébet-utalványt kaptak. Nem sajnálom tőlük, de fájónak találok ezt a megkülönböztetést, hogy a köztisztviselők már megint nem fértek bele ebbe a keretbe.

Úgy gondolom, hogy a kistelepülés köztisztviselője is dolgozik olyan becsülettel, szaktudással és lelkiismerettel, mint a járási hivatal alkalmazottja. A kicsi hivatalokban általában osztott munkakörben látjuk el a feladatot, s jut a vállunkra bőven. Egyszerre kell tisztában lenni az anyakönyvi munkafolyamattal, a népszámlálás nyilvántartás teendőivel, a közfoglalkoztatottak alkalmazásával, a képviselő-testület munkájának elősegítésével, és még sorolhatnám feladatainkat.

Falun az embereket ismerjük, ők is minket, folyamatos az ügyfélfogadás, soha nem küldünk el senkit, ha éppen akkor jött, amikor elmélyültünk egy-egy jogszabályban. A városi nagy hivatalokban dolgozó tisztviselő általában egy feladatot lát el, és az ügyfélfogadási időt is mindenki szigorúan betartja. Nekem ezzel sincs semmi bajom, szívesen végzem a munkámat, örülök, ha segíthetek valakinek, szeretem a változatos munkát és a kihívást. A feladat elvégzése érdekében a túlórákat is vállalom, mert nem a munkát, hanem a hivatásomat tartom szem előtt.

Mindeddig optimista is voltam, és tudomásul vettem, hogy arra a bizonyos bérrendezésre, életműveléssel-bevezetésre előbb-utóbb sor kerül, de

mára elszállt az optimizmusom. A média szajkózza ugyan a kormánytisztviselők illetményének rendezését 2016-ban, csak én attól tartok, hogy ebben mi, falusi köztisztviselők nem leszünk benne, mint ahogyan az Erzsébet-utalvány osztásánál is megkezdtek rólunk. Kérem, ha tárgyalja az Országgyűlés a kormánytisztviselők béremelését, tegyen említést a köztisztviselőkről is!”

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez a levél is jól mutatja, hogy mekkora a bizonytalanság a köztisztviselők körében, és ez nem meglepő, hiszen az elmúlt hetek eseményei, hírei nem róluk szóltak. Azt gondolom, jogosan tartanak attól a köztisztviselők, hogy ők még a 2016 júliusára ígért 30-50 százalékos béremelésből is kimaradnak, holott fél évtizedes mulasztása van már a kormánynak a béremelésükkel kapcsolatban, és bizony a helyzetük továbbra is bizonytalan.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormánynak be kell látnia, ez a halogató politika tovább nem folytatható. A közalkalmazottak, a köztisztviselők és a kormánytisztviselők körében egyaránt jelentős béremelésre van szükség, senki nem hagyható ki a béremelésből. És mielőtt még a céldátum bekövetkezne, én ezért emelek már ma szót azért, hogy ez az asszony és még sokan mások is megkapják azt a béremelést, amiről azt gondolom - és bízom benne, hogy az egész parlament ezzel egyetért -, hogy joguk van hozzá. Azt gondolom, ez a minimum, ez a kormánynak az a tartozása, amit most már végképp ideje lenne rendezni.

Az LMP is számtalanszor felhívta a figyelmet arra, hogy a magyar kereseti viszonyok között egész egyszerűen lehetetlen munkával szerzett jövedelemből megélni, és ezalól a közszféra sem számít kivételnek. Ráadásul szomorúan látom, hogy az elmúlt években a helyzet nemhogy nem javult, de még romlott is. Hét éve befagyasztott bérekről beszélünk, amelyek sokat veszítettek az értékükből. Ma konkrétan negyedével kevesebbet ér a közszolgálatban dolgozó bére, mint 2008-ban ért. Akik kimaradtak az ágazati béremelési programokból, mára gyakorlatilag jórészt a dolgozó szegény emberek körébe tartoznak, és ez nagyon méltatlan.

Azt gondolom, ezért lenne már most fontos egyértelművé tenni a kormány részéről, hogy a 2016 júliusától esedékes béremelés vajon kiterjed-e majd a nem kormányhivatali dolgozókra is, vagyis az a kérdésem, hogy mindenki részesül-e belőle a közigazgatásban. És az is a kérdésem, hogy az életműveléssel-bevezetés előtti bérintézkedések érintik-e vajon majd a köztisztviselőket.

Köszönettel várom a kormány válaszát, és a kormány kiállítását is a köztisztviselők, a közszolgák, a kormánytisztviselők és úgy általában a közszféra mellett. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a képviselő asszonyt és a tisztelt Országgyűlést, hogy a Belügyminisztérium jelezte, írásban fog válaszolni a képviselő asszonynak.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Csőd helyett jövőt” címmel. Tessék parancsolni!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor összeállítottam a vázlatomat a magáncsőd intézményével kapcsolatos újabb napirend utáni felvetéseimre, rá kellett jönnöm, hogy számtalan olyan kérdéskör van még kitárgyalatlanul, amelyekre sort kell kerítenünk. Példának okáért a fogadóórán beszéltem olyan társasházakkal foglalkozó szakemberrel, aki a magáncsőd vagy családi csődvédelem intézményének ilyen irányú kiterjesztését is javasolta, ezért engedelmükkel az eredeti vázlatimat elhagytam, és egy nagyon aktuális, nagyon akut problémakör mentén azok érdekében kívánok felszólalni, akik a legnehezebb helyzetben vannak Magyarországon hitelkárosultakként.

Jelesül, számukra a kormányzat kettő intézményt szokott felajánlani. Az egyik a Nemzeti Eszközkezelő szokott lenni, ahol általában a mulasztó bank döntése alapján kerül sor segítségre vagy nem segítségre. A másik ilyen pedig az a családi csődvédelem, amit a 2010-es választási kampány óta húznak a kormánypártok; a KDNP volt az első kezdeményező a mostani kormányzó pártok közül e tekintetben. Ki lehetne most térni arra, hogy ennyi elpazarolt év mekkora kárt okozott a családoknak, a Jobbik ezt ki is számolta egyszer: egy átlagos devizahitel-károsultnak pár tízezer forinttal több mint 3 millió forintnyi kárt okozott az, hogy a kormányzat nem rendezte ezt a kérdést 2010-ben; ebbe beleszámoltuk az árfolyamváltozásokat és egyéb, azóta kamatalapú költségként felmerült kiadásokat is.

El kell hogy mondjuk tehát ezen túllépve, hogy a magáncsőd, a családi csődvédelem intézménye jó dolog, ennek tisztességes formában történő bevezetése komoly mértékben képes segíteni a hitelkárosultakon, de fontos tisztáznunk pár olyan kérdést, ami - még egyszer mondom - egyelőre csak sajtójelentésekben merült fel, hiszen a konkrét törvényjavaslatot még nem tárgyalta a magyar parlament. Ezen részletek tisztázása nélkül viszont igen nehéz eldönteni azt, hogy ez az intézmény segíteni fog vagy beavatkozni.

Példának okáért felmerült pár olyan dolog, amivel a Jobbik semmilyen szín alatt nem érthet egyet. Felmerülhet az, hogy a KDNP vagy a Fidesz által kirendelt csődbiztos, vagy nevezzük csődgondnoknak, utasítást adhat - persze, nyilván önkéntes a rendszerben való részvétel, de ha már ott van egy csődbiztos, akkor utasítást adhat - a nyaraló eladására, a családi autó értékesítésére, arra, hogy a tandíj a gyermek számára fizethető vagy nem fizethető, vagy az idős családtag számára a gyógykezelés megkezdhető-e avagy sem. És itt bizony külföldi modell alapján felmerült a bankszámlák távfelügyeletének lehetősége is, magyarul az, hogy folyamatos kontroll alatt tartják az érintett családokat, akik bár önkéntes

módon jelentkezhetnek ebbe a programba - remélhetőleg az önök elképzelései szerint is -, de mégis csak felmerül az a kérdés, hogy egy ilyen szinten hűsbavágó napi kontroll milyen szuverén életvezetést tesz lehetővé a későbbiekben.

Látunk egészen szélsőséges példákat e tekintetben. Az írországi modell egész egyszerűen még a műholdas tévé előfizetését is lemondattathatja a családdal, és olyan napi szintű kiadásokba szól bele, ami álláspontom, álláspontunk szerint vállalhatatlan. De adódik a kérdés, hogy mi lesz a társasházak esetében azokkal a lakókkal, akik önhibájukból vagy nagyon sokan azon kívül - hiszen hitelkárosultakként nehéz helyzetbe kerültek - tetemes, mondjuk, közös-költség- vagy egyéb hasonló típusú tartozást halmoztak fel. Összességében számukra is hatalmas segítséget jelenthetne a magáncsőd, családi csődvédelem intézménye. Ne felejtjük el, hogy 100-120 ezer emberről beszélünk csak ebben a körben Magyarországon! Abszolút elvárható lenne tehát, hogy a hitelkárosultak mellett, akár velük szélesítve ezt a kört, elérjük azt, hogy aki Magyarországon, mondjuk, a megnövekedett, háromszorosára növekedett törlesztőrészlete miatt maradt el a közös költséggel - és ez igazolható -, kaphasson ilyen típusú segítséget.

A Jobbik magáncsődöt illető alapelvei egy kicsit másfajta, két pillér mentén képzeljük el a megoldást. Egyrészt ingyenesen szeretnénk egy családsegítőt odatenni minden jelentkező család mellé, és elérni azt, hogy ez a jogvégzett ember - még egyszer mondom, ingyenesen odahelyezett ember - segítsen közvetíteni a hitelező pénzintézzel szemben egy új, immáron tisztességes, a pénzügyi szeméttől megtisztított szerződést és megállapodást elérve, csökkentett törlesztőrészlettel, akár hosszabb futamidővel. Másik pillérként pedig elengedhetetlennek tartjuk, hogy ingyenes átképzési programokkal a lehető legtöbb bajba került embert vissza tudjuk vezetni a munkaerőpiacra. Nyilvánvaló módon ez a két pillér együttesen lenne képes hatni. A Jobbik pedig az ötéves periódus lejárta után azt szeretné elérni, hogy a károsultak szabadulhassanak, ne legyen több tartozásuk, újra szuverén életvezetés váljon lehetővé számukra.

A kérdésem tehát magától értetődő. Mennyi nyitottságot tud felmutatni a kormányzat ezen felvetéseinkkel kapcsolatban? És van-e benne lélekbatárság ahhoz, hogy kiálljon a károsultak érdekében, végre egyszer teljeskörűen a banki érdekekkel szemben?

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog reagálni. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem először és nem utoljára beszélünk, beszélünk a családi csődvédelemről az Országgyűlés falai között, hiszen már korábban is a képviselő úr kérdéseire, interpellációjára vagy na-

pirend előtti és utáni felszólalásaira reagáltunk ebben az ügyben.

(16.20)

Az én ismereteim szerint az Országgyűlés tavaszi ülészakája elé kerülhet betervezésre a Kereszténydemokrata Néppárt családi csődvédelemről szóló törvényjavaslata, tehát mindenképpen lesz módunk arra, hogy részleteiben, alaposan megtárgyaljuk a családi csődre vonatkozó indítványt. Ezért én inkább csak néhány szempontra hívnám fel a figyelmet, amit az Igazságügyi Minisztérium és ezáltal a kormány fontosnak tart a családi csőd ügyében leszögezni.

Az első, amit mindig is hangsúlyozni kell, hogy ez egy önkéntes intézmény, egy olyan intézmény, amelybe önként lép be az adós, és önként vállalja azokat a kötelezettségeket, amelyekért cserébe kap egyébként könnyítéseket az adóssága szempontjából, például, ha már esetleg egy összegben esedékessé vált volna a tartozása, akkor nyilván felfüggesztik az egyösszegű esedékességet. Tehát már azzal jobban jár, hogy mondjuk, a törlesztőrészeket bizonyos számú elmulasztása után nem kell azzal számolnia, hogy a teljes tartozást kérheti a hitelező, hanem továbbra is egy ütemezett fizetési kötelezettsége marad az ügyfélnek, az adósnak.

A másik ilyen könnyítés az természetesen, hogy végrehajtás alá nem kerülnek a jövedelmei. Az előbb a képviselő úr említett olyan példákat, amelyek tipikusan olyan kiadások, a mindennapi élettel járó kiadások, a végrehajtási folyamat révén az adósnak olyan jövedelmei lehetnek, amelyeket a végrehajtó elvonhat, hiszen amikor azt vizsgálják meg, hogy milyen jövedelem maradjon például a bankszámláján egy adósnak, akkor természetesen azok közül a jövedelmek közül elsősorban a kötelező tartozásai, például a gyermektartásdíj vagy egyáltalán az élet feltételeihez szükséges tartozások és ezek a költségek vehetők figyelembe, és nyilván nem lehet figyelembe venni olyan költségeket, amelyek már a végrehajtás alá vont jövedelemből kerülnének kivezetésre. Tehát azt akarom ezzel mondani, hogy a családi csődvédelem azt is lehetővé teszi, hogy rangsorolja az adós a saját kiadásait, és rangsorolja azt, hogy adott esetben miről tud lemondani és mi az a kiadás, amit meg tud takarítani.

Tehát a legfontosabb szabály, azt hiszem, az a családi csődvédelem esetén, hogy a családi csődvédelemnek az értelme az adós fizetőképességének a helyreállítása. Tehát semmiképpen sem az a családi csődvédelem célja, hogy mentesüljön a tartozásának a jogkövetkezményei alól, mentesüljön a szerződés-szegés jogkövetkezményei alól, hiszen itt általában egy hitelszerződéssel vagy valamilyen más, adósságra vonatkozó szerződésnek a kötelezettségszegésével állunk szemben; nem az lehet a cél, hogy ezt a fizetési kötelezettséget annullálja a családi csődvédelem, hanem az lehet a cél, hogy az adós megroppant fize-

tőképessége helyreálljon. Egyébként ez teljesen más csődvédelem, tehát mondjuk, egy vállalkozói csődvédelem esetén is ez az elsődleges cél, hogy a fizetőképesség helyreálljon, az adós lélegzetvételhez jusson, és meg tudja oldani az átmeneti problémáit.

Önök abban igaza van, hogy lesznek olyan személyek, akiknek nem átmeneti jellegűek a fizetési problémái, nem átmeneti jellegűek az anyagi helyzeteire vonatkozó nehézségek, hanem tartósak. Ebben a helyzetben nem fog tudni a családi csődvédelem segíteni, a családi csődvédelem olyan esetben tud segíteni, ahol még bizonyos átütemezéssel, bizonyos türelemmel, bizonyos haladékkal az adósok képesek lesznek a kötelezettségeiket teljesíteni.

Nagyon kérem önöket arra, hogy ne keltsenek teljesíthetetlen illúziókat ezzel a családi csődvédelemmel, nem fog tudni mindenkinek segíteni a családi csődvédelem, azoknak fog tudni segíteni, akiknek a fizetőképessége helyreállítható. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője: „Kiket és miért támogatnak?” címmel. Tessék parancsolni!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szó volt ma már az MVM-ről és az MVM szponzorációs és hirdetési ügyeiről, tehát úgy is hangozhatna a kérdés, hogy kiket és miért támogat az MVM, hiszen nemrég látott napvilágot az a hír, hogy az éves költségvetése az MVM-csoportnak ezen a téren mintegy 10 milliárd forint. Ez az egyik legbővebb a hazai vállalatok sorában, nagyjából harmadennyi az, amit a MOL hasonló célra tud például fordítani, amely egy hasonló nagyságrendű cég. A legnagyobb, mintegy 5 milliárdos tétel 2013-ban az Andy Vajna kormánybiztos felügyelete alatt álló Magyar Nemzeti Filmalaphoz került, de felfedezhetünk a nemrég napvilágot látott listán olyan szereplőket is a 2014 áprilisáig megkötött szerződések között, mint a Mahir Kiállítás és Rendezvény Kft., a Hung-Ister vagy akár az 550 milliós tétel, a Vivaki nevű cég.

Ezek a reklámköltségek elképesztő nagyságrendet öltenek, az elmúlt négy évben mintegy megtízszereződtek, egészen elképesztő ez a szám, 2009-ben még 165 milliót ért csak - ezt idézőjelben mondom - a hirdetések nagyságrendje, tavaly már ez megközelítette, csak a hirdetések, a másfél milliárdot. 2014 első fele is láthatóan hozta ezt a szintet.

Az MVM-csoporttól számtalan kormány közeli médium kapott támogatást, hirdetési lehetőséget, mondhatnám itt akár a Magyar Nemzetet, Heti Választ vagy a Magyar Hírlapot is, és az MVM reklám- és szponzorációs politikájában megjelenik számos hazai sportklub is. Egy előttem elhangzott, Heringes Anita képviselőtársam által elmondott azonnali kérdés is vonatkozott arra, hogy a sportpolitika támoga-

tási rendszere az MVM tekintetében is felvet kérdéseket, van arra gyanú, hogy kifejezetten politikai döntések kapcsán érnek célra ezek a támogatások. Kulturális mecénásként is megjelenik az MVM. A listából látható, hogy számos kormány közeli előadót támogattak, miközben nagy múltú fesztiválok kevésbé részesültek - vagy egyáltalán nem - az MVM kereteiből.

Adódik a kérdés, ki dönt ezekről a kérdésekről, hiszen mintegy 10 milliárd forintról beszélünk, elképesztő nagyságrendről egy állami cégnél. Ki dönt arról, hogy az MVM hirdetési és támogatási tevékenységének keretösszege hogy kerül felhasználásra? Ki dönt valójában erről a kérdésről? - nem formálisan kérdezem. Ki dönt arról, hogy mely szervezet jut támogatáshoz és mennyit kaphat? Itt hadd mondjam el, képviselőtársaim, Miskolc országgyűlési képviselőjeként el kell mondjam, hogy számos sikeres sportklub van Miskolcon is, számos sikeres kulturális rendezvényt tudhat a város magáénak, a kulturális rendezvények tekintetében néhányról önök is hallhattak: operafesztivál, kocsonyafesztivál vagy az egyre nagyobb sikernek örvendő filmfesztivál. Ezeket a rendezvényeket nem támogatják az állami cégek - és így az MVM sem - megfelelő szinten. Hadd mondjak olyan kiemelkedő sporteseményeket hozó sportklubokat Miskolc életében, mint a DVTK csapa-

ta és a most méltán nagy elismerésre számot tartó Miskolci Jegesmedvék jégkorongcsapata, amely bajnok, MOL Liga-győztes és kupagyőztes is lett.

Miskolcon működtet az MVM fűtőműveket, 2012-ben 10 milliárd forint volt ezek árbevétele, 2013-ban 7 milliárd forint. Ezt az árbevételt nyilvánvalóan a miskolciak forintjai adják, az MVM támogatása, sport- és kulturális mecénatúrája, hirdetési azonban nem jelennek meg a város életében. Ezért határozottan arra kérem kormánypartii képviselőtársaimat és a kormány tagjait, hogy vegyék figyelembe Miskolcnak ezt a jogos elvárását, a miskolci közélet, közvélemény jogos elvárását.

Miskolc is ott van a porondon, Miskolcon is vannak fűtőművei az MVM-nek, okkal-joggal tarthat igényt arra a város, hogy támogassa az MVM a város sportklubjait és a város kulturális életét. Köszönöm, hogy meghallgattak, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésének első napjára várhatóan 2015. április 27-én kerül sor.**

Munkájukat megköszönöm. Az ülést bezárom.

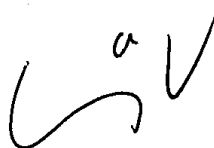
(Az ülés 16 óra 30 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)